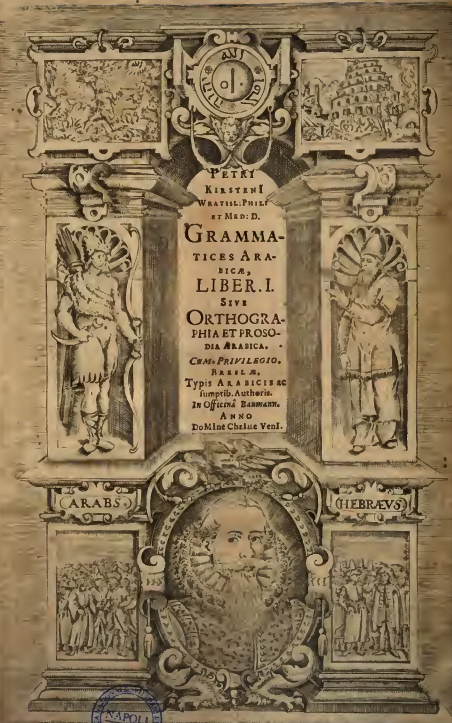

PETRI
KIRSTENI
WRATISL: PHIL:
ET MED: D.

GRAMMATICES ARABICÆ, LIBER. I.

SIVE

ORTHOGRAPHIA ET PROSODIA ARABICA.

CUM PRIVILEGIO.

BRESLÆ,
Typis ARABICIS ac
sumptib. Authoris.
In Officinâ Baumann.
ANNO
DoMInè ChrIste VenI.

PETRI KIRSTENII, VRATISLAVIENSIS, PHILOSOPHIÆ ET MEDICINÆ DOCTORIS

LIBER PRIMVS, GRAMMATICES ARABICÆ.

SIVE

ORTHOGRAPHIA, ET PROSODIA ARABICA.

Lingua Arabica præ omnibus alijs linguis per orbem terrarum latissimè patet.

QVOD, GRAVISSIMIS DE CAUSIS, *multis ab hinc annis, Imperatores & Pontifices Summi, Reges ac Principes Serenissimi, aliiq; Illustres & Clarissimi viri multi, Linguam Arabicam, (cujus solius Vsus, præ omnibus reliquis linguis, non Vnam orbis terrarum partem, ad hodiernū usq; diem occupavit, sed per omnes illius partes patet,) cunctis, Europæ nostræ, partibus, communicare voluerint, quidq; in hoc suo pio, & maximè necessario instituto, præstiterint, alibi, in præfatione, breviter, quantum nobis cognitum fuit, indicavimus. Iisdem itaq; & nos, rationibus, (quibus accesserunt, virorum Clarissimorum, nobis amicorum, creberrimæ instigationes, petitionesq;) permoti, proposuimus nobis, Talentum, ut ipsi vocant, nobis concreditum, spartamq; hanc, quam nacti sumus, non terrâ abscondere, vel negligere; Sed, quantum in nobis erit, nostraq; patietur conditio, benè elocare, atq; ornare.*

HOC, ut rectè fieri posset, Fundamenta hujus linguæ, id, quod multi viri doctissimi, maximis votis, frustrà desiderarunt, hactenus, nunc ponere, in animum induximus nostrum. Quæ cum per aliam, artium liberalium nullam, quàm per Grammaticam, poni possint, Eam in amicorum gratiam, conscribemus, non quidem, præsumentes, tantum opus, linguam hanc, integram, & omnibus numeris absolutam; studiosis, in hisce principijs, nos absolvere posse; Sed, ut his nostris laboribus excitati alii, fortè, & Arabes ipsi, viri docti, hanc telam, etiam olim, à viris quibusdam Clarissimis cœptam, pertexant, & nos,

Cur hæc conscripta, ac edita fuerint.

& nos, iis, qui hoc à nobis flagitarunt, jamq; efflagitarunt, satisfaciamus.

QVIA verò, non pueris ἀναλφάβητοις, *vel omnium liberalium artium ignaris, aut, quibus nihil unquam quicquã injustius, hominibus imperitis, hæc scribuntur: sed iis, quorum præcordia de meliori luto, finxit DEVS; quiq; vel ad minimum, linguæ etiam latinæ, (quæ non injuriâ, hisce seculis, omnium reliquarum linguarum, cunctarumq; disciplinarum liberalium,* ὄχημα καὶ ὄργανον, *dici posset,) mediocrem habeant cognitionem. Ideò, non fore operæ pretium duximus, vel novas, nobis fingere Grãmatices tradendæ,* μεθόδους, *vel multa, ineptè, de definitione Grãmatices, ejusq; partibus, disputare, sed illa omnia, jam in animo ejus, qui hanc addiscere voluerit linguam, præsupposita esse, præsumimus. Cùm itaq;* Grammatica *sit* certa loquendi & scribendi ratio, *ejusq; quatuor sint partes,* Orthographia, Prosodia, Etymologia, *&* Syntaxis, *nosq; nobis proposuerimus, hujus linguæ rudimenta brevissimè, (non compilando aut refutando aliorum scripta ac errata, quod & copiâ, & nauseâ confunderet studiosos, planeq; videtur esse supervacaneum, cùm rectum sit sui & obliqui index,) & quâ fieri poterit perspicuitate, studiosis hujus linguæ communicare. Placuit totum hoc negotium, tribus comprehendere libris. In quorum* primo, *(quem etiam typis nunc, tanquam exploratorem judicij virorum doctorum de hoc instituto nostro, committere, necessitate & amicorum petitionibus coacti, voluimus,) veram rationem legendi & scribendi Linguam Arabicam, explicabimus. Vbi duæ priores Grammaticæ partes,* Orthographia *nimirum, &* Prosodia, *tradentur. In* Secundo, *de* Etymologiâ; *sive tribus Arabũ partibus orationis, agetur. In* Tertio, *de* Syntaxi. *Quos duos posteriores libros tamen, non antè, quàm certiores facti fuerimus, quamnam apud viros bonos & doctos, hic noster labor, habiturus sit gratiam, publici juris faciemus. Etiamsi* tertium, *qui in omnibus Arabum scholis prælegi solet, jam confectum habeamus. Sed potius,* πρόδρομον, Arabici Lexici nostri magni, Lexicon Medicum, *aliosq; exercitationis gratiâ, enodatos à nobis, ex fontibus Arabicis authores, ut* Avicennæ Librum canonis secundum, *cum versionibus, &* Evangelistarum libros, cum geminâ versione,

Quibus hæc scripta sint.

Lingua Latina.

Quomodò hæc scripta sint.

Dispositio totius operis.

Liber prim.

Liber secundus.

Liber tertius.

Quando hi posteriores duo libri edentur.

Tertius liber iam cõfectus.

Lexicon Medicum.

Avicennæ lib. 2. Canon.

Scripta Evãgelistarũ.

versione, ac notis nostris, ex collatione textuum Hebræi, Syriaci, sive Chaldæi, Græcorum, & Latinorum, *si Deo nostro visum fuerit, præmittemus. Ita enim, (quod in lingua adeò ignota, omnibus constat esse difficilimum,) eò magis, subtilitates Grammaticæ, inquirendo innotescent, colligiq; poterunt. Quo in studio, si aliqui viri docti, auxiliares nobiscum conjungere voluerint, copias, habebunt nos promtissimos. Ceu fusius, in præfatione ad Lectorem, diximus.*

Auxiliares copiæ implorantur.

HIS præmissis, ipsam nunc aggredienur rem, veram nimirum rationem legendi & scribendi, Linguam Arabicam. *Quæ, ut à studiosis hujus linguæ, eò facilius, imò sine ulla molestia, addisci possit, consultum esse putavimus; Tanquam in clypeo* Vulcani, Aeneæ, *proponere, omnes omnium literarum, punctorum, numerorum, frequentiorumq; abbreviationum, figuras Arabicas, ut uno quasi intuitu, cum cujuslibet literæ nominibus, aspici, memoriæq; mandari possint. Omnes dico figuras, quibus in rectè hactenus impressis, vel diligenter conscriptis voluminibus Arabicis, viri docti, usi sunt. Non verò omnes, quas sibi quilibet Afer, vel Asiaticus, aliarumq; gentium amanuensis finxit. Illæ enim, tot ferè sunt, quot istorum scribentium capita, ceu in aliis linguis ferè omnib. usu venire scimus. Deinde, in explicandis, hujus veluti Schematis, linguæ Arabicæ, particulis, primò omnibus simul; Deinde aliquot conjunctim, tandemq; quàlibet seorsim;* altera, *hujus libri occupabitur, pars.* Tertia *verò, in exercitio scriptionis, & Lectionis.*

Dispositio hujus libri. Prima pars hujus libri.

Quæ figuræ linguæ Arabicæ tradantur.

Secunda pars hujus libri. Tertia pars hujus libri.

SCHEMA ITAQ; FIGURAS,
ELEMENTORUM LINGUAE ARABICÆ CONTINENS,
HOC ESTO.

Classis III. Punctorum.	Classis II. Numerorum. Numerus. Latin.	Arab.	Classis I. Literarum Alphabeti Arabici. Potestas.	Appellatio. Latina.	Arabica.	Figura in Fine.	Medio.	Principio.
Puncta alia sunt:	.I.	١	*A.*	*Aliph.*	الِفْ	ا	ـا	ا
Essentialia: I. [illegible] II. [illegible]	.II.	٢	*B.*	*Ba.*	بَا	ب	ـبـ	بـ
III. [illegible]	.III.	٣	*T.*	*Ta.*	تَا	ت	ـتـ	تـ
Vocalia.	.IV.	٤	*C* ante i vel e. sive ts.	*Tsa.*	ثَا	ث	ـثـ	ثـ
8. 7. 6. 5. 4. [illegible]	.V.	٥	*G* Italorum ante i. vel e.	*Gsim.*	جيمْ	ج	ـجـ	جـ
9. 9 [illegible] 11. 10.	.VI.	٦	*Hh.*	*Hha.*	حَا	ح	ـحـ	حـ
Servilia.	.VII.	٧	*Ch.*	*Cha.*	خَا	خ	ـخـ	خـ
XII. [illegible] XIII. [illegible]	.VIII.	٨	*D.*	*Dal.*	دَالْ	د	ـد	د
XIV. [illegible] XV. [illegible]	.IX.	٩	*Ds.*	*Dsal.*	ذَالْ	ذ	ـذ	ذ
Et novem harum literarū figuræ.	.X.	١٠	*R.*	*Ra.*	رَا	ر	ـر	ر
	.XI.	١١	*Z.*	*Zain.*	زَايْ	ز	ـز	ز
[illegible]	.XII.	١٢	*S.*	*Sin.*	سينْ	س	ـسـ	سـ
Finalia.	.XIII.	١٣	*Sch.*	*Schin.*	شينْ	ش	ـشـ	شـ
XVI. [illegible]	.XIV.	١٤	*Sh.*	*Shad.*	صَادْ	ص	ـصـ	صـ
XVII. [illegible] XVIII. [illegible]	.XV.	١٥	*Dsh.*	*Dshad.*	ضَادْ	ض	ـضـ	ضـ
XIX. [illegible]	.XVI.	١٦	*Th.* sine sibilo	*Tha.*	طَا	ط	ـطـ	طـ
XX. [illegible] XXI. [illegible]	.XVII.	١٧	*Thds.*	*Thdsa.*	ظَا	ظ	ـظـ	ظـ
XXII. [illegible]	.XVIII.	١٨	*Ai.*	*Ain.*	عينْ	ع	ـعـ	عـ
XXXIII. [illegible]	.XIX.	١٩	*Ghai.*	*Ghain.*	غينْ	غ	ـغـ	غـ
XXIV. [illegible]	.XX.	٢٠	*Ph.* vel f.	*Pha.*	فَا	ف	ـفـ	فـ
XXV. [illegible]	.XXI.	٢١	*C.* ante a. vel q.	*Caph.*	قَافْ	ق	ـقـ	قـ
XXVI [illegible]	.XXII.	٢٢	*K.*	*Kaph.*	كَافْ	ك	ـكـ	كـ
XXVII. [illegible]	.XXIII.	٢٣	*L.*	*Lam.*	لَامْ	ل	ـلـ	لـ
XXVIII. [illegible]	.XXIV.	٢٤	*M.*	*Mim.*	ميمْ	م	ـمـ	مـ
Et aliæ plures, quas quilibet sibi fingere, & ab alijs colligere potest.	.XXV.	٢٥	*N.*	*Nun.*	نونْ	ن	ـنـ	نـ
	.XXVI.	٢٦	*H.*	*Ha.*	هَا	ه	ـهـ	هـ
	.XXVII.	٢٧	*V.* vel w.	*Vau.*	وَاوْ	و	ـو	و
CLAS-	.XXVIII.	٢٨	*I.* ante a. vel e.	*Ja.*	يَا	ي	ـيـ	يـ

CLASSIS IV. ABBREVIATIONUM.

Abbreviationes frequentiores Arabicæ.

	Resolutio.	Potestas.	Appellatio.	Figura.
I.	ا & ل	La.	Lam Aliph.	لَامْ أَلِفْ لا لا لا
II.	ي & ف	Phi.	Pha Ja.	فَا يَا فِي فِي
III.	ي & ل	Li.	Lam Ja.	لَامْ يَا لِي لِي
IV.	م & ل	Lam.	Lam Mim.	لَامْ مِيمْ لم
V.	م & ث	Tsum.	Tsa Mim.	ثَا مِيمْ ثم

Et aliæ literæ quæ hac ؏ virgulâ, seu lineâ rectâ – notantur, ut ؏ ي *Ia,* ؏ ت *Ta,* ؏ ن *Nun,* ؏ ب *Ba,* ؏ ث *Tsa.*

QVIA amicis quibusdam nostris placuit, ut Schema hoc, figuras elementorum linguæ Arabicæ continens, non saltem ipso libro insertum typis transscriberetur, sed etiam in gratiam studiosorum, peculiari chartæ impressum, cuilibet exemplari, adjungeretur; Ita enim futurum, ut minori cum tædio, quicunq; ex hisce nostris laboribus, huic linguæ operam dare velint, in hoc libro versentur. Non enim toties ad hoc Schema, libro saltem insertum, recurrere opus erit, sed extra librum eo proposito, vel tabulæ aut parieti affixo, majori cum jucunditate & utilitate, reliqua hujus libri legere, iisq; frui concedetur. Huic itaq;, tam æquæ petitioni, occasione sic ferente, nunc locum dare decrevimus, atq; cuilibet exemplari hujus libri, duplex Schema, ut adderetur mandavimus, quo, ut feliciter studiosi hujus linguæ uti possint, DEUM oramus, &c, ne quis hosce nostros conatus perdifficiles, sinistrè interpretari, sed benignè suscipere, atq; pro virili juvare velit, etiam atq; etiam rogamus.

HOC Schema, studiosus hujus linguæ, non aliter intueatur, ac Æneas Clypeum Vulcani dicitur consideraſſe, à Poëtâ l. 8. *Æneid. in fine, Et* miretur, rerumq; ignarus, Imagine *interim* gaudeat, *donec modò sequentia legerit, & Usu hujus schematis, scribendo & legendo, artifex factus fuerit.* Observandum in hoc schemate.

QVOD dum fit, facilè animadvertit, ex inscriptionibus, hanc linguam, non more Græcorum, vel Latinorum, à sinistrâ legentis, dextram versus, legi, sed, more Hebræorum, à dextrâ legentis, ad sinistram. I.

INSVPER etiam, ejusdem Alphabeti characteres, aliter in principio, aliter in medio, & aliter in fine, scribi; exceptis, (ut paulò post dicetur,) quæ cum sequentibus, non ligantur, excemto) Aliph. Isti enim, eandem ubiq; retinent figuram. II.

NVMERORVM præterea, considerabit formas, punctorumq;, non solùm figuras, sed & distinctiones, ac officia. III.

TANdem, abbreviaturas, Arabibus, maximè usitatas, aspiciet. IV.

COGNITA jam brevissimè primâ hujus libri parte, Schemate nimirum, Elementorum linguæ Arabicæ, studiosus hujus linguæ, meritò ad istius Schematis declarationem festinabit, hanc itidem paucis absolvemus, fusiorem ejus tractationem, controversiarumq; enodationem, in alium rejicientes tempus. Primumq; *de omnibus, hujus Schematis, particulis, quasi in genere, (ceu modò promisimus,) præmittemus;* Deinde, *de quibusdam, conjunctim;* Tandem, *de singulis seorsim, agemus.* Secunda hujus libri pars.

IN quatuor autem istis, Elementorum linguæ Arabicæ, classibus omnibus, sequentia notanda veniunt, de quibus etiam, majoris evidentiæ ergò, ordine agemus. 1. Figura. 2. Nomen. 3. Origo. 4. Significatio. 5. Poteſtas. 6. Ordo. 7. Diſcrimen. 8. Numerus. 9. Diviſio. 10. Permutatio. *Hæc decem, horum Elementorum, accidentia, studiosus, facilè per supputationem digitorum Utriusq; manus, memoriæ mandabit, & in his, secundam hujus libri partem integram, consistere, re ipsâ experietur, considerando hæc, non solùm, in omnibus his figuris simul, sed & in aliquot illorum conjunctim, ac tandem in singulis seorsim.* Nota.

FIGURAM; *itaq; omnium, quòd attinet, jam supra diximus,* I. Omnium fi-

nos

gurarũ linguæ Arabicæ tractatio. *nos non proposuisse, cujusvis regionis Asiæ, Africæ, aut Indiæ, peculiares, vel cujuslibet amanuensis proprias, sed quibus, in rectè hactenus impreßis, vel diligenter conscriptis voluminibus Arabicis, Viri*

Figuræ, linguæ Arabicæ, variæ. *docti usi sunt. Quantum enim, hæ magis elegantes, & diligentiùs efficta figuræ, differant, ab alijs informibus, & negligenter factis, præter alios, manu & typis, scriptos codices, liquidò monstrat* Dictionarium illud, *vel potiùs,* La arte para ligeramente saber la lengua arauiga, Anno Christi 1505. Granatæ, impressa. *Sed in his, nobis, nequaquam immorandum esse statuimus, maximè, cum plura de his, in tractatione, aliquot harum figurarum conjunctim, vel singularum seorsim, necessariò, dicenda sint.*

2. NOMEN, *appellatio, sive pronunciatio; omnium horum Elementorum, patet in Schemate ex Inscriptionibus. Exceptis punctis, & numeris, quorum nomina, in singulari cujuslibet tractatione, examinabuntur.*

3. ORIGO; *horum Elementorum omnium, prolixam sanè requireret disputationem, inprimis in illâ quæstione, an ex alterius alicujus linguæ elementis, sub cœlo, hæc desumpta fuerint, an verò, ex his, omnium reliquarum linguarum, &, ut uno dicam verbo, an hæc lingua, sit illa, quæ ante Babel, (id est: confusionem,) sub cœlo fuerit, Unica, nostroq; πρωτοπλάστη* Adam *familiaris, quâ ille,* appellavit cuncta animantia, & Universa volatilia cœli, & omnes bestias terræ, &, (*quas* Spiritum Sanctum *subintelligere statuo, sub catalogo animatorum terrestrium*) *omnes creaturas, quod tamen, Æ-*

Aethiopica lingua an prima. *thiopes, suæ, non erubescunt, tribuere linguæ. Quæ disputatio, suo tempore, à nobis, divinâ favente gratiâ, peculiari loco tractabitur.*

Omnium linguarum figuræ, unde originem habeant. *Hoc nunc sufficiat, omnes, (ut & reliquarum linguarum omnium,) Elementorum, hujus linguæ figuras, ex tribus omnium figurarum elementis. puncto scilicet, | lineâ, & o Circulo, ortas esse. Ceu, in declaratione speciali, cujusvis figuræ, inferiùs patebit.*

4. SIGNIFICATIO; *Omnia hæc elementa, rectè, arabicè dicuntur,* حَرْفٌ *Harphun, Id est: apex, litera, extremitas. A radice* حَرَفَ *Harphe, Id est: Removit, transtulit, abstulit, solvit, quòd punctum, litera, vel numerus, facilè removeri, transferri, auferri, vel solvi poßit. Ideoq; Arabes, etiam tertiam partem orationis, sive vocem consigni-*

consignificativam, vocant حرفٌ *Harphun, quòd hac, sæpiùs ex oratione remotâ, illa tamen permaneat integra, quòdq; variè, in oratione, transferatur, eamq; sæpè solvat. Neq; hîc, plura addemus, cum in sequentibus, id fusiùs facere cogamur.*

POTESTAS; *in Schemate, ex inscriptionibus jam patet. Constituunt enim hæc elementa, Literas Alphabeti Arabici, characteres numerorum, punctorum, & Abbreviaturarum. De quo accidente, itidem plura, in speciali tractatione.* 5.

ORDO; *etiam patet, ex Schemate. Primo enim loco, posuimus, Elementa literarum Alphabeti, & ad horum numerum indicandum, apposuimus, notas numerorum. Deinde, adjunximus, omnium punctorum, ac Tandem, frequentiorum abbreviationum, characteres. Sed de his quoq;, in sequentibus plura.* 6.

DISCRIMEN; *omnium harum figurarum, respectu hujus linguæ, dari quidem, vix potest, Vllum. Respectu autem aliarum linguarum, tot erunt discrimina, quot linguæ.* 7.

NUMERUS; *neminem fugiet, qui summam omnium colligere voluerit.* 8.

DIVISIO; *dividuntur, hæ figuræ omnes, in quatuor Classes, ut Schema docet.* 9.

PERMUTATIO; *Licet hoc accidens, omnibus his Elementis simul, respectu hujus linguæ, vix conveniat, tamen respectu aliarum linguarum, seu potiùs, aliorum ἰδιωμάτων, considerari posset. Ita enim Persæ, Armenii, Indi, aliæq; nationes, & linguæ omnes, ex his figuris permutatis, suos, dici possent, constituisse characteres. Verùm, cum hoc, ut paulò ante diximus, prolixiorem requirat tractationē, in aliud rejiciemus tempus, & jam his principijs, seu rudimentis, tam longas disputationes, studioso hujus linguæ, non intricabimus. Sufficiant ergò, hæc, pro consideratione, omnium horum Elementorum simul, & nunc pergamus, ad considerationem aliquot illorum, conjunctim.* 10.

FIGURAE; *autem aliquot horum Elementorum, antiquis Arabibus jam olim in usu fuerunt, ceu literarum & abbreviationum, aliquot verò, ut numerorum, & punctorum, recentiorum sunt inventa. Prisci enim Arabes, antequam scriberent linguam suam,* 1. Aliquot figurarū linguæ Arabicæ.

ore

oretenus ſcientias, & artes omnes, poſteris tradebant. Cùm autem genus humanum, multiplicatione excreviſſet, & cum alijs inventionibus inſtrumentorum, rerumq́ ad commodiùs vivendum neceſſariarum, etiam Characteres, quibus ſermo, nuncius animi, abſentibus quoq́ communicari poſſit, inveniſſent, non illico etiam, numerorum Characteres inventi ſunt, quòd, horum, non æquè magna neceſſitas, quàm illorum ſit. Vtebantur itaq́ figuris literarum, etiam pro figuris numerorum, & hunc morem retinent adhuc hodiè, Hebræi, Syri, Græci, Latini, *& aliæ quædam gentes. Poſtea autem, cùm viderent viri, ſcientijs & artibus ſummè dediti & exculti, quòd maximæ interdum legentibus, ex confuſâ hac, & promiſcuâ numerandi ratione, oborirentur difficultates, (quàm facilè enim eſt,* و *Vau literam, in oratione poſitam, quæ cum numeri vicem obit, ſenarium denotat, pro copulandi particula, legere; vel* يا *particulam, in numeris undecim ſignificantem, pro vocandi particula, ô, accipere, & talium lõgè plura, quæ brevitatis lex, fuſiùs proſequi, vetat, adduci poſſent,) alios, quorũ uſus, in numeris exprimendis eſſet, excogitarunt Charactêres, antea, in Schemate, latinis numeris, juxta poſitos. Hunc morem, plurimi ſub ſole populi alij, hodie adhuc obſervant, Vt* Indi, Aethiopes, Germani, *&c. ſuis, quilibet utentes, figuris numerorum, alijs, à literarum Alphabeti, figuris. Antiquum porrò, Arabum numerandi, per literas Alphabeti, modum, cùm nemo hactenus, quod ſciam, ſtudioſis communicarit, & ille, in lectione Authorum, Inprimis Avicennæ, Euclidis, &c. qui eum retinent, maximè ſit neceſſarius, operæ precium eſſe duximus, eum hîc apponere, adjunctis Characteribus numerorum Latinis. Eſt verò is talis.*

Numerorũ Characteres poſteri' quàm literarum inventas eſſe.

Quædam gentes figuris literarũ hodie adhuc, pro figuris numerorum utuntur.

Arabes, cur peculiares numerorũ figuras, excogitarint.

Quædam gentes peculiares numerorum Characteres habent.

Arabum antiquus modus numerandi.

ا.I. ب.II. ج.III. د.IV. هـ.V. و.VI. ز.VII. ح.VIII. ط.IX. ى.X. يا.XI. يب.XII. يج.XIII. يد.XIV. يه.XV. يو.XVI. يز.XVII. يح.XVIII. يط.XIX. ك.XX. كا.XXI. &c. ك *Kaph literæ ſemper levam versùs adjunctis reliquis, ad denarium uſq́, pro quo, poſtea utuntur* ل *Lam litera, id eſt: XXX. & deinde addunt, ad levam verſus* ا *Aliph literam, ut in primâ, abbreviationum figurâ, in Schemate vidimus, & itidem, uſq́ ad denarium, ceu in X. & XX. factum modò eſt, Vbi denuò, ad denarium ventum eſt, ſcribunt,*

bunt, ف Mim literam, id est: XL. Deinde ن L. س LX. ع LXX. ف LXXX. ص XC. ق C. ر CC. ش CCC. ت CCCC. ث D. خ DC. ذ DCC. ض DCCC. ظ DCCCC. غ M. vel ∞. secundum ordinẽ Alphabeti antiquũ, de quo paulò post. Quãvis Romani in editione Arabicâ Euclidis, ج Gjim, ut ab ح Hha, & خ Cha, eò faciliùs distingui possit, in numeris instar septenarij Germanorum, ita ج pinxerint, resectâ nimirum maximâ parte caudæ, & ك Kaph, ita ك quæ studiosum, facilè dubium reddere possunt. Sacri, verò, codices manuscripti, longè adhuc diversum ab his, numeros consignandi, modum tenent, ceu patet ex codice Cæsario Manuscripto quatuor Evangelistarum. Videntur autem isti Characteres, post ascensionem Salvatoris nostri, Apostolorum quasi proprij fuisse. Apparet enim, ex variis linguarum diversarum Characteribus, congestos esse, scilicet, ex Arabicis, Hebræis, Syriacis, Aethiopicis, Græcis, & Latinis. Quos hîc studiosis, usq; ad tercentum communicamus, reliquos enim nondum invenimus. Nam extra sacros codices, vix eos videre datur. Sunt autem hi: I. [illegible] II. [illegible] III. [illegible] IV. [illegible] V. [illegible] VI. [illegible] VII. [illegible] VIII. [illegible] IX. [illegible] X. [illegible] A denario, eadem ferè est ratio, quæ fuit præcedentis modi, apponunt enim denario, jam dictos numeros, dextrum legentis versus, sicuti ibi sinistrum versus, apponebantur, usq; ad novem, hoc modo: XI. [illegible] XII. [illegible] XIII. [illegible] XIV. [illegible] XV. [illegible] XVI. [illegible] XVII. [illegible] XVIII. [illegible] XIX. [illegible] XX. [illegible]. A [illegible] Id est: viginti, iterum repetunt eosdem numeros, ut in [illegible] Id est: decem, monstravimus, usq; ad denarium, quem deinde ita exprimunt [illegible] XXX. eodem procedendo modo, ut in X. & XX. modò diximus, ubi vicissim ad denarium ventum est, scribunt [illegible] Id est: XL. Deinde [illegible] L. [illegible] LX. [illegible] LXX. [illegible] LXXX. [illegible] XC. [illegible] C. [illegible] CC. [illegible] CCC. reliquos, ceu jam diximus, nondum invenimus.

Sacri numerorum Characteres Arabum.

Arabici numeri Apostolici.

FIGURAE porrò, quarundam literarum; aut sunt similes aut dissimiles. Similes: 1. ut, ا Aliph, & ل Lam. 2. ب Ba. ت Ta. ث Tsa. ن Nun. ى Ja finale. 3. ج Gjim. ح Hha. خ Cha. 4. د Dal. ذ Dsal. 5. ر Ra. ز Zain. 6. س Sin. ش Schin. 7. ص Shad. ض Dshad. 8. ط Tha sine sibilo. ظ Thdsa. 9. ع Ain. غ Ghain.

Literarum figuræ similes.

غ *Ghain*.10. ڤ *Pha*. ڨ *Caph*. و *Vau*.11. ة *Ha* & ة *Ta*. *In his explicandis non immorabimur, quia quilibet per se videt, reliquas literas omnes, licet figurâ conveniant, punctis tamen essentialibus, distingui, excepto* ا *Aliph*, & ل *Lam, quæ non punctis, sed quantitate differunt. Si enim* ا *deorsum paulò longius, versùs sinistram incurvando, produxeris, efficies* ل *Lam. Sed hæc in singulari cujusvis*

Literarum figuræ dissimiles. *literæ, tractatione, paulò post repetentur.* Dissimiles *sunt, reliquæ duæ*, ك *Kaph*, & م *Mim.*

HINC patet, figuras, ex quibus, variatis punctis, omnes Alphabeti Arabici, literæ, formantur, numero, saltem esse tredecim, scilicet 1. ا 2. ب 3. ح 4. د 5. ر 6. س 7. ص 8. ط 9. ع 10. ڤ 11. ة 12. ك 13. م. *Neq; strictè omninò, hæc accipienda sunt. Nam figuræ, 4. & 7. &c. ex secundâ factæ, infrà dicentur, & aliæ ex aliis. Hic autem in gratiam studiosorum, rem non adeò exactè pensitamus, sed manifestiùs in oculos incurrentes figurarum differentias, saltem notare voluimus.*

Numerorũ & Punctorũ figuræ similes. NUMERORUM & punctorum *quædam figuræ, quoq; sunt* similes 1. ٢ *binarii* & ٤ *senarii*. 2. ٧ *septenarii*, & ٨ *octonarii, sed ab invicem positu saltem differunt, illi appendice, versùs dextram vel sinistram adjecto, hi verò sursum, vel deorsum conjunctis lineolis*

Dissimiles. *ascendente & descendente. Reliquæ sunt* dissimiles. *Sic, puncta vocalia*, 1. *quartum & decimum*. 2. *sextum & undecimum, sunt etiam*

Puncta similia. *similia. Verùm otio abutentis esset, quod nobis vix conceditur, in his levibus immorari velle, cum hæc in singulari cujuslibet tractatione necessariò repetenda sint, & quilibet, etiam ex Schemate, per se cognoscere possit.*

Literæ Arabicæ aliæ sunt ligabiles, aliæ illigabiles. *INSUPER, aliquot hujus linguæ elementorũ, sive Literarum Alphabeti figuræ, ligantur invicem, dum aliqua oratio scribitur, cum præcedentibus quidem omnes, cum consequentibus autem, omnes reliquæ, exceptis his sex*, و ز ر ذ د ا, *quæ tamen in manuscriptis quibusdam, interdum ornatus gratiâ, vel ex ductus licentiâ, aut vicinitate, ligantur cum sequentibus. Numerorum verò figuræ, planè non, neq; invicem, neq; cum literis, neq; abbreviationibus,*

nec

nec ante nec retrò ligantur, uti & puncta, excepto IX. & XIV. quæ aut superponuntur, aut apponuntur, supra ا *Aliph ut plurimùm. Abbreviationes, cum præcedentibus ligantur quidem, priores quatuor omnes, cum sequentibus verò, nunquam. Posterior autem plerumq́, ab initio vocabuli ponitur.*

PORRO literarum Alphabeti figuræ, aliæ, cum scribuntur, à medio lineæ saltem deorsum *propendent, ut* خ ح ج چ ى ز ر ن *&c. aliæ*, sursum *versùs saltem ducuntur, ut* ا ط ك ب ت ث ن ى ن *aliæ* sursum & deorsum, *ut* س ص ش ض ع غ و ف ق ل م ه *&c. quam divisionem, quilibet, ipso usu scribendi & legendi, facilè notabit.* Literæ Arabicæ, in lineâ, quædã deorsum propendẽt, quædam sursum ducuntur, quędam deorsum & sursum.

NEQVE placet, hîc divisionem figurarum Alphabeti, quòd aliæ *in principio,* aliæ *in medio,* aliæ *in fine tantùm,* aliæ *in pluribus locis simul, eodem modo scribantur, applicare, vel fusiùs persequi, cum ex Schemate, cuilibet liquidò, hæc appareat.*

NEQVE illam, quâ quædam *literæ, nunquam,* quædam *ornatus gratiâ interdum, ad linearum complementum, plerumq́, propè finem, rarò à principio, vel in medio, extenduntur.*

TANDEM, figurarum Alphabeti *aliquot, sunt simplices, ut* و *Vau, aliquot duplices, ut* ا ـا *Aliph,* ر ـر *Ra,* ز ـز *Zain,* ت ة *Ta, & aliæ, quas in singulari tractatione, dupliciter scribi videbit studiosus aliquot, multiplices, ut* ك ك ك ك ك ك *Kaph,* [illegible] *&c.* Numerorum, *extra combinationem, &* punctorum *figuræ, omnes sunt simplices, exceptis finalibus.* Abbreviationum, *hac in parte, eadem, quæ literarum Alphabeti, est ratio. (ceu ex Schemate, & infra, cujuslibet, singulari, tractatione, patet.* Literæ Arabicæ quædã sunt simplices, quędam duplices.

AT puncta *exceptis essentialibus, pleraq́, virorum clarissimorum opinione, recentiorum sunt inventa. De quibus, etiamsi, hîc plura scribere possemus, tamen, lectorem, in præsentiâ non onerabimus, sed differemus, usq́ ad specialem cujusq́ tractationem.* Puncta recentiorum sunt inventa.

NOMINA, *sive appellationes, Schema præscriptum docet, præterquam punctorum & numerorum, quæ, (ceu anteà diximus,) in singulari cujuslibet tractatione, & libro sequenti, examinabuntur.* *(de re, jam diximus.*

ORIGO; *aliquot illarum notarum, eadem est, quæ omnium, quâ*

SIGNI-

4\. *SIGNIFICATIO; de hac eadem, quæ de significatione omnium, monuimus notanda, hæc autem clariùs, & fusius, necessariò, in singulari cujusvis tractatione, declarabitur.*

5\. *POTESTAS; de hac idem observetur, quod de significatione jã diximus. Omnes autẽ, Arabici Alphabeti, Literæ sunt consonantes, de quarum potestate, placet, Capitulum ex Alphabeto Romano, Anno M. D. XCII. In Typographiâ Mediceâ, Romæ edito, hîc repetere, è pagina. 10. 11. & 12. desumptum his verbis:*

Omnes literæ Arabicæ sunt Consonantes.

LINGUAE cujusq; literarum potestas, ab earundem pronuntiatione differre videtur, in hoc, quod hæc, seorsum linguæ tantummodo unius, suscipiens elementa, quo singula formẽtur loco, quove, ut rectè pronuntientur, indigeant instrumento, & quem tandẽ edant sonum, ostendit: at illa, his insuper, addit, eorundem cum linguæ alterius elementis collationem, & quæ linguæ unius elementa singula singulis alterius sono pronuntiationeque respondeant, ostendit.

Differentia potestatis, & pronuntiationis literarum.

Nota. De primâ igitur, hoc unum tantùm hîc monendum, esse literas quasdam apud Arabes, quibus linguæ alterius literæ nullæ, potestate respondere possunt. Ea enim est in Arabicâ linguâ, quibus literæ ejus formantur instrumentorum multitudo, ut in linguâ aliâ unâ, aut pluribus simul, eadem inveniri, imposibile sit. Quocirca, Latinæ vel alterius, quæ nobis sit familiaris linguæ, potestate, eæ seu valore, conferri minimè poterunt. In Alphabeto tamen è regione literis Arabicis singulis, Latinam unam aut plures sono quodammodo respondentes collocavimus, aliquibus etiam Hebraicas, quippe quæ earum sonum præ cæteris imitantur meliùs, apposuimus. De alterâ autem dicendum, si è quibus ipsæ exeunt, seu in quibus formantur locorum & instrumentorum differentias afferamus, id erit totum, quod hîc opera nostra lectori præstari poterit, quibus rectè perspectis & accuratè consideratis, mox voces Arabicas perfectè pronunciandi, beneq; exprimendi cupidum Lectorem vivam Præceptoris vocem adire monemus, qua spreta nec Arabicè loqui, nec Arabicè loquentem hominem intelligere quemquam posse nobis, qui id experti sumus credendum puto. Loca igitur in quibus formantur, seu è quibus formatæ exeunt literæ Arabicę sunt quatuordecim, quæ ab infima gutturis parte inchoando, & ad extrema usq; labia deveniendo ita disponuntur.

Nota.

LITERAE C

LITERAE ا ه ع ح cum motionibus suis omnibus, id est, vocalibus, de quibus dicetur inferiùs, in profunda gutturis parte & larynge formantur. *Literæ gutturales.*

غ خ In principio gutturis cum ejus partis, quæ è regione supra ipsum est adminiculo.

ق In trunco linguæ & ea gutturis parte, quæ supra ipsum est concurrente. *Uvales.*

ك In loco, qui proximus est trunco linguę & parte gutturis ea, quæ superiùs contra illud est cooperante.

ج ش ي In medio linguæ & ea gutturis parte, quæ contra illam desuper est.

ل In lateribus linguæ & dentium lateralium truncis & anterioribus insuper dentibus, qui linguæ oppositi sunt. *Dentium.*

ن In extremitate linguæ, & dentium anteriorum truncis.

ر In extremitate linguæ & parte ea, quæ est parum infra truncos dentium anteriorum. *Linguæ.*

ت ط د In pulsu dorsi linguæ, & truncis dentium anteriorum.

ز ظ ض س ص in extremitate linguæ inter superiores & inferiores dentes anteriores, & cum sibilantis spiritus emisione.

ذ ث In extremitate linguæ, inter superiores & inferiores dentes anteriores, absq; tamen flatus emisione.

ف In interiore parte labii inferioris & capitibus dentium anteriorum. *Labiorum.*

م ب In contactu duorum labiorum.

و In circuitu labiorum cum eorundem elevatione. Ex hac autem divisione patet literas gutturales esse sex.

E QVORVM verborum contextu, quilibet studiosus, facilè, prærogativam hujus linguæ, præ omnibus aliis; quæ sub cœlo in usu sunt, linguis animadvertit. *Prærogativa hujus linguæ.*

BENE namq; dicitur, lingua Arabica, quasdam habere literas, quibus linguæ alterius, literæ nullæ, potestate respondere, neq; per alterius unius, vel plurium simul, (addo & ego, omnium reliquarum linguarum) literis, verè exprimi, aut cum illarū potestate seu valore, conferri possunt. Neq; apud nos, quicquam ponderis habet, docta, cujusdam viri Clarißimi, linguæ sanctæ defensio, dum *Defensio linguæ sanctæ, viri cujusdam clarissimi.*

ſio, dum ſex hujus linguæ Arabicæ literas, quibus illam, carere animadvertit, dicit eſſe Raphatas.

HOC enim is, ſi Præceptorem Arabicæ linguæ, vivâ voce ſe docentem, habuiſſet, procul dubio non ſcripſiſſet. Ita namq; hæ literæ, non accentu ſolùm, qualis Rapha Hebræorum eſt, ſed totâ Eſſentiâ differunt, ut maximæ, ex hac poſitione, ſi acceptaretur, in linguâ Arabicâ, orirentur, confuſiones. Diviſio enim, de quâ paulò poſt agemus, de radicalibus, & ſervientibus literis, cujus diviſionis vigor, quaſi anima eſt hujus linguæ, miris modis labefactaretur. Quia autem, jam ſupra, prolixiores diſputationes, in aliud tempus, aliumq; in locum, rejecimus, ejus promiſſi memores, nunc de his, plura non addemus, ſed ſtudioſis hujus linguæ, notum ſaltem facimus, nos in Schemate ſuperiori, figuris primæ Claſſis, ſeu Alphabeti, è regione ſingulis Arabicis literis, Latinam unam, aut plures, ſono quodammodo reſpondentes, appoſuiſſe, nullis autem Hebraicas, ut in Romano modò dicto Alphabeto in paucis factum eſt, licet quarundam ſonum illæ præ latinis imitentur meliùs.

Anima quaſi, linguæ Arabicæ quid.

NOTA.

NOS enim, etiam illis, qui, nec א *Aleph, Hebræorum norunt, modò Latinam calleant linguam, hæc ſcripſimus.*

Quibus hæc ſcripta ſint.

SPERAMUS verò, cujus rei, Guilielmus Poſtellus, in tabulis duodecim linguarum, non ignobile, edidit ſpecimen, vel nos, ſuo tempore, vel alios, nobis doctiores viros, non ſolùm Arabicæ *&* Hebreæ, *ſed &* Syriacæ *ſive* Chaldeæ, Aethiopicæ, Indicæ, Turcicæ, Perſicæ, *aliarumq; plurium linguarum Europæarum, collationem, ſcripturos.*

TANDEM, in antea citato Capitulo, rectè monentur ſtudioſi, ne putent, per illam differentiarum locorum, & inſtrumentorum è quibus exeunt, ſeu in quibus formantur, literæ Arabicæ, deſcriptionem, ſe totam perfectè pronuntiandi, beneq; exprimendi, voces Arabicas, probè callere rationem, cùm fieri non poſſit, ut aliquis αὐτοδίδακτος, eam integrè aſſequatur, cùm à nobis, qui tamen à pueritiâ quaſi, (ceu in præfatione breviter meminimus,) peregrinarum, earumq; non facilis pronunciationis, qualem eſſe linguam Polonicam omnes, qui

Difficultas veræ pronunciationis Arabicæ.

qui ipsam verè callent, fateri coguntur, linguarum assueti fuimus, sola litera غ *Ghain, etiamsi indies, per integrum mensem, nos, in eâ, rectè pronuntiandâ, Præceptor noster, sæpiùs dictus, exercuerit, verè, & exactè pronunciari non potuerit. Ideoq; rectè monetur quivis, qui vel Arabicè loqui, vel Arabicè loquentem intelligere cupit, ut vivam Præceptoris vocem, adeat, quod & nos fideliter, omnes monitos volumus. Quia verò, hoc, nobis vix unquam propositum fuit, sed ut Authores Medicos Arabes, Scriptoresq; & libros alios utiles, ac necessarios, Europæ nostræ restitueremus, vel de novo communicaremus, Ideò, in superstitiosâ Arabum pronunciatione, de quâ, & paulò infrà dicetur, nos diutiùs macerare noluimus, sed unicuiq; sufficere arbitramur, si veras literarum diversitates, animo cognoverit, etsi sono, exquisitè illas exprimere non possit. Nos tamen pro tenuitate nostrâ, quantum fieri poterit, iis qui à nobis hoc desiderabunt, fideliter, communicare, non gravabimur.* Finis primarius hujus linguæ.

DE numero locorum, in quibus formantur, seu è quibus formatæ exeunt literæ Arabicæ, diversi, diversa sentiunt. Quidam *enim, ut, prædicti Romani, quatuordecim esse statuunt,* Quidam *quindecim,* Quidam *sedecim,* Alii *verò adhuc plura. Quâ de re, cum parvi sit momenti, exiguæq;, vel planè nullius utilitatis, plura dicere nolumus. Hoc solùm addentes, quod* ن *Nun lenem, aliqui pronunciari volunt, nasi concavitate, quod tamen, minùs conveniens esse videtur; cum nasus, non orationis perficiendæ gratiâ, homini, divinitùs, concessus sit. Tamen in re tam levi, cum nemine litigabimus, sed quilibet suo abundet sensu.* Quot loci sint, in quibus formâtur, seu è quibus formatæ exeunt literæ Arabicæ. Nun litera, an nasi concavitate, pronuncietur.

ORDO; *hic apud Arabes antiquos, in aliquot ex istis, videlicet in literarum Alphabeti, figuris, planè fuit alius, quem etiam Hebræi, retinent, exceptis sex ultimis, quibus ipsi carent, ceu ex secundo libro Canonis Avicennæ, qui totus secundum ordinem Alphabeti Arabici, conscriptus est, studiosis patet, quem ordinem legitimum esse, hæc artis vocabula, comprobant, quibus totum Alphabetum eodem ordine continetur, quæ vocabula nobis,* Paulus *ille Turca, (cujus doctam satis introductionem in linguam* 6. Secundi libri Canonis Avicennæ, ordo. Paulus Turca.

linguam Arabicam, vir Clarissimus, Dominus D. Bartholomæus Radman P. P. in Academiâ Francofurtanâ, *doctissimè ante annos aliquot communicavit,) depravatè nobis tradidit, quod tamen homini, aliàs non admodum literato, & qui tot annis in captivitate suâ, hæc non ruminarat, facilè condonari potest, adjectis aliis pluribus, quibus dicit uti Arabes, Persas, & Turcas, ut legitimam harum figurarum connexionem, (de quâ paulò ante diximus,) pueris ostendant, & lectionem eorum juvent. Quātum autem is aberraverit, quilibet ex collatione videre poterit. Sūt itaq; ista vocabula hæc,*

Ordo literarum Alphabeti Arabici antiquus.

ابجد هوز حطي كلمن صعفض قرست ثخذ ظغش ❋

quæ, exquisitè, Avicennæ, Alphabeti Arabici, ordinem, retinent, & nostro more latinis literis ita legi possunt: Abgedin huvezin Hhathijun Kelemune, shaifedsh carsitu cechedse Thdsaghaschi. De his vocabulis, hîc plura non addemus, sed fortè, alibi à nobis examinabuntur.

PETRUS de Alcala, *Author artis illius, cujus suprà mentionem fecimus, Granatæ in Hispaniâ, Anno Christi 1505. editæ, alium adhuc habet literarum Alphabeti ordinem. Quem tamen, ut pleraq; illius, parvi facimus, cum nullibi, quod & fatetur, cum doctis sentiat, ideoq; plebeis eum relinquentes, jam plurà non addimus.*

Ordo numerorum.

NUMERORUM ordinem, ipsa natura, dictat. Minor enim semper præcedit majorem, simplex duplicem, quæ ratio etiam in punctis, & abbreviaturis locum habere potest, cùm autem in his nihil, quod alicujus momenti esset, situm videatur, prout nobis in calamum venerunt, hæc locavimus.

7. DISCRIMEN; *aliquot horum Elementorum figuris, est manifestissimum, planè enim* aliæ *sunt figuræ, literarum,* aliæ *numerorum,* aliæ *punctorum,* aliæ *deniq; abbreviationum, ceu cuilibet Schema adspicienti apparet. De alio autem discrimine, aliquot, cujusvis Classis, figurarum, etiam quædam paulò ante diximus, ubi de similitudine vel dissimilitudine illarum, egimus, nec non plura inferiùs, in cujuslibet figuræ tractatione dicentur.*

8. NUMERUS; *hîc in consideratione aliquot figurarum hujus Schema-*

Schematis variè, accipi potest. Primò, *de figuris cujusvis Classis intelligendo, & Ita, Literarum Alphabeti, figuræ, omnibus doctis hujus linguæ, sunt* 28. *non verò, ut malè, quidam primam, nostrarum abbreviationum, ante ultimam Alphabeti literam, inserentes, eam putarunt esse, vigesimam nonam, cum abbreviatio sit, vigesimæ tertiæ, & primæ figurarũ Alphabeti, ut & infrà dicetur. De numerorũ figuris, quarũ præter punctũ, tantũ decẽ dãtur, nullũ est dubiũ. Punctorũ, totidẽ numero proposuimus, quot literarum. Abbreviationũ, saltem quinq́, quas frequentiores esse animadvertim⁹.*

DEINDE; *de diversis, sub eadem classe, ut liquido in classe punctorum patet. Tria enim sunt Essentialia. Octo vocalia. Duodecim Servilia. Finalia incerta.*

TANDEM; *pro diversâ literarum, numerorum, punctorum, Abbreviationumq́ divisione, diversimodè etiam numerus, considerari potest. Esset itaq́, oleum operamq́, perdentis hominis, in his moras nectere. Cùm hæc, vel admodum exiguæ, vel planè nullius, videantur esse utilitatis.*

DIVISIO; *Latissimum hîc, cujusvis classis, sive aliquot harum figurarum, ingredimur divisionis campum; Hicq́ solus locus,* 9. *peculiarem requireret tractatũ, si vel solius primæ Classis, id est, Literarum Alphabeti, cunctas, hoc in loco, enumerare vellemus, divisiones. Verùm, cùm nunc Orthographiam, & Prosodiam solam tradere constituerimus, magnùm committeremus erratum, si huc, insereremus, quæ Etymologiæ, & Syntaxeos, sunt propria. Hoc ut effugiamus delictum, Eas, quæ hujus loci esse, videntur divisiones, (figurarum,) cujusq́ classis, scilicet proprias, studiosis communicabimus.*

LITERARUM itaq́ figuras omnes, esse consonantium, non verò ut apud Græcos, Latinos, vel Germanos, consonantium & vocalium, jam cum de Potestate, aliquot harum figurarum ageremus, monuimus.

DE primâ igitur, literarum Alphabeti divisione, quæ desumitur à locis, è quib. egrediuntur, sive ab Instrumentis, per quæ formãtur, (quæ paulò ante recensuimus) audiamus vicissim, Alphabetum Romanũ, illud pag. 13. *literas Alphabeti Arabici dividit, hoc modo, ut* Prima literarum divisio.

Aliæ sunt gutturales. ut earum aliæ dicantur: حَلْقِيَّةٌ Hhalqiiatun, Id est: gutturales, quòd in eis formandis plus cæteris instrumentis guttur laboret, & illæ sunt sex, ا ه ع ح غ خ.

ALIAE لَهْوِيَّةٌ Lehuiietun, Id est: propter eandem rationem Aliæ uvales. uvales, in ea enim parte præcipuè formantur, quam medici appellant لَهَاةٌ Id est: uvam, & sunt, ق ك.

Aliæ Palatinæ. ALIAE شَجَرِيَّةٌ schegriietun, Id est: palatinæ, ita enim appellari possunt شَجْرَةٌ namq; ea est palati pars, quæ continua est, dentibus, in qua literæ istæ, formantur, ج ش ض.

Aliæ sibilantes. ALIAE أَسَلِيَّةٌ asliietun, Id est: sibilantes, quod dum pronunciantur, sibilare quodammodo, audiantur, & sunt ص س ز.

Aliæ balbutientes. ALIAE نَطْعِيَّةٌ nathaiietun, Id est: balbutientes, qui enim balbutiunt, in harum literarum sono verba omnia confundunt, quæ sunt ط د ت.

Aliæ Gingivales. ALIAE لِثَوِيَّةٌ licviietun, Id est: gingivales, quod gingivæ quoq; interiores, in eis pronunciandis, concurrant, & sunt ظ ذ ث.

Aliæ flexæ. ALIAE ذَلْقِيَّةٌ dsalqiietun, Id est: flexæ, quia dum pronunciantur, lingua, tangens truncos dentium, flectitur, & sunt ر ل ن.

Aliæ labiales. ALIAE شَفَهِيَّةٌ schephehiietun, Id est: labiales, & sunt ف ب م.

Aliæ molles. ALIAE لَيِّنِيَّةٌ liniietun, Id est: molles و ي.

AD ultimam hanc divisionem, necessariò additur, quòd hæ duæ Lenes sive lenitatis. *literæ, varia sortiantur nomina. Nam non solùm* molles, *vel* lenes, *sive* lenitatis, *dicuntur literæ, sed ipsum etiam* ا *Aliph, sibi associant, & vocantur literæ* مَدَّة *Meddetun, Id est:* productionis, *vel* protractionis, *quòd hæ solæ, virgulâ Meddu, de quâ infrà dicetur, afficiantur. Ob diversas verò rationes, sic nominantur.*

NAM, cùm quiescunt, (quod naturaliter fit, post tres primarias vocales, a. i. u.) dicuntur molles, *vel* lenes, *sive præcedens motio fuerit homogenea, sive non. Quid verò, sit motio homogenea, paulò*

paulò poſt dicetur. Productionis *autem,vel* protractionis,*dicentur, cùm motio tantùm fuerit homogenea.* Et quando productionis vel protractionis.

SED non poterit,omnis litera lenitatis, *eſſe quoq́, litera* protractionis, *hæ verò omnes, poſſunt eſſe* lenitatis. *Vnde* ا *Aliph, ſemper eſt litera* protractionis, و *Vau autem,&* ي *Ia, modò ſunt* lenitatis, *modò* protractionis,*modò neutrum,ut,cùm ſunt radicales.*

PORRO,quòd hæ tres literæ,dicantur etiam languidæ, *ſive* debiles, *aut* liqueſcentes, *in libro ſecundo, hujus operis,patebit, cùm de deficientibus,& Imperfectis verbis agetur.* Literæ languidæ ſive debiles, ſeu liqueſcêtes.

*TANDEM,notetur quoq́, has quatuor literas,*ص ض ط ظ*, etiam à quibuſdam, vocari literas* adhæſionis, *quòd in harum pronunciatione,lingua,duob⁹ in locis veluti adhæreat, in ſuperioris palati latere,& vox quaſi intercludatur, inter linguam & palatum.* Literæ adhæſionis.

SED pergamus,(omiſsis hujuſmodi diviſionibus aliis,ut,quòd, aliquibus, harum literarum.17. dicuntur eſſe breves, *aliæ* longæ, *aliisq́ ſimilibus, quæ huic loco minùs conveniunt,) ad alias magis neceſſarias diviſiones,inter quas, ad rectè legendum & ſcribendum, unicè requiritur noſſe, alias Conſonantes Arabibus dici* شمسيي *Schemſiiun,Id eſt:* Solares, *quas Alphabetum Romanū, ita enumerat:* ت ث د ذ ر ز س ش ص ض ط ظ *eas nos,memoriæ ergò, per hanc vocem,* تَدَرَسَشَطِن *Tedereſeshathin notavimus. Subintelligentes etiam illas, quæ cuilibet literæ hujus vocabuli, figurâ conveniunt, ſed punctis ſupra poſitis ſaltem differunt,ut:* ث ذ ز ش ض ظ*, excepto* ب *Ba. Hæc enim, etiamſi, cum primâ quo ad figuram conveniat, quia autem puncto,ab infra appoſito,diſtinguitur, ideoq́ hîc non poteſt ſubintelligi.* Quæ diviſiones literarū omittantur. Secunda literarum diviſio. Literę Solares.

DE ultimâ verò literâ,ſcilicet ن*, diſſentiunt quidam,cum quibus & noſter Præceptor Arabicæ linguæ conveniebat,ajuntq́,eam eſſe Lunarem. Quam controverſiam,ſuo tempore, ſi DEO placuerit,cum aliis pluribus dirimemus.* Litera Nun an ſit Solaris vel Lunaris.

RELIQVÆ,primæ Claſsis figuræ,his exceptis,dicuntur قمريي *Kamerriiun,Id eſt:* Lunares,*Sūtq́ hæ:* ا ب ج ح خ ع غ ف ق ك ل م و ه ي*. E quibus tamen quidam, non malè, dicunt* ل *etiam pati* ادغام *Id eſt: Inditionē quâ de re quoq́ infrà dicetur in puncto decimotertio.* Literæ Lunares. Lam litera patitur inditionem.

decimotertio. Quam ob causam, etiã hanc literam Solarẽ, esse ajunt. Dicitur verò hæc litera ل *Lam* أَلتَّابِعُ لِلْأَلِفْ ۞ هُوَ عِنْدَ ٱلْأَعْرَابِ فِي وَقْتٍ ظَاهِرٌ ۞ وَفِي وَقْتٍ مَدْغُومٌ ۞ *Attabiau Lilaliph. huve ain dala arabi phì vectin thdsaherun. vephi vectin medghuumun. Id est: sequens sive obediens Aliph, hoc est apud Arabes in horâ, (vel nunc,) manifestâ, & in horâ (vel nunc) infarctâ sive inditâ.*

Lam litera quando dicatur manifesta.

Et quia ظَاهِرٌ *Thdsaherun, Id est: manifesta dicitur, cum sequuntur eam literæ lunares, ideoq; hoc nomine Arabibus hæ literæ, etiam nominãtur.*

Et quando indita sive infarcta.

Et contra, quia مَدْغُومٌ *Medghuumun, Id est: Indita, sive infarcta dicitur, dum eam sequuntur literæ Solares. Ideoq; & hoc nomine, hæ literæ appellãtur.*

Nota.

Hac divisione, nõn probè observatâ, nec rectè Arabicè scribet, nec Arabica scripta rectè leget, quisquã.

Tertia literarum divisio.

RESTAT, unica adhuc summè necessaria, literarum Alphabeti Arabici divisio, cujus vigorem, supra veluti animam hujus linguæ diximus.

Literæ radicales, sive Truncales.

Est autem illa, quòd aliæ literarum Arabicarum dicantur, Radicales, *sive* Truncales, *quòd perpetuò, de ejus dictionis, in quâ inveniuntur, essentiâ sint, & in eâ, præterea, nihil aliud agant. Harum in Alphabeto Romano numerantur. 15.* ث ج ح خ ذ ر ز ش ص ض ط ظ ع غ ق *De* ش *Schin, Paulus anteà dictus, aliter sentit, dicitq; esse servilem, & præter hanc, saltem numerat. 14.* د *Dal verò, dicit etiam esse Radicalem,* ک *Caph autem, fortè, oblivione, planè omisit, neq; radicalem, neq; Servilem, eam faciens.*

Literæ serviles, sive servientes.

Aliæ; Serviles, *sive* Servientes, quæ licet quidem, & ipsæ, radicales esse posint, tamen semper tales non sunt, sed sæpẽ serviunt ad præpositiones, Adverbia, Pronomina, Articulos, Genera, Numeros, (*secundum Romanos, etiam* casus,) personas, relationes, tempora, varias etiam Conjugationum significationes, & alia, dictionibus, accidentia similia, ostendenda. *Hujusmodi sunt, reliquæ omnes, Alphabeti literæ, nimirũ,* ا ب ت د س ف ک ل م ن ه و ي, *Quamvis pro* ت *Ta, certis in casibus,* ط *Tha radicalis, fiat serviens, ceu paulò pòst in permutatione, & in secundo etiam hujus operis libro; dicetur.*

ALIAE, *harum literarum, divisiones, servientiumq; officia, inse-*

in sequentibus hujus operis, libris duobus, tractabuntur. Illic enim loci, non verò hîc rectè de iis agitur.

ISTA itaq́ breviter sufficiant, de divisionibus, aliquot harum figurarum, primæ nimirum Classis, sive literarum Alphabeti.

NVNC tempestivum erit, ad reliquarum etiam Classium, figuras devenire.

SECVNDÆ ergò Classis, sive Numerorum figuræ, dividuntur in simplices, & compositas.

SIMPLICES *sunt.* 10. . *punctum, quod æquivalet Cyphræ Germanorum, sive Latinorum recentium, per se enim nihil valet. Vnde & elemẽtum non significativum, quibusdam dicitur, sed alijs, additum, idem præstat, quod illa, apud Germanos, reliquæ novem, sunt significativæ.* Numerorũ figuræ simplices.

CÆTERÆ omnes, numerorum Figuræ, sunt Compositæ, *ut* ۱. *decem.* ۱.. *Centum.* ۱... *Mille, &c. Quæ itidem subdividi possunt, vel ex duabus, vel tribus vel pluribus elementis constantes. Fusior de his tractatio, ad Arithmeticos, non huc, pertinet.* Numerorũ figuræ compositæ.

QVARE, ad figurarum tertiæ Classis, sive punctorum divisiones, accedimus. Illæ autem, ceu patet in Schemate, sunt quadruplices, Punctorum *videlicet* Essentialium, Vocalium, Servilium, & Finalium. *Suntq́ harum divisionum, cujusvis (exceptis servilibus, quæ omnes sunt simplices,)* aliæ *figuræ simplices,* aliæ *cõpositæ. Simplex* essentialium *unica est, prima. Ex hac, compositæ reliquæ duæ.* Vocalium, *simplices sunt, Quarta, Quinta, Octava, Nona, & Decima. Compositæ, reliquæ, Sexta, Septima, & Vndecima.* Finalium, *simplices sunt, Decimaoctava, Decimanona, Vigesima, Vigesimaprima, Vigesimaseptima. Reliquæ compositæ, ut Decimaseptima, vigesimasecunda, vigesimatertia, vigesimaquarta, vigesimaquinta, vigesimasexta, vigesimaoctava, & aliæ plures, quas sibi, pro libitu, fingere potest, quilibet.* Punctorum figuræ. Prima divisio punctorum.

DIVIDVNTVR, hujus Classis figuræ, etiam ratione formæ, aliter enim formantur essentialia, *aliter* Servilia, *& aliter* finalia, *quod è Schemate, luculentissimè patet.* Secunda divisio punctorum.

INSVPER, etiam ratione situs, dividuntur; quædam *enim, supra figuras literarum ponuntur,* quædam *infra,* quædam *ad latus, ut hamzetu, & finalia.* Tertia divisio punctorum.

TANDEM, ratione potestatis, etiam dividi possunt. Quædam Quarta divisio punctorum.

dam enim, figuras consonantium absolvunt, ut essentialia, quædam consonantem solam, quædam vocalem solam, quædam vocalem & consonantem simul, designant.

QVÆ omnia clarißimè explicabuntur, paulò pòst, in singulari cujusvis figuræ, tractatione.

QVARTÆ Claßis figuræ, omnes, sunt ex duabus literis compositæ, veluti in Schemate, jam liquet, & in modò dictâ singulari tractatione, à nobis denuò monstrabitur.

10. PERMUTATIO; *de hoc accidente, quāvis à nemine, neq́ scriptis, neq́ vivâ voce acceperimus quicquā, tamen summè necessariam esse, hanc tractationem experientur, studiosi hujus linguæ. Est autem, fateor, res valde difficilis, requireretq́ hominem exercitatißimum, absolutißimeq́ hujus linguæ doctum, qui perfectam ejus tradere vellet doctrinam. Sed nos, qui Rudimenta, sive principia hujus linguæ struimus, simul & semel, ultimam perfectionem, attingere non possumus. Tantum itaq́ fideliter communicabimus, quantum nobis nunc memoria suppeditaverit.*

Quæ literæ mutentur in puncta. *PERMVTANTVR itaq́ aliquot harū figuram unius classis, in aliam. Vt exempli gratiâ, in novem illis literarum Alphabeti, patet, figuris, 9.ع 8.ﺴ 7.ع 6.ط 5.ص 4.س 3.ر 2.ں 1.ح quæ omnes, saltem in minori quantitate efficta, fiunt puncta servilia, Imò ultima, sæpè fit finale. Ita punctum, quod in secundâ Classe, in decimâ figurâ numerorum, habetur, est etiam primum punctorum essentialium, ex eoq́ geminato, vel triplicato, fiunt reliqua duo puncta, essentialia, Idemq́ ad varias, finalium, figuras, assumitur. Sic v septenarii figura, inservit. 15. puncto servili. Et punctum. 12. servile, etiam fit finale. Sic, ex primæ Claßis figuris, omnes, quartæ Claßis, figuræ transumtæ sunt.*

VERVM in his, pluribus, lectorem detinere nolumus, sed ad singularem, seorsim cujusvis, harum figurarum explicationem, accedemus. Quâ absolutâ, & paucis, de secundâ Grāmatices parte, Prosodiâ *videlicet, dictis, ad exercitium, lectionis Arabicæ, deveniemus, huicq́ libro, Colophonem imponemus.*

DE unâquaq́ itaq́, cujusvis Schematis supra positi, figurâ, dicturi, lectorem, priùs monitum volumus, nos de secundâ figurarum

rum classe, non seorsim acturos, cùm propriè illa tractatio, ad Arithmeticam pertineat, quae verò, de numeris hujus loci sunt, studiosus ex Schemate et jam dictis, satis didicit opinor, si tamen adhuc deesse quaedam videbimus, illa post explicationem figurarum primae Classis, breviter subjiciemus. De secunda figurarum Classe ubi sit agendú.

IN cujusvis Elementi, linguae Arabicae explicatione, instar statuae Mercurii, nobis erunt, Numeri Latini, primae, tertiae, & quartae Classi laevam, legentis versùs, appositi. Dum itaq; studiosus, hujus linguae, alicujus, istius Schematis, figurae, declarationem desiderat, respiciet, ad numerum, huic figurae appositum, eumq; in sequentibus, inquirat. Verbi gratiâ, si literam ك Kaph, videat, & desideret hujus literae tractationem, observet numerum, qui est, XXII. huncq; in margine sequentium, primae Classis, tractationum, investiget, Ibiq; breviter, ac clarè decem supra dicta accidentia hujus figurae, examinata reperiet. Idem esto de tertiae & quartae Classis, figuris, judicium. De primâ igitur Classe, ordine agemus. Numeri Latini in Schemate appositi quem usum habeant.

I.

HVIUS primum Elementum, est ا *Aliph, cujus* Figura, *constat lineâ erectâ, ab inferiori parte laevam versùs paululùm inflexâ, attenuando productâ, à superiori verò non procul ab apice, dextram versùs, punctum habens annexum, quae duo tamen, amanuenses vulgares, non observant, communiter, sed nudâ lineâ erectâ sunt contenti, inflexione illâ ab inferirori parte, & puncto, propè apicem, neglecto.* I. Litera Aliph.

DUPLICI autem pingitur, haec figura modo, ceu ex Schemate patet, aliter nimirum in principio dictionis, aliter in medio & fine. Ubi maximè notandum, eam non solùm punctum, propè apicem amittere, sed & inflexionem illam, laevam versùs, attenuando ductam, his duobus in locis, mutare, dextrorsum, & incrassando emittere, literam praecedentem, versùs, si illa sit ligabilis, ـا*. Hoc enim si absit, etiam in medio & fine, eo modo, quo in principio, pingitur.*

HVIUS autem elementi figura prima, planè convenit cum figurâ, ل *Lam, in principio scriptâ, solo eo differunt, quod* ا *Aliph, cum sequentibus, non ligatur, sed* ل *Lam, semper sit ligabilis. A* ل *Lam verò, literâ finali, longitudine, & caudae magnitudine, sinistram versùs in altum ductae, discernitur:*

NOMEN;

2. NOMEN; *hujus Elementi, est* أَلِفْ *Aliph, vel cum articulo,* الالف *Alaliph, Nomine, cum primâ literâ Alphabeti, multis linguis, communi. Romani, quomodo nominent, in ipsorum Alphabeto, qui voluerit, videre potest. Non enim hîc placet illa repetere.*

3. ORIGO; *figuræ est, ex lineâ rectâ, & puncto, ut paulò anteà diximus. Nominis autem, à radice* ألف *Id est: copulavit, conjunxit, quòd, ex copulandâ hac literâ, conjunctis aliis pluribus, Alphabetum, imò omnis oratio constet. Ex eâdem, enim, radice, dicitur quoque* تَأْلِيفٌ *taliphun, &* تَأْلِيفَةٌ *taliphetun, Syntaxis, compositio, conjunctio, Imò inde, etiam Millenarius numerus, vocatur* أَلْف*, quòd ex multis numeris conjunctis, exurgat.*

4. SIGNIFICATIO; *itaque ejus est, conjuncti sive conjungendi, aut si malis, numeri conjuncti, vel millenarii. Quamvis studiosos monitos volo, ne has nominum literarum Alphabeti significationes, ab Arabibus nos accepisse putent, sed, nostras esse opiniones, sciant. Ideoque liberum de his, unicuique sit judicium.*

Unde sint desumtæ hæ literarum Arabicarũ significationes.

5. POTESTAS; *cujusvis literæ Alphabeti Arabici, talis est, qualis prima, in prolatione nominis ejus est consonans, vel vocalis. De primâ tamen hac literâ, notent studiosi, eam plerumque quidem valere A, idque nunc clarum, nunc cum e commixtum, pro ut motiones, fuerint additæ; ideoque non rarò cum Kesru, valet vocalem i, cum leni a, commixtum, interdum, rariùs tamẽ, cum Dshammu, au, u, non claro, sed cum o commixto, quasi aou, uno tamen sono prolatis his tribus vocalibus.* O enim clarum, Arabes, planè non habent, ut rectè monuit Paulus Turca, *& è sequentibus, etiam fiet manifestum.*

O, clarum Arabes non habent.

EST præterea, hæc litera, prima quiescentium. De cujus duplici quiete infrà agemus in elemento XII. Tertiæ Classis, sive in primo puncto servili.

Prima litera quiescens.

6. ORDO; *apud omnes, unanimi consensu, hæc litera est prima Alphabeti Arabici.*

7. DISCRIMEN; *hujus &* ل *Lam, sæpiùs jam dictum est, in principio tamen, sine negotio discernuntur, quòd* ل *Lam, semper ligetur cum sequentibus,* ا *Aliph verò, nunquam. A reliquis literis*

literis ا *Aliph, facilè, nomine, & totâ suâ figurâ discernitur.*

DISCRIMINA verò alia literarum, quæ vix, nisi vivâ voce, tradi possunt, hìc non expectet studiosus, cum scribi haud queant. Verbi gratiâ, quod sit discrimen inter ت *Ta, &* ط *Tha, Item* ح *Hha &* ه *Ha,* ك *Caph &* ق *Kaph, &c. nos, per adjectas literas Latinas, conati sumus innuere, esse discrimen, &, reverâ, est satis magnum; Quo non observato, tota lingua facilè confundetur. Hoc tamen, (ea est hujus linguæ prærogativa,) scriptis exprimi non potest, sed vivâ voce, ut tradatur, & ingenio; ac judicio non hebeti inquiratur, comprehendaturq́ necesse est.* Discriminis literarũ Arabicarum difficultas.

NUMERUS; *in singulis Schematis hujus figuris, considerari vix potest, cum singulorum, non sit numerus, nisi quis, ratione numeri adjecti, velit hanc esse unitatis, vel duo dicat esse* ا *Aliph, unum, quod in principio: Secundum, quod in medio & fine, scribatur, quod tamen, potiùs sequenti accidenti, competit.* 8.

DIVISIO; *Rectè enim* ا *Aliph, dividitur in aliud, quod à principio, & aliud, quod in medio, & fine scribitur, ceu jã monstratũ est.* 9.

PERMUTATIO; *permutatur sæpiùs, in* و *&* ي *Ja, ut in sequentibus duob⁹ libris, de Aliph* أَلْمَقْصُور *Almacshuru, Id est: breviato, figuram* ي *referente, in verbis Defectivis & fœmininis, & in Lexico, aliisq́ scriptis, patebit.* 10.

SECUNDUM, Alphabeti Arabici, elementum, est ب *,* ب *Ba. Cujus* Figura, *est linea obliqua, semilunæ instar, excepto eo, quòd duo cornua sursum, non instar semicirculi, habeat extensa, sed quasi ad centrum depressa, crassiora paulò, quàm semicirculi apices, inferior etiam ejus pars, sive basis, versùs idem centrum, nonnihil compressa est, ut nòn exactam, semicirculi retineat rotunditatẽ, puncto essentiali supposito, quod si desit, nihil planè, novitio hujus linguæ studioso, hæc figura significabit, aliis enim Alphabeti characteribus, etiam cõmunis est, ut Schema, & divisiones, aliquot illius characterum, jam docuerunt, atq́ paulò pòst, etiam fusiùs dicetur. Quinq́ verò modis, hæc figura, pingitur. In principio, duplici* ٮ *quãvis hæc ultima sæpè etiam lineâ rectâ,* ـ *puncto subjecto, scripta invenia-* II. Litera Ba.

inveniatur, ut & reliqui Characteres, qui ex hac figurâ constant. In medio simplici, ـبـ*, in fine, etiam duplici* ب ـب*.*

FIGVRÆ, quarum usus in principio est, ex illâ, jam descriptâ fiunt, scissâ eâ, exquisitè in medio, idq; ideò factũ puto, ne in scribendo, tantum occupet spatium, & ut meliùs, cum seqventibus literis, connecti possit.

SÆPISSIME autem, ut & in ultimâ, abbreviationum figurâ, studiosi viderunt, prima, quæ à principio scribitur, hujus literæ, figurâ, inversâ pingitur facie, hoc modo, ؛*.*

QVÆ verò, in medio scribitur, ex eâdem illâ, jam descriptâ figurâ, facta est, abscissis, in utroq; latere, cornibus, & in medio, in acutum, elevatâ lineâ.

QVÆ in fine formatur figura, prior, est illa, quæ in Alphabeto habetur, & jam in principio hujus elemẽti explicata est. Posterior, est illa ipsa, excepto eo, quòd cornu dextrum, non centrum versùs depressum habeat, ut sinistrum, sed extra propendeat, dextrorsum, ut cum præcedentibus literis, eò faciliùs, connecti possit.

HÆC figura, exceptis punctis, etiam ت *Ta,* ث *Tsa,* ن *Nun, &* ى *Ja finale, constituit, quorum penultima tamen, præter punctum, in eo differt, quòd neq; basin, neq; cornua ita versùs centrum compressa habeat, sed magis, non tamen exquisitè, circuli rotunditatem imitetur.* ي *Ia, verò finale, interdum, cum secundâ figurâ finali convenit, solis punctis differens, quamvis etiam, hæc puncta, interdum, planè omittantur in Manuscriptis, quòd Arabibus, non Europæis, scripta sint. Arabes itaq;, quibus materna est illa lingua, maximè doctiores, facilè ex orationis contextu, vident, an supra, vel infra, puncta adesse debeant. Sed hac de re, ubi de tertiâ, figurarum Schematis, classe, agemus, plura dicentur.*

2. NOMEN; *hujus elementi, est,* بَا *Ba, vel cum Avicennâ, addito articulo,* البَا *Albai, miror q; ab omnibus hactenus, etiam Romanis, Be dictum fuisse, cùm tamen Ba, per a longum, propter* ا *Aliph phathu, &* ~ *Maddu, Imò cum Avicennâ, addito adhuc* ، *hamzetu, &* ـِ *Kesru, a longũ, cum i brevi, legendũ sit. Aliorum nomina,.*

nomina,ut Pauli Turcæ,vel illorum qui loco Kesru, Dshammu,ut Romani,& alii in ultimâ syllabâ,ponunt,non curabimus, cùm vel parùm differant,ut posteriorum,vel minùs recepta sint,ut Pauli.

ORIGO; *figuræ,est ex lineâ obliquâ,& puncto essentiali,subjecto,ut paulò antè declaravimus. Nominis verò, à radice* با *Ba, Id est: Iniit, incurrit,&c.quòd hoc elemētum,jam conjunctionem iniit, sive incurrit,cum præcedente.* 3.

SIGNIFICATIO; *ex Origine,jam patet. Neq; libet, in hoc accidente, multa verba facere,sed potiùs Arabibus ipsis, ansam præbere,ut nominum,elementorum, Alphabeti sui, rationes reddere conentur,quod tamen hactenus, nullum tentasse videmus.* 4.

POTESTAS; *valet b, aliarum linguarum. Si tamen tribus punctis, subscriptum inveniatur, valet p,aliarum linguarum. De quâ re infrà,ubi,de punctis essentialibus,agemus,plura trademus.* 5. P, Arabum.

ORDO; *Vnanimi omnium consensu,hoc elementum, ordine, secundum est,in Alphabeto Arabico.* 6.

DISCRIMEN; *hoc elementum nomine,& punctis,discernitur ab aliis,sibi similibus quatuor,ut à* ت *Ta, Secundo puncto essentiali,sive duobus punctis suprapositis,à* ث *Tsa,tertio puncto essentiali, vel tribus punctis suprapositis, à* ن *Nun, primo puncto essentiali, seu, unico puncto suprapposito, &, quòd, hoc, neq; basin, neq; cornua, versùs centrum, ita compressa habeat, atq; illud, ut & paulò antè, monuimus. Tandem, à* ي *Ia, finali, duobus punctis, subjectis. A reliquis autèm, omnibus literis, facilè, totâ suâ figurâ, discernitur.* 7.

NUMERUS; *Vt in præcedenti elemento diximus, vix hîc considerari potest, nisi quis, sex dicat* ب *Ba, quæ in sequenti accidente enumerantur.* 8.

DIVISIO; *non malè* ب *Ba,dividitur, in sex, quorum tria à principio,unum in medio,& duo,in fine, scribuntur,ceu supra de ejus figurâ, diximus.* 9.

PERMUTATIO; *Mutatur,ut & paulò antè monuimus, per subjectionem punctorum trium; in p, nonnunquam etiam, in* ف *Pha,ut usus,unicus, omnium linguarum magister,docebit. Neq; hîc* 10. Usus linguarū unicus Magister.

hic locum habet, quòd quis objicere posset, cur nimirum, non dicam hoc elementum, permutatione puncti essentialis, in ث *Tsa,* ن *Nun,* ت *Ta, &c. mutari: Nam ita exprimo elemento Alphabeti, variè inflexo, & punctis variatis, omnia reliqua, non solùm hujus, sed & omnium aliarum linguarum, elementa, deduci possent. Nos autem, de illâ tantùm, hîc permutatione, loquimur, quæ, usu, apud doctiores, jam recepta est, & in quotidianâ hujus linguæ exercitatione occurrit, usumq; aliquem, præstat. Ceu satis, in sequentibus duobus, Grammaticæ libris, manifestum fiet.*

III. Litera Ta. 1. *TERTIVM, Alphabeti Arabici, elementum, est* ت *Ta, cujus* Figura, *eadem est, quæ præcedentis* ب *Ba, excepto eo, quòd, ab inferiori parte, punctum, subjectum habeat nullum; supra posita autem duo. Reliquum figuræ, cùm satis clarè in elemento præcedente, explicatum sit, hîc, longiùs describere noluimus, sed, brevitatis amore, ad reliqua accidentia, properabimus.*

2. NOMEN; *hujus elementi, est,* ت *Ta, vel cum Avicennâ, addito articulo,* التا *Attai. Idem hîc miror, quod & in præcedente elemento, monuimus, cur Romani, in suo Alphabeto, Te, & non Ta, hanc literam nominarint, iisdem de causis, quas in nomine præcedentis Elementi, recensuimus.*

3. ORIGO; *figuræ, est eadem, quæ fuit, figuræ, præcedentis Elementi, variato saltem puncto, quod in illâ, suppositum erat, unicum, In hac verò, superponitur geminatum. Nominis, autem, deduci potest, à* تاتي *Tati, abjectâ ultimâ syllabâ, quod significat, potuit; secundum quosdam, etiam produxit, à radice,* اتي *Ati, Id est: venit, congressus est. Quòd hoc elementum, à præcedente productum sit, aut, quòd ab illo, venerit, cum eoq; congressum fuerit.*

4. SIGNIFICATIO; *itaq; hujus elementi, ex his patet, quòd videlicet, ab alio productum est, sive, quòd aliunde venerit, aut cum aliis coiverit.*

5. POTESTAS; *valet, t, aliarum linguarum.*

6. ORDO; *Ordine, tertium est, hoc elementum, In Alphabeto recentiorum Arabum; & quo hodiè utuntur. Olim verò, ut ex supra*

suprapoſito Avicennæ ordine patet, fuit vigeſimum ſecundum.

DISCRIMEN; *Diſcernitur à reliquis, ſibi ſimilibus elementis, nomine, & ſecundo puncto eſſentiali ſeu duobus punctis, ſuprapoſitis, à cæteris verò, totâ figurâ, ceu fuſius dictum eſt, in Elemento præcedente.* 7.

NUMERUS; *Is eodem planè modo, hic conſiderari poteſt, quo conſiderabatur, in elemento præcedente.* 8.

DIVISIO; *de hac, itidem vide, in elemento præcedente, ne cum tædio, idem ſæpiùs repetamus.* 9.

PERMUTATIO; *permutatur interdum, hoc elementum, in* ط, *fortè, & in alias quaſdam literas. Id quod uſus, & duo libri ſequentes docebunt.* 10.

IV. Litera Tſa.

QUARTUM, Alphabeti Arabici, elementum, eſt ث *Tſa, cujus* figura, *eadem eſt, quæ elementi, modò præcedentis, excepto eo, quòd, loco puncti geminati ſuprapoſiti, habeat triplicatum.* 1.

NOMEN; *hujus elementi, eſt* ثَا *Tſa, vel cum Avicennâ, addito articulo* ٱلثَّاءُ *Atſtſai, denuoq́ admiratione dignum eſt, cur Romani, & alii The, vel ut Paulus Tſe, non verò, Tha ſive Tſa, nominarint, rationes, in ſecundo elemento, ſupra à nobis expoſitæ ſunt.* 2.

ORIGO; *figuræ, eſt ex figurâ, præcedentis elementi, triplicato hic, tantummodò puncto ſuprapoſito, qui geminatus illic erat. Nominis verò, poteſt deduci, à* ثَوَى *Id eſt: Manſit, inter alia ſignificante, quòd hæc figura, jam tertium, conſtans manſerit, ſolis punctis variatis, & quòd, ex hac, plurimæ, reliquorum elementorum, formentur figuræ.* 3.

SIGNIFICATIO; *igitur hujus elementi, eſt quaſi, manens.* 4.

POTESTAS; *Eſt prima, ex illis literis, quibus Hebræi, aliæq́ linguæ, carent, neq́, per harum literas, verè exprimi poſſunt. Aliqualiter tamen, & quantum datur, optimè, per c, ante i vel e, latinorum, ut è nomine Cicer, conſtat, vel tſ, aut Anglorum th, ut in thinne, exprimitur, hoc ſolùm obſervato, ne purè, ſed ut blæſi ſolent, linguâ, ad dentes ſuperiores Inciſorios, alliſâ, pronuncietur.* 5.

ORDO;

6. ORDO; *In hodierno Arabum Alphabeto, hoc elementum, ordine, est quartum, olim fuit vigesimum tertium.*

7. DISCRIMEN; *Discernitur, à sibi similibus elementis, tertio puncto essentiali, seu tribus punctis impositis, & nomine, à reliquis verò, Alphabeti, elementis, totâ figurâ differt.*

8. NUMERUS; *aliter vix considerari potest, quàm in præcedentibus duobus elementis, factum est.*

9. DIVISIO; *de hac, idem esto, quod de numero, Judicium.*

10. PERMUTATIO; *Interdum mutatur hoc elementum, in præcedens, vel in* ض *Dshad, &* ظ *Thdsa, &c. licet rariùs, de quibus, usus docebit.*

V. Litera Gsim

1. *QUINTUM, Alphabeti Arabici, elementum est,* ج *Gsim, cujus* figura, *constat, ex semicirculo sinistro quasi, inserto puncto essentiali primo, veluti, centro, & additâ, in supremâ illius parte lineâ obliquâ, lævam versùs. Quatuor autem modis, hæc figura scribitur, à principio, sic* جـ*, quæ est figura modò dicta semicirculo ablato per medium, ut faciliùs connecti, cum sequentibus possit, ideoq; reliqua semicirculi pars, in rectum, non verò obliquum extenditur. In medio, huic, quæ à principio scribitur figuræ, in parte superiore, dextram versùs, alia lineâ obliqua annectitur, ut cum præcedentibus characteribus, conjungi possit, hoc modo* ـجـ*, puncto primo essentiali, ubiq; subjecto. In fine, dupliciter pingitur, primò, post illigabiles, illa figurâ, de quâ in principio tractationis hujus elementi egimus: Secundò, etiam hâc ipsâ, additâ saltem lineâ illâ obliquâ, dextram versùs, quam illi, quæ in medio scribitur, annecti modò ostendimus, ut cum ligabilibus, eò melius conjungi queat, sitq; figura talis* ـج*. Hæc figura, si puncto careat, sequens elementum, videlicet* ح *Hha constituit, si verò punctum habeat sibi, non sub, vel impositum, sed suprapositum, efficit* خ *Cha, de quibus mox dicetur.*

2. NOMEN; *hujus elementi, est* جيم *Gsim, vel cum Avicennâ, addito articulo* الجيم *Algsim.*

3. ORIGO; *Figuræ, ex sinistro semicirculo inserto centro, & lineâ obliquâ in superiori parte additâ, ut paulò ante dictum est. Nominis, potest esse, à* جام *Id est: patina, paropsis, phiala, à figu-*

figurâ patinarum, quæ Africanis, & Asiaticis in usu sunt. Habent enim, ab unâ parte, eminentiam quãdam, quâ manu geri, ac suspendi possunt, punctumq; in medio positum, innuere videtur, edulia, vel alia, quæ patinis imponuntur.

SIGNIFICATIO; *igitur, hujus elementi jam est explicata, liberum tamen esto, ut antea etiam diximus, unicuiq; hac in parte Iudicium.* 4.

POTESTAS; *valet, g Italorum, sive Anglorum ante i vel e, ut Giovanni Maggior, In Latinâ enim linguâ, vix commodè, hæc litera exprimi potest, aliqualiter, per gs, adumbratur, ita tamen, ut g, vix audiatur.* 5.

ORDO; *secundum recentiores Arabes, hoc elementum, ordine est quintum, olim fuit tertium.* 6.

DISCRIMEN; *hujus quinti elementi, à mox sequentibus duobus, sibi similibus, præter nomen, manifestum est. Sextum enim, ح Hha, omni, omninò puncto, destituitur. Septimum punctum, non sub, vel impositum ut hoc, sed supra positum, habet. A reliquis omnibus, Alphabeti elementis, totâ suâ figurâ differt.* 7.

NUMERUS; *Quatuor sunt* ج *Gsim, quæ mox enumerabuntur.* 8.

DIVISIO; *Dividitur* ج *Gsim, in quatuor, quorum unum, in principio, scilicet* جـ, *unum in medio* ـجـ, *& duo in fine, videlicet* ج ـج, *scribuntur.*

PERMUTATIO; *an hæc litera, aliquando, in aliam mutetur, nondum observavimus, sed, usus facilè docebit.* 9.

SEXTUM, Alphabeti Arabici, elementum, est, ح *Hha, cujus* figura *eadem est, quæ fuit elementi præcedentis,* ج *Gsim, eo solo excepto, quòd hoc omni, omninò, puncto destituatur.* VI. Litera Hha. 1.

NOMEN; *hujus elementi, est* حا *Hha, vel cum Avicennâ, addito articulo* الحا *Alhai.* 2.

ORIGO; *Figuræ, est eadem, quæ fuit, figuræ præcedentis elementi, ablato saltem, puncto essentiali, quod quasi centrum semicirculi, illic imponebatur. Nominis est ex radice,* حيا *Hhaua, &* حيي *Hhaii, Id est: vivere. Unde* حياة *Hhaiatun, Id est: vita. Sic* 3.

ta,quòd, omne,secundum naturam, vivens, mediocri, utatur,ut plurimum,respiratione.

4. SIGNIFICATIO; *hujus elementi, est,vivens,sive vita. Sic enim Arabes,* حي العالم *vocant herbam,semper vivum, teste Avicennâ l.2.Canon. in litera* ح *Hha,cap.34. & Dioscor.Cæsar:* ي *Ja,verò literam,sæpissimè in* ا *Aliph, & hanc in illam permutari, partim jam dictum est,partim,in sequentibus, dicetur.*

5. POTESTAS; *valet Hh ,sive H duplex , ideoq; rectiùs , Hebræorum* ח *Chet, quam* ה *He, comparatur. Huic enim, respondet Arabum* ه *Ha,unde etiam,ut mox dicetur,sæpissimè mutuò permutantur,* ح *Hha,&* ه *Ha, ut propinquæ ; quòd tamen eædem non sint, satis, vel hæc permutatio probat. Idem enim,quatenus idem, permutari invicem non potest. Neq;* ح *Hha , pro* خ *Cha sumendũ est. Hoc namq; rectè, per Ch, Latinum , vel* χ *Græcorum, redditur,ceu mox nobis dicendum erit. Hebræis, hæc litera incognita est. Nam, licet , in multis, hujus linguæ,literis, discrimen, non facilè animadverti possit , (ut etiam suprà, in tractatione primi elementi, jam monuimus, tamen omninò est tantum,ut eo neglecto,tota lingua* بابل *Babelun , Id est: Confusionem,patiatur.*

Idem quatenus idem, invicé permutari non potest.

6. ORDO; *Recentiores Arabes,hoc elementum, ordine,sextum esse volunt, in Alphabeto suo ; Antiquiores verò , octavum esse voluerunt.*

7. DISCRIMEN; *hujus sexti elementi,præter nomen est,à præcedente,quòd hoc,nullum punctum essentiale,conjunctum habeat. Illud verò,primum punctum essentiale, quasi centrum, semicirculo impositum, gerat. A sequenti,itidem differt,quia illud,primum punctum essentiale, suprapositum habet. Reliqua omnia, Alphabeti elementa,totâ suâ figurâ,ab hoc differunt.*

QVOMODO autem ab ه *Ha, discernatur,inter loquendum, non calamo doceri potest,sed vivâ voce. Qvamvis dicere possimus,* ه *Ha,esse aspirationem lenem, &* ح *Hha mediocrem ,* خ *Cha verò fortiorem. Tamen, hæc nondũ sufficiunt,pro veris discriminibus declarandis, & maximè non sufficerent,in reliquis literis,ubi,hæc res, adhuc lõgè difficilior est. Nam,in plerisq;,vix aliquid,nedum satis, verbis etiam plurimis, tradi posset. Itaq; in his principiis, sufficiat, illa*

Aspiratio triplex.

illa discrimina, literis latinis, additis, adumbrasse, Ita enim ح *Ha per h, simplex,* ح *Hha per Hh duplex,* خ *Cha per Ch reddimus.*

NUMERUS; *hîc planè considerari potest, ac in praecedente Elemento consideravimus, ubi videri potest.* 8.

DIVISIO; *de hac, idem, quod de numero, esto judicium.* 9.

PERMUTATIO; *frequentissimè hoc elementum, mutatur in* ح *Ha. Quâ de re, usus, optimè studiosos docebit.* 10.

SEPTIMUM, Alphabeti Arabici, elementum, est, خ *Cha, cujus* Figura, *planè eadem est, quae praecedentium duorum elementorum, excepto eo, quòd non omninò, puncto destituatur, ut* ح *Hha, neq; punctum semicirculo, quasi centrum, impositum gerat, ut* ج *Gjim; Sed, primum punctum essentiale, sibi suprapositum habeat,* خ *Cha.* VII. Litera Cha. 1.

NOMEN; *hujus elementi, est,* خا *Cha, vel cum Avicennâ, addito articulo* الخا *Alchai.* 2.

ORIGO; *figurae, est eadem, quae fuit figurae, duorum elementorum praecedentium, in eo saltem differt, quòd non omninò sine puncto sit, neq; punctum subjectum, vel impositum habeat, sed suprapositum, ut modò diximus. Nominis, esse potest, à radice* خوى *Id est: Evacuare, exinanire, quòd aspirationum, sit fortissima, ideoq; omnis, veluti evacuetur, seu proferatur, aspiratio.* 3.

SIGNIFICATIO; *itaq; hujus elementi, jam patet.* 4.

POTESTAS; *est secundâ literarum, quas Hebraei, aliaeq; linguae, non habent, quaeq; per reliquarum linguarum literas, verè exprimi non possunt. Quodammodo tamen, & quàm fieri potest optimè, exprimitur, per Ch, non Italicum, vel Anglicum, sed potiùs Scoticum, ut Buchananus sive Wallicum, ut carchardi, aut Latinorum, ut Charus, Charitas, sive Graecorum* χ, χάρις, *&c.* 5. Secunda litera Arabû, quâ aliç linguae carent.

ORDO; *hodiè, hoc elementum, Arabibus, ordine est septimum, olim, fuit vigesimum quartum.* 6.

DISCRIMEN; *de hoc, in discrimine praecedentis elementi, satis dictum est.* 7.

NUMERUS; *de hoc, nihil aliud, hîc scribi potest, quàm, in duobus praecedentibus elementis, scripsimus.* 8.

DIVI-

9. DIVISIO; *de hac, idem quod de numero, esto judicium.*

10. PERMUTATIO; *hujus elementi esse potest interdum in* ح *Hha, rariùs in* ه *Ha, id quod usus docebit.*

VIII. Litera Dal. 1. *OCTAVUM, Alphabeti Arabici, elementum est* د *Dal, cujus* figura, *videtur, ex secundâ elementorum Alphabeti figurâ, hac* ب, *facta; hoc solùm, mutato, quòd, longitudinem tantam, non habeat, & cornu ejus dextrum, duplo longiùs sit, quàm sinistrum, ut ferè id, quod, de longitudine illius* ب *figuræ, deesse videtur, ad cornu dextrum, appositum sit; hoc modo* د.

2. NOMEN; *hujus elementi, est* دال *Dal, vel cum Avicennâ, addito articulo,* الدال *Addal.*

3. ORIGO; *figuræ, est, ex secundâ elementorum Alphabeti figurâ, addito eo, ad cornu dextrum, quod à longitudine illius, hæc deficit, ut modò dictum est, & paulò post repetetur. Nominis verò, à radice* دل, *sive* دلى, *Id est, eminere, in altum erigere, &c. quòd dextrum cornu, instar surculi, in altum erectum sit, & emineat.*

4. SIGNIFICATIO; *igitur, hujus elementi, est, eminere, sive in altum erigere.*

5. POTESTAS; *valet, reliquarum linguarum D.*

6. ORDO; *ordine, recentioribus Arabibus, est Octavum, antiquis quartum.*

7. DISCRIMEN; *hujus octavi elementi, à mox sequenti, est, præter nomen, satis manifestum, punctum nimirum, essentiale primum, suprapositum. A reliquis Alphabeti Arabici literis, totâ suâ figurâ, facilè distinguitur, præter alia discrimina, quæ, vix scriptis, sed vivâ voce, tradi possunt. A secundâ autem* ب, *elementorum Alphabeti figurâ, licet ab illâ, originem ducat, facilè, longitudine, & cornu dextro, discernitur. Turcæ autem, negligentiores, valdè in scribendo, hoc elementũ cum .10. scilicet* ر *Ra, & .23. scilicet* ل *Lam, confundunt. Sed horum tractatio, ad collationem linguarum, pertinet.*

8. NUMERUS; د *Dal sunt quatuor, quæ mox enumerabuntur.*

9. DIVISIO; د *Dal, rectè in quatuor dividitur, quorum* ب *duo, scilicet* د *&* ـد, *In principio, Medio & fine, post illigabiles scribuntur.*

tur. Reliqua duo, videlicet ـه *&* ـهـ *scribuntur in medio & fine, post ligabiles.*

PERMUTATIO; *permutatur interdum in* ت *Ta, nonnunquam in* ط *Tha, Imò & in* ص *Shad, sed ista, usus meliùs, quàm hæc principia, docebit, jam monuisse sufficiat.* 10.

NONUM Alphabeti Arabici, elementum, est, ذ *Dsal, cujus* figura, *eadem est, quæ fuit, elementi præcedentis, solo primo puncto essentiali, superposito.* IX. Litera Dsal. 1.

NOMEN; *hujus elementi, est* ذال *Dsal, vel cum Avicenna, addito articulo,* الذال *Adsdsal.* 2.

ORIGO; *figuræ, est eadem, quæ fuit, elementi præcedentis, suprapositio primo puncto essentiali. Nominis, est, à* ذل *&* ذلة *Id est: Ignominia, dedecus, quòd, dum occultè, alicui illudere volunt, quidam, hujus literæ, pronuntiatione, utantur.* 3.

SIGNIFICATIO; *itaq́, hujus elementi, jam constat.* 4.

POTESTAS; *est tertia literarum, quibus Hebræi, aliæq́ linguæ, destituuntur, quæq́, per harum literas, verè exprimi non possunt. Aliqualiter tamen, per Ds Latinorum pronunciari potest, linguâ, ad dentes superiores incisorios, allisâ, ceu blæsi solent.* 5. Tertia litera Arabum, quâ aliæ linguæ carent.

ORDO; *hoc seculo, Arabibus, hoc elementum, ordine est nonum, olim verò, fuit vigesimum quintum.* 6.

DISCRIMEN; *hujus & præcedentis elementi, præter nomen, est punctum primum essentiale, suprapositum. A reliquis verò omnibus, præterea discernitur, illis ipsis, quibus, & elementum octavum, ceu paulò ante diximus.* 7.

NUMERUS; *eodem modo, hîc, quo in jam dicto elemento, monuimus, considerari potest.* 8.

DIVISIO; *de hac, in divisione præcedentis elementi, dicta, videri possunt.* 9.

PERMUTATIO; *hanc, frequens lectio, optimè docebit, permutatur enim* ـه, *in* ث *Tsa,* ظ *Thdsa, &* ض *Dshad, quamvis rariùs.* 10.

DECIMUM, Alphabeti Arabici, elementum, est, ر *Ra. Cujus* Figura, *ex primo, hujus Alphabeti elemento, mutuata esse videtur,* X. Litera Ra. 1.

detur, eo solo observato, ut, sicut illius figura, semper supra lineam eminet, ita hæc semper infra, magis lævam versus, incurvatur, cum crassitie.

2. NOMEN; *hujus elementi,* رَا *Ra, vel cum Avicenna, addito articulo,* الرَّا *Arrai.*

3. ORIGO; *figuræ est, ex primo hujus Alphabeti, elemento, veluti, modò dictum est. Nominis, est, à* رَأْيٌ *Raiun, Id est: Consilium, sententia, &c. quòd ratam, firmamque, & consilio quasi institutam, hoc elementum, requirat pronuntiationem.*

4. SIGNIFICATIO; *igitur, hujus elementi, hinc patet.*

5. POTESTAS; *valet R, aliarum linguarum.*

6. ORDO; *Recentioribus, ordine, est decimum, Antiquis Arabibus, fuit vigesimum.*

7. DISCRIMEN; *à mox sequenti elemento, hoc solo puncto, primo essentiali suprapposito, discernitur. A primo verò, hujus Alphabeti elemento, positu, & ductu differt, ut paulò antè, in Figurâ diximus. A reliquis omnibus elementis, facilè, totâ suâ formâ, discernitur.*

8. NUMERUS; ر *Ra, sunt tria, quæ mox enumerabuntur.*

9. DIVISIO; *Rectè* ر *Ra, in tria dividitur. Nempe in duo, quorum figurâ hactenus usi sumus, & in aliud, quod caput in alteram partem, inclinat, & caudam, sursum versùs, elevat, hoc modo* ࢪ.

10. PERMUTATIO; *an hæc litera aliquando permutetur, nondum observare potuimus.*

XI. Litera Zain. *VNDECIMVM, Arabici Alphabeti, elementum, est,* ز

1. *Zain, Cujus* Figura, *planè eadem est, quæ fuit elementi, præcedentis, solo primo puncto essentiali suprapposito.*

2. NOMEN; *hujus elementi, est* زَيْن *Zain, vel cum Avicennâ, addito articulo,* الزَّي *Azzaiun, aut cum Romanis* الزَّيْن *Azzainu.*

3. ORIGO; *figuræ, eadem planè est, quæ elementi præcedentis, suprapposito tantum, primo puncto essentiali. Nominis, est à radice* زَيَّن *Id est: Ornare, exornare, comere.*

4. SIGNIFICATIO; *ergò, hujus elementi, est exornatus, venustus, comtus, fortè, quòd, in laudandis rebus venustis, sonus hujus literæ, ipsis etiam infantibus, sit in usu.*

POTESTAS; *valet* ז *aliarum linguarum.* 5.

ORDO; *hodiè, hoc elementum, Arabibus ordine, est sextum, olim, fuit septimum.* 6.

DISCRIMEN; *à modo præcedenti elemento, præter nomen, solo primo puncto essentiali, suprapposito, discernitur. A primo autem, hujus Alphabeti elemento, positu & ductu, necnon primo puncto essentiali differt. A reliquis omnib⁹ facili⁹, totâ suâ figurâ dignoscitur.* 7.

NUMERUS; *eodem planè modo; quo in præcedente elemento, hîc consideratur.* 8.

DIVISIO; *de hac, idem esto judicium, solo puncto suprapposito, observato.* 9.

PERMUTATIO; *Mutatur interdum, hæc litera, in* س *Sin, in* ض *Dshad, fortè & in* ذ *Dsal, &* ظ *Thdsa, ob vicinitatem. Tamen de hac re, usus, suo tempore, feret sententiam.* 10.

DUODECIMUM, Alphabeti Arabici, elementum, est, س *Sin. Cujus* figura, *ex secundâ, elementorum Alphabeti figurâ,* ب *desumta esse videtur, elevato, ejus fundo, in medio, in altum, ut acumen producatur, ad cornuum utrorumq; æqualem altitudinem, ut tres quasi dentes sortiatur, additâ, versùs lævam, caudâ deorsum vergente, sursumq; sese elevante, quam caudā si quis literam* ل *Lam, resecto capite, esse voluerit, non errabit, si tamen aliquis, Decimum Alphabeti Arabici, elementum* ر *Ra, esse contenderet, neq; huic multùm erroris, attribui posset, modò is concederet, illud, sinistrorsum, in sublime, cum acumine; elevandum esse. Sed in hisce levioribus, neutiquam immorabimur.* XII. Litera Sin. 1.

NOMEN; *hujus elementi, est* سين *Sin, vel cum Avicennâ, addito articulo* السين *Assin.* 2.

ORIGO; *Figuræ, est, ex secundi elementi, hujus Alphabeti, figurâ, additâ caudâ, ceu modò diximus. Nominis, est à radice* سنّ *Senene, quæ inter alia significat, acuere, Vnde* سن *Sin, Dens, quòd acutus sit, (ut fusiùs in Lexico nostro medico, diximus,) denominatus est. Item, constituere, instituere, discere, legere, &c. significat, Quòd hujus literæ sonus acutus, & ejus forma tribus quasi dentibus prædita sit. Et quòd hujus, sequentisq; elementi, pronuntiationem* 3

tionem Galaaditæ, Ephrateis, constituerint, sive instituerint indicem, inter se & illos, Judic.12.vers.2.

4. SIGNIFICATIO; *igitur, hujus elementi, jam patet.*

5. POTESTAS; *valet aliarum linguarum S, purum ـس, ut Salus, Series, &c. & Germanorum, inter duo e, ut in verbo,* Lesen.

6. ORDO; *Ordine, recentioribus Arabibus, hoc elementum, est, duodecimum, antiquioribus verò, fuit, vicesimum primum.*

7. DISCRIMEN; *facilè totâ suâ figurâ, & nomine, ab omnibus aliis Alphabeti Arabici elementis, discernitur, excepto mox sequenti, à quo, tertio puncto essentiali, suprapofito, distinguitur.*

8. NUMERUS; *Septem possunt dici* س *Sin, ceu ex divisione, mox apparebit.*

9. DIVISIO; *non malè* س *Sin, dividitur in septem, quorum* ـس *duo* ﺳ *&* ـﺴـ *(explicatis tribus dentibus in ultimâ figurâ, veluti in parum incurvatam lineam, quâ figurâ Persæ, frequentissimè, Arabes, non rarò, utuntur,) in principio; alia duo, in Medio, ut* ﺴ *&* ـﺴ, *(explicatis in ultimâ figurâ tribus dentibus, in rectam lineam* ـس, *in priori verò, facilioris connexionis ergò adjectis, ante & retrò, quasi appendicibus,) Reliqua tria* س س ـس *in fine scribuntur. Quarum omnium, figuras, examinare superfluum est, cum quilibet, suo marte, hoc facere possit, maximè, cùm in aliquot literis, hoc jam monstratum sit.*

10. PERMUTATIO; *Mutatur hæc litera, interdum, in* ت *Ta, Interdum, in* ش *Schin, ob vicinitatem* ـس, *nec non, in* ص *Shad, &c. quas mutationes, usus docebit.*

XIII. Litera Schin. *DECIMUM TERTIUM, Alphabeti Arabici, elementum, est* ش *Schin. Cujus* Figura, *planè eadem est quæ fuit elementi præcedentis, suprapofito saltem, tertio puncto essentiali.*

1.

2. NOMEN; *hujus elementi, est* شين *Schin, vel cum Avicenna addito articulo* الشّين *Aschschin.*

3. ORIGO; *Figuræ, eadem est, quæ fuit, præcedentis elementi, suprapofito tertio puncto essentiali. Nominis, est à radice* شين *Id est: Infamiâ afficere, deturpare, dedecorare. Quòd hujus literæ sonus,*

sonus, non sit adeò elegans, ut præcedentis, eoq́ utamur, dum apertè alicui illudere, vel aliquem explodere volumus.

SIGNIFICATIO; *igitur, hujus elementi, jam constat.* 4.

POTESTAS; *est sexta literarum, quibus aliæ linguæ non utuntur, quamvis inter has, hæc optimè, exprimi possit, per Sch, aliarum linguarum, quod etiam valet.* 5. Sexta litera Arabum, quâ aliæ linguæ carent.

ORDO; *Hodiè Arabibus, hoc elementum, ordine, est decimum tertium, olim fuit vicesimum octavum, seu ultimum.* 6.

DISCRIMEN; *hoc elementum, à præcedente, discernitur, nomine, & tertio puncto essentiali suprapositos; A reliquis verò, Alphabeti Arabici elementis, totâ suâ figurâ, facilè dignoscitur.* 7.

NUMERUS; *totidem sunt, ش Schin, quot, modò diximus esse س Sin, nimirum septem.* 8.

DIVISIO; *de hac, idem esto judicium, quod fuit, in divisione præcedentis elementi, eo saltem observato, quòd punctum essentiale tertium, sit superpositum.* 9.

PERMUTATIO; *Mutatur hæc litera, interdum, ob vicinitatem in* س *Sin, interdum in* ت *Ta,* ض *Dshad, &c. quod, usu melius quàm præscriptis, addiscetur.* 10.

DECIMUM QUARTUM, Alphabeti Arabici, elementum, est ص *Shad, Cujus* Figura, *ex secundâ, elementorum Alphabeti Arabici, figurâ, desumta esse videtur, cornu illius dextro, cum sinistro conjuncto, hoc modo* ـصـ *additâ, interdum, caudâ, nunc longâ, levam versus* ص, *(de quâ egimus in duobus elementis præcedentibus,) nunc breviore, ex eâdem parte, ut in principio* صـ *nunc duplici, ex utrâq́ parte, ut in medio* ـصـ & *fine post ligabiles* ـص. *Verùm de his in numero & divisione, paulò post, etiam agendum est.* XIV. Litera Shad 1.

NOMEN; *hujus elementi, est* صَاد *Shad, vel cum Avicennâ, addito articulo* الصَّادُ *Ashshadu.* 2.

ORIGO; *Figuræ est, ex secundâ, elementorum hujus Alphabeti, figurâ, ceu modò dictum est, &, infra in divisione repetetur. Nominis, est, à radice* صَادَ *Id est: venari, capere. Quòd venatores, dum canes feras insequuntur, tali ferè sono, eos, ad strenuè insequendum, incitent.* 3.

SIGNI-

4. SIGNIFICATIO; *itaq́ hujus elementi, jam patet.*

5. POTESTAS; *valet aliarum linguarum, ſh, ita tamen, ut aſpiratio, non admodum clarè exprimatur, unde etiam, non malè, per ſonum mixtum, ex, t, & ſh, proferri poſſet, ita tamen ut ſonus t & h, non clarè, audiatur.*

6. ORDO; *Ordine, hoc elementum, hodiè, Arabibus, eſt decimum quartum, olim fuit decimum quintum.*

7. DISCRIMEN; *diſcernitur à reliquis omnibus Alphabeti literis, nomine & ipſo corpore, à mox verò ſequenti, nomine, & ſolo primo puncto eſſentiali, ſuprapoſito.*

8. NUMERUS; *ſex ſtatui poſſunt* ص *Shad, quorum duo* ﺻ ﺼ *à principio, duo* ﺼ & ﺼ *in medio, & duo* ص ص *in fine ſcribuntur.*

9. DIVISIO; *rectè itaq́, in ſex hoc elementum dividitur, veluti jam ex numero conſtat, quæ diviſio tamen, ex mutatione caudarum oritur, ceu cuilibet patet.*

10. PERMUTATIO; *Mutatur, ſeu potiùs, confunditur, non rarò, hæc litera, cum decimaſexta,* ط *Tha, & aliis, id quod uſus docebit.*

XV. Litera Dshad. *DECIMUM QUINTUM; Alphabeti Arabici, elementum, eſt,* ض *Dshad, Cujus* Figura, *planè eadem eſt, cum præ-*

1. *cedentis elementi figura, ſuprapoſito ſaltem, primo puncto eſſentiali.*

2. NOMEN; *hujus elementi, eſt* ضاد *Dshad, vel cum Avicennâ,* الضّاد *Adshdshad.*

3. ORIGO; *figuræ, eadem eſt, quæ fuit elementi præcedentis, ſuprapoſito primo puncto eſſentiali. Nominis; eſt à* ضدّ *Dshiddun, Id eſt: Contrarietas, adverſitas, cujus radix eſt,* ضدد *Dshadede, Id eſt: Reſiſtere, contrarium eſſe, oppugnare. Quòd irati, ſive cum aliquid nobis contrarium eſt, vel reſiſtit, ſimili ſono, in depellendo eo, utamur.*

4. SIGNIFICATIO; *hujus elementi, jam, ex his innotuit.*

5. POTESTAS; *valet aliarum linguarum Dsh, vel dtsh, ſono ex his quaſi mixto, hoc ſolùm obſervato, quòd ſonus, ipſius ſ, & h, vix audiatur.*

ORDO; *Recentioribus Arabibus, ordine, hoc elementum, eſt*

eſt decimum quintum, antiquis, fuit decimum octavum.

DISCRIMEN; *diſcernitur à proximè præcedente elemento, nomine & ſolo puncto primo eſſentiali, ſuprapoſito, à reliquis omnibus verò, ipſo corpore, ut & præcedens.* 7.

NUMERUS; *de hoc idem hîc eſto judicium, quod fuit, de numero elementi, modò præcedentis.* 8.

DIVISIO; *de hac, etiam illa, quæ de jam dicti elementi diviſione, diximus, locum habent.* 9.

PERMUTATIO; *Mutatur ſæpiſſimè, ſeu potius confunditur, & ſono & ſcripturâ, cum decimo ſeptimo, paulò pòſt explicando elemento ظ Thdſa, an verò, & cum aliis quibuſdam, permutetur, uſus docebit.* 10.

DECIMUMSEXTUM, Alphabeti Arabici elementum, eſt ط Tha, cujus figura, *ex elementi primi, & ſecundi, Alphabeti Arabici, figurâ, conflatâ eſt. Si enim figuræ, ſecundi elementi, Alphabeti Arabici, cornu ſiniſtrum, auferatur, & dextro ejus conjungatur, versùs medium baſis illius, & primi elementi figura apponatur, integra hujus elementi, figura hæc, ط, exurget.* XVI. Litera Tha. 1.

NOMEN; *hujus elementi, eſt طَا Tha, vel cum Avicennâ addito articulo,* الطّا *Aththai.* 2.

ORIGO; *Figuræ, eſt ex duorum primorum Alphabeti Arabici elementorum, figuris, ceu modò dictum eſt. Nominis, eſt à radice* اطا*, ſive* وطى *Id eſt: Calcare, ſubjicere, & in forma,* واطى *conſentire, &c. quòd, in pronunciatione, hujus literæ, palatum & truncidentium anteriorum, dorſo linguæ, quaſi calcando percutiantur, eiſq; lingua ſubjiciatur, & conſentiat.* 3.

SIGNIFICATIO; *igitur, hujus elementi, jam patet.* 4.

POTESTAS; *valet aliarum linguarum th, ſine tamen ſibilo, pronunciatis. Non enim, diſcrimen, inter hanc, & tertiam, Alphabeti hujus, literam, tantum eſt, quo ad valorem, (licet omninò ſit aliquod,) ut facilè, obſervari poſſit. Nos tamen adjectione h, conati ſumus indicare.* 5.

ORDO; *Ordine, hoc elementum, hodiè, eſt decimum ſextum, olim, fuit nonum.* 6.

DISCRI-

7. DISCRIMEN; *discernitur, à reliquis omnibus literis, totâ suâ figurâ, à mox sequenti verò, nomine, & solo puncto essentiali primo, suprapoſito.*

8. NUMERUS; *Duo saltem dantur* ط *Tha, ceu ex divisione patebit.*

9. DIVISIO; *Benè igitur, in duo, hoc elementum dividitur, quorum unum, in principio, & fine scribitur,* ط, *alterum* ـطـ, *in medio & fine.*

10. PERMUTATIO; *Mutatur hæc litera, interdum, in* ص *Shad,* د *Dal, & alias, id quod usus monstrabit.*

XVII. Litera Thdſa. *DECIMUM SEPTIMUM, Alphabeti Arabici elementum, eſt* ظ *Thdſa, cujus* figura, *eadem eſt, quæ fuit elementi*

1. *præcedentis, hoc unico excepto, quòd hæc, primum punctum essentiale, suprapoſitum habeat.*

2. NOMEN; *hujus elementi, eſt* ظَا *Thdſa, vel cum Avicennâ* الظَّاي *Athdſthdſai, addito articulo.*

3. ORIGO; *Figuræ, eadem eſt, quæ fuit figuræ, elementi præcedentis, solo primo puncto essentiali, suprapoſito. Nominis, eſt à* ظ, *quod invenitur, pro* ضو *Id eſt: Splendor, lumen, lux, claritas, Iubar, à radice* ضي *Id eſt: ſplendere, lucere, fulgere, micare, quòd sonus hujus literæ, subitò inſtar luminis, vel ſplendoris emicet.*

4. SIGNIFICATIO; *hujus elementi, itaq; inde jam conſtat.*

5. POTESTAS; *eſt quarta literarum, quibus aliæ linguæ carent, quæq; per harum literas, verè exprimi nō poteſt. Aliqualiter tamen, per adjectas Thdſ, quatuor latinas literas, adumbrare conati ſumus.*

Quarta litera Arabum, quâ aliæ linguæ carent.

6. ORDO; *hiſce ſeculis Arabibus, hoc elementum ordine, eſt decimum ſeptimum, olim fuit vigeſimum ſextum.*

7. DISCRIMEN; *diſcernitur ab elemento præcedente, nomine, & ſolo primo puncto eſſentiali, ſuprapoſito, à reliquis, totâ ſuâ figurâ, ut & præcedens.*

8. NUMERUS; *is, eodem modo, quo in præcedente elemento, conſiderari poteſt, ut jam dictum eſt.*

9. DIVISIO; *de hac, etiam idem eſto judicium, quod fuit de eâ, in elementi præcedentis, diviſione.*

PER- E 4

PERMUTATIO; *Mutatur, sive confunditur potiùs, sæpissimè, hoc elementum, & sono & scriptura cum* ض *Dshad. An verò, etiam cum aliis literis, hoc fiat, usus docebit.* 10.

DECIMUMOCTAVUM, Alphabeti Arabici, elementum, est, ع *Ain. Cujus* figura, *ferè eadem est, quæ fuit, elementi sexti, hoc uno mutato, quòd, superior illius linea, sinistram versùs, per longitudinem, deorsum nonnihil inclinando, ducta fuerit. Hujus autem, dextram versùs, in semicirculi figuram elevata sit, ceù cuilibet aspicienti facilè patet.* XVIII. Litera Ain. 1.

NOMEN; *hujus elementi, est* عين *Ain, vel cum Avicennâ, addito articulo* العين *Alaiin.* 2.

ORIGO; *figuræ, jam dicta est, ex sexti elementi figurâ. Nominis, est integrum vocabulum Arabicum, Turcicum, aliisq; non paucis linguis orientalibus usitatissimum,* عين *Ain, quod oculum, & fontem significat, quia fons, sive scaturigo, oculus veluti est terræ, ut in Lexico nostro, & in ejus προδρόμῳ Lexico Medico, Arabico-Græco-Latino diximus. Radix autem, vel verbum hujus vocis, est* عين, *cujus significatio, per antiquum Latinorum verbum ocellare, benè exprimitur. Unde, rectè, Suetonio, ocellata dicuntur, & nuces ocellatæ, id est, multis foraminibus, veluti oculis, perforatæ. Neq; lectio, in hujusmodi locis, apud authores, mutanda est, ut malè, non pauci Grammaticorum, facere conati sunt, sed potiùs, ceu rectè Turnebus sentit, hæc lectio retinenda, & ob ignorantiam rei, tanti authores, nō sunt depravandi, sed multò magis res illæ diligentiùs indagandæ sunt. Aptissimè enim, ocellata dicuntur illa opera, quæ quacunq; arte, vel multorum oculorum referunt imagines, (ut vestes opere phrygiano factæ, aut acu pictæ, aut textoria, aliisq; manuum operibus similibus, multis oculis, exornatæ; Picturæ item, ac sculpturæ, quales vasa aurea, argentea, aliorumq; metallorum, & materiarum, subjecta sustinere possunt,) vel diversis foraminibus quasi oculis distincta sunt. Tale itaq; quiddam agere, Arabes elegantissimè per hanc radicem exprimunt.* 3. Ain quid significet, & unde sit. Non facilè lectio authorū mutanda est.

SIGNIFICATIO; *itaq; hujus elementi, jam innotuit.* 4.

POTESTAS; *valet idem ferè, quod Hebræorum,* ע *Ain, potest* 5.

test autem per Latinum ai, tanquam unum sonum, aliqualiter proferri. Cùm verò in sequentibus, nos Arabica Latinis literis exprimemus, per simplex a, hanc literam reddere non possumus, (confunderetur enim, cum ا Aliph) neq; per ai. Nam sæpißime ا Aliph, & ي Ja, concurrunt, etiam cum Kesru, & ita adhuc studiosi ex Latinis literis, hanc Arabicam ع Ain, nondum, dignoscere possent.

Ain Arabicum in sequentibus per a germanicum reddetur.

Placuit itaq; nobis eam, per alterius cujusdam linguæ, velut Germanicæ a, *indicare, ut studiosi, ubicunq; Latino vocabulo, insertum invenerint,* a *Germanicum, sciant in Arabico, non Aliph, sed Ain esse. Neq; mendum suspicentur.*

6. ORDO; *Recentiores Arabum, hoc elementum, ordine, decimum octavum, habent, antiqui decimum sextum reputarunt.*

7. DISCRIMEN; *Discernitur, ab elemento mox sequente nomine, & solo puncto primo essentiali suprapoſito, à sexto verò Alphabeti elemento, lineâ superiori, ut jam dictum est, à quinto, eâdem lineâ, & puncto suppoſito, à septimo, jam dictâ lineâ, & puncto suprapoſito. A reliquis porrò omnibus, Alphabeti Arabici, elementis, facilè, totâ suâ figurâ, discernitur.*

8. NUMERUS; *Quinq; numero, sunt ع Ain, quæ mox enumerabuntur.*

9. DIVISIO; ع *Ain, rectè in septem dividitur, quorum primum* ـ *in principio saltem, scribitur, sequentia tria* ـعـ *in medio tantùm, Reliqua tria* ع ـع ـع *in fine solùm.*

10. PERMUTATIO; *An hæc litera, aliquãdo in* ا *Aliph,* غ *Ghain, vel aliam mutetur, ipso usu, addiscent studiosi.*

XIX, Litera Ghain. DECIMUM NONUM, *Alphabeti Arabici, elementum, est,* غ *Ghain. Cujus* Figura *eadem est, quæ fuit elementi præcedentis, unico primo essentiali puncto, suprapoſito.*

1.

2. NOMEN; *hujus elementi, est* غَيْن *Ghain, vel cum Avicennâ, addito articulo,* الغين *Alghaiin.*

3. ORIGO; *Figuræ eadẽ est, quæ fuit figuræ, elementi præcedentis, solo primo essentiali puncto, suprapoſito. Nominis esse potest, à radice* غيم *Id est: Obscurare* م *Mim, mutato in* ن *Nun. Nisi quis malit à radice,* غني *deducere, cujus multæ sunt significationes.*

Nobis

Nobis nunc placet, à ... *deducere, quasi obscurata, Quòd sonus hujus literæ, ferè omnium literarum Arabicarum, sit obscurissimus.*

SIGNIFICATIO; *igitur, hujus elementi jam constat.* 4.

POTESTAS; *est quinta literarum, quibus Hebræi, aliæq́ linguæ destituuntur, quæq́ per harum literas, verè, exprimi non possunt. Aliqualiter tamen, per, Ghai, latinorum uno sono prolatis adumbrari potest. Aliqualiter adumbrari potest, dico, verè enim, & exactè exprimi, neq́ à nobis, (quos tamen per integrum mensem, vivus noster Præceptor Arabicæ linguæ, indies exercuit, veluti & supra jam monuimus,) unquam potuit. A quibusdam, per G, Anglicum exprimi posse creditur.* 5.

ORDO; *In hodierno Alphabeto Arabico, hoc elementum, est decimum nonum, In antiquo est vicesimum septimum.* 6.

DISCRIMEN; *discernitur à præcedente elemento, nomine & primo essentiali puncto, suprapposito, à septimo verò, solâ lineâ superiore, à sexto, hac eâdem lineâ, & puncto suprapposito, à quinto autem, illâ ipsâ lineâ, & puncto illo suprapposito, nullo supposito. Tandem à cæteris omnibus Alphabeti Arabici elementis, facilè totâ suâ figurâ, distinguitur.* 7.

NUMERUS; *de hoc, eadem, quæ de numero præcedentis elementi dicta sunt, hic ruminentur, solo puncto suprapposito observato.* 8.

DIVISIO; *de hac, idem esto, quod de numero, judicium.* 9.

PERMUTATIO; *an hæc litera, aliquando in aliam mutetur, nondum observavimus, hoc tamen totum, usus, abundè, docebit.* 10.

XX. Litera Pha.

VIGESIMUM, Alphabeti Arabici elementum est, ف *Pha, cujus* figura, *est, linea mediocris, quæ à parte superiori incipiens, & spatium instar circuli parvi concludens, curvato deinde ductu, in inferiorem locum, obliquè, sinistram versùs, descendens terminatur, vel est veluti caudâ literæ, Decimæ secundæ, Decimæ tertiæ, Decimæ quartæ, & Decimæ quintæ, addito sinistram versùs, ad superiorem apicem, semicirculo parvo, sive puncto duodecimo, Classis tertiæ, vel puncto primo servili, & suprapposito primo puncto essentiali, qualiter orientales, & qui Ægyptum inhabitant Arabes, Persæ, & Turcæ, scribunt, Mauritani autem, & Africani, hoc punctum* 1.

NOTA. Quomodo inspecto codice Arabi-

co mox judicari possit, an in Asiâ vel Africâ, scriptus sit. *punctum essentiale subscribunt, & sequenti literæ Caph, illud supraponunt. Quod notare omninò oportet. Per hanc enim notam, mox, legenti apparet, an in Africâ, vel Asiâ codex scriptus fuerit. Nos itaq; cum Orientalibus, nunc scribimus.*

2. NOMEN; *hujus elementi, est,* فا *Pha, vel cum Avicennâ, addito articulo* الفا *Alphai, Miror q; ab omnibus hactenus, etiam Romanis, Phe, dictum fuisse, cùm tamen Pha, per a longum, propter Phathu, Aliph & Maddu, legendum sit, Imò cum Avicennâ addito, adhuc* ء *hamzetu, & Kesru, a, longum, cum i, brevi.*

3. ORIGO; *Figuræ, est ex caudâ modò dictarum literarum, & puncto essentiali suprapo sito, ut paulò ante diximus. Nominis, est vocabulum Arabicum,* فه *Id est: Os, oris, quòd hæc litera, in oris humani, primâ parte pronuncietur, ut supra dictum est, non in ipsis labiis, vel eorum circuitu, neq; intra dentes, vel sub palato, sed in interiore parte labii inferioris, & capitibus dentium anteriorum.*

4. SIGNIFICATIO; *itaq; hujus elementi, jam patet.*

5. POTESTAS; *valet f, vel ph Latinorum.*

6. ORDO; *ordine, hodiè, Arabibus, est hoc elementum, vicesimum, olim fuit decimum septimum.*

7. DISCRIMEN; *discernitur hoc elementum, à sequente elemento, nomine & puncto suprapo sito, in codicibus, in Asiâ scriptis, In Africanis verò, libris, puncto supposito, in quibus sequens elementum* ق *Caph, hoc punctum, habet suprapositum. Facilimè autem, hoc observari potest, an nimirũ in Asiâ, an in Africâ libri scripti sint. Nam si huic figuræ* ف *videas, punctum subscriptum, hoc modo* ڢ, *jam scies, in Africâ, hunc codicem, esse exaratum, necessario q;,* ق *Asiaticorum, in eo esse Caph. In libris autem, qui in Asiâ scripti sunt, discernitur hoc elementum* ف, *à sequente, suprapo sito, secundo puncto essentiali. A penultimo verò, sive vigesimo septimo elemento, discernitur, per absentiam omnis omninò puncti. Tandem, à reliquis omnibus, Alphabeti Arabici, literis, totâ suâ figurâ distinguitur.*

Quomodo Pha Asiaticum ab Africano, & hoc ab illo discernatur.

8. NOMEN; ڢ *Pha, quatuor sunt, numero, ut mox dicetur.*

9. DIVISIO; *hoc elementum, uti & sequens, bifariam dividi potest. 1. in* ف *Pha, quod in Asiâ, & in* ڢ *Pha, quod in Africâ. scribitur,*

ſcribitur, de quâ diviſione, jam in diſcrimine diximus. 2. ف *Pha rectè in quatuor dividitur, quorum* ـ *unum* ﻓ *in principio, unum* ﻔ *in medio, & reliqua duo,* ف ـف *in fine ſcribuntur.*

PERMUTATIO; *Mutatur hæc litera, interdum in* و *Vau, an etiam in alias mutetur, uſus docebit.* 10.

VIGESIMUM PRIMUM, Alphabeti Arabici elementum, eſt, ق *Caph, cujus* figura *eadem eſt, quæ fuit, elementi præcedentis, ſuprapoſito ſaltem, in Aſiaticis codicibus, ſecundo puncto eſſentiali. In Africanis verò libris noſtra figura, præcedentis literæ, hanc conſtituit, veluti etiam, paulò antè, monuimus.* XXI. Litera Caph. 1.

NOMEN; *bujus elemẽti, eſt* قَافْ *Caph, vel cum Avicennâ, addito articulo,* القاف *Alcaph.* 2.

ORIGO; *Figuræ, eadem eſt, quæ fuit, figuræ elementi præcedentis, mutato ſaltem, primo puncto eſſentiali ſuprapoſito, in ſecundum. Nominis, eſſe poteſt, dictio,* قَفَا *Id eſt: Cervix, tranſpoſito ſaltem* ا *Aliph, in medium. Poſſetq́ hoc elementum, ideò inde denominatum eſſe, quòd dum pronunciatur, ſonus ejus, à cervice, quaſi incipiat, dum expiratus aër, cœlum palati, debet forti percuſſione, ferire.* 3

SIGNIFICATIO; *hujus elementi, ex jam dictis conſtat.* 4.

POTESTAS; *valet C Latinorum, ante a, vel u, vel ſecundum quoſdam q c.* 5.

ORDO; *Recentioribus Arabibus, hoc elementum, ordine, eſt, vigeſimum primum, antiquis verò, decimum nonum.* 6.

DISCRIMEN; *diſcernitur à præcedente elemento, nomine, & in Aſiaticis libris, per ſecundum punctum eſſentiale. In Africanis autem, eâdem figurâ, quâ in Aſiaticis, elementum præcedens, ſcriptum fuit, pingitur. A penultimo verò, nomine, & per abſentiam, omnis omninò puncti, diſcernitur. A cæteris omnibus Alphabeti Arabici literis, totâ ſuâ figurâ, facilè diſtinguitur.* 7.

NUMERUS; *Idem hîc de numero ſciendum eſt, quod de eo, in elemento præcedente, dictum eſt.* 8.

DIVISIO; *Dividitur hoc elementum* ـ, *ſimiliter ut & præcedens bifariam.* 1. *in* ق *Caph Aſiaticum, &* ف *Caph Africanum, de quâ*

de quâ divisione, jam diximus. 2. Eodem modo, quo elementum præcedens.

10. PERMUTATIO; *an hæc litera, interdum in sequentem mutetur, nondum observavimus, sed usu facilè animadvertetur.*

XXI. Litera Kaph. 1. *VIGESIMUM SECUNDUM, Alphabeti Arabici elementum, est* ك *Kaph. Cujus* figura *prodiisse videtur, ex secundâ, elementorum, Alphabeti Arabici, figurâ, producto cornu dextro, per longitudinem, lævam versùs ad cornu usq; sinistrum ferè, addito. Deinde apice, seu lineolâ quâdam obliquâ dextram, sursum versùs. Varias autem, hoc elementum, habet figuras, quarum usitatissimas, infra, in divisione, studiosis, proponemus, quæ quantum, vel qualiter, ab hac discedant, quilibet, proprio marte, facilè videre potest, ne levioribus hisce, lectori, oneri simus.*

2. NOMEN; *hujus elementi, est* كَافْ *Kaph, vel cum Avicennâ, addito articulo,* الكاف *Alkaph.*

3. ORIGO; *Figuræ, est, ex secundâ elementorum Alphabeti Arabici figurâ, ut modò diximus. Nominis, est à radice* كَفّ*, vel* كَفَفَ*, quæ varias habet significationes, ut è Lexico suo tempore patebit. Inter alia verò, significat etiam, cessare, desinere, abstinere, &c. Ideoq; hæc litera, sic dicta esse potest, quòd ejus sonus, subitò cesset, ac desinat.*

4. SIGNIFICATIO; *itaq; hujus elementi, inde jam constat.*

5. POTESTAS; *valet K, aliarum linguarum.*

6. ORDO; *recentiores Arabes, ordine, hoc elementum, esse volunt, vigesimum secundum, antiqui verò, undecimum.*

7. DISCRIMEN; *discernitur facilè à reliquis omnibus literis, nomine, & totâ suâ figurâ hac, quamvis alia ejus figura quædam, alio modo à* ل *Lam finali discernatur, ceu in divisione, dicemus.*

8. NUMERUS; ك *Kaph, octo esse possunt, quæ in mox sequenti divisione, enumerabuntur.*

9. DIVISIO; ك *Kaph, potest dividi, in octo, quorum tria hæc* ك ڪ ﻛ*, in principio, duo* ﻜ ك *in medio, & tria* ک ك ﻚ *in fine scribuntur, quorum maximè ultimum, Imò, & reliqua duo, nisi hæc, lineâ superiori dextram versùs impositâ discernantur, facilè cum* ل *Lam, finali, confundi posset, quàm confusionem, ut effugerent, antiquio-*

antiquiores Arabes, in sinum ejus, aliam, sed minorem illius literæ figuram, de quâ primò egimus, quæq; in principio, & medio scribitur, ـ, imposuerunt. Id quod, ab Arabibus, maximè Asiaticis; in hodiernum usq; diem observatum fuit, licet recentiores, figuram illam mutarint, (ita tamen, ut antiquæ adhuc figuræ, retineat vestigia,) in eam quam nos inseruimus.

PERMUTATIO; an hæc litera, mutetur aliquando, in aliam, nondum compertum habemus, sed usus, hoc facilè, studiosis, suggeret. 10.

VIGESIMUM TERTIUM, Alphabeti Arabici, elementum, est ل Lam, Cujus figura eadem est, quæ fuit primi elementi, hujus Alphabeti, solâ longitudine, & caudæ, sinistram sursum ductæ, magnitudine, differt, ceu consideranti, facilè patet. XXIII. Litera Lam. 1.

NOMEN; hujus elementi, est لام Lam, vel cum Avicennâ, addito articulo, اللام Allam. 2.

ORIGO; Figuræ, est, ex primi Alphabeti Arabici, figurâ, productâ saltem caudâ longiùs, ad sinistram sursùm. Nominis, est à radice لام, quæ inter alia multa, etiam significat, cogere, congregare; Quia in pronunciatione hujus literæ, labia coguntur, congregantur, seu conjunguntur. 3.

SIGNIFICATIO; hujus elementi, ex modò dictis, jam constat. 4.

POTESTAS; valet, aliarum linguarum ferè omnium, L. 5.

ORDO; hodiè, Arabibus, hoc elementum, ordine, est vigesimum tertium; olim fuit duodecimum. 6.

DISCRIMEN; discernitur, à primâ Alphabeti Arabici figurâ, nomine, longitudine, & caudæ magnitudine, ut aliquoties, jam dictum est. A reliquis verò, omnibus literis, totâ suâ figurâ, ductu, vel positu. 7.

NUMERUS; ل Lam, numero, sunt quatuor, quæ mox enumerabuntur. 8.

DIVISIO; benè ل Lam, dividitur, in quinq;. Quorum unum, figurâ, planè idem, cum primo Alphabeti elemento, ا In principio scribitur, unum, لـ duo quasi crura habens, ut cum præcedentibus, & sequentibus literis, eò meliùs, conjungi possit, in medio tantùm. Reliqua tria, ل ل ـل, in fine saltem, scribuntur. 9.

PERMU-

10. PERMUTATIO; *an hæc litera, in vicinas, quas Latini liquidas, vocant, aliquando mutetur, usus monstrabit.*

XXIV. Litera Mim. 1. *VIGESIMUM QUARTUM, Alphabeti Arabici, elementum est,* م *Mim. Cujus* figura, *eadem, sed inversa, & caudâ, non in obliquum, sed magis in rectum, ductâ, esse videtur, quæ fuit, elementi vicesimi, & vicesimi primi, ablatis punctis.*

2. NOMEN; *hujus elementi, est* ميم *Mim, vel cum Avicennâ, addito articulo,* الميم *Almim.*

3. ORIGO; *Figuræ, est ex vicesimi, & vicesimi primi, elementorum, figurâ inversâ, ablatis punctis, ceu diximus. Nominis, esse potest, à* ماء, *vel* موم, *Id est: Febris. Quòd hujus literæ sonum, edant ægri nonnulli, in rigoribus febrium.*

4. SIGNIFICATIO; *igitur, hujus elementi, jam patet.*

5. POTESTAS; *valet, aliarum linguarum M.*

6. ORDO; *recentioribus Arabibus, hoc elementum, ordine, est vigesimum quartum; antiquis, fuit decimum tertium.*

7. DISCRIMEN; *Discernitur, ab omnibus aliis, Alphabeti Arabici, literis, nomine, & totâ suâ figurâ, etiam ab illis, à quibus originem duxit, positu, quòd inversa sit.*

8. NUMERUS; م *Mim, numero sunt septē, ceu mox explicabitur.*

9. DIVISIO; *Rectè* م *Mim, dividitur in septem. Quorum unum* ـه, *In principio, duo* ـمـ مـ *in medio, & reliqua quatuor,* م م م م *in fine scribuntur.*

10. PERMUTATIO; *Mutatur hæc litera interdum in* ن *Nun, & si quæ aliæ sunt ejus mutationes, usu, facilè, studiosus, deprehendet.*

XXV. Litera Nun. 1. *VIGESIMUM QUINTUM, Alphabeti Arabici, elementum, est* ن *Nun. Cujus* figura *eadem est, quæ fuit secundo elemento, eo solum excepto, ut supra etiam monuimus, quòd, cornua & basin, hæc non, ut illa, versus centrum, compressa habeat, sed magis, non tamen exquisitè, circuli rotunditatem imitetur; punctumq́, primum essentiale, non suppositum, sed suprapositum, gerat.*

2. NOMEN; *hujus elementi, est* نون *Nun, vel cum Avicennâ, addito articulo* النون *Annun.*

ORI- F 2

ORIGO; *Figuræ, eadem est, quæ fuit figuræ, secundi elementi. Nominis, est nomen proprium fontis, juxta Salim, de quo Iohan. 3. vers. 23. ubi reliqui textus omnes, etiam Græci, ex* عين نون *Ain Nun, id est: fonte Nun, suum fecerunt,* Αἰνὼν, *ut fusiùs, in jam dicto loco Iohannis vidimus. Neq; injuriâ, hæc litera, cum fonte confertur, tàm ratione figuræ suæ, quàm soni, qui adeò obtusus est, ac si in profundo, sonaret.* 3.

Aἰνὼν Iohannis textio, unde factum sit.

SIGNIFICATIO; *itaq; hujus elementi jam patet.* 4.

POTESTAS; *valet aliarum linguarum N.* 5.

ORDO; *Posterioribus Arabibus, hæc litera, ordine, est vigesima quinta; prioribus, sive antiquis, fuit decima quarta.* 6.

DISCRIMEN; *discernitur, à sibi similibus, nomine, ac puncto primo essentiali, suprapositio, & cornu utroq; atq; basi, non admodum centrum versùs, compressis, ut in figurâ secundâ, tertiâ, & quartâ, Alphabeti dictum est. Ab ultimi, verò, elementi, figurâ, præter alia discernitur, secundo puncto essentiali, subjecto. A cæteris omnibus, Alphabeti Arabici, literis, facilè, totâ suâ figurâ, discernitur.* 7.

NUMERUS; ن *Nun, sunt septem, quæ mox enumerabūtur.* 8.

DIVISIO; *Non malè,* ن *Nun dividitur in octo, quorum tria, hæc* ـن ﻧ ﻧـ *In principio, unum* ـﻨـ *in medio, reliqua quatuor* ن ـن ں ـں *in fine, scribuntur.* 9.

PERMUTATIO; *mutatur interdum, hæc litera in* م *Mim, fortè & in alias, quâ de re, usu studiosi, certiores fient.* 10.

VIGESIMUM SEXTUM, Alphabeti Arabici, elementum, est ه *Ha. Cujus* figura *ex vicesimi elementi, figurâ, facta esse videtur, addito, ab inferiori parte capitis, semicirculo quasi, & caudâ dextram versùs inflexâ. Reliquas figuras, studiosi, facilè examinabunt, quantum, & qualiter, ab hàc differant. Nulla autem, inter omnes literas, Arabibus, usitatas, tot, & tàm variis, pingitur, figuris, quàm hæc. De magis usitatis, tamen infrà, in divisione agemus. Imo, si studioso aliqua præter has, quas hactenus tradidimus figuras, occurrat, rarò aliam, quàm hujus, esse literæ, usu experietur.* XXVI. Litera Ha. 1.

Cujus literæ Arabicæ figuræ maximè variet.

NOMEN; *hujus elementi, est* هي, *vel tum Avicennâ, addito articulo* الهي *Alhai.* 2.

ORIGO; *Figuræ, est, ex figurâ, elementi vicesimi, ceu dictum est.* 3.

est. Nominis,est, à voce, ها *Ha, Id est: Illa, Item Ecce.*

4\. SIGNIFICATIO; *ergo hujus elementi,jam innotuit.*

5\. POTESTAS; *valet H,simplex,sive aspirationem lenem.*

6\. ORDO; *hodiè Arabibus,ordine,hoc elementum, est vicesimum sextum,olim fuit quintum.*

7\. DISCRIMEN; *Discernitur, à vicesimo, & vicesimo primo, nec non,sequenti elemento,nomine, & semicirculo, ab inferiori parte,capitis,addito,& caudâ dextram versùs inflexâ,à prioribus item duobus,quòd omni omninò puncto,careat. A reliquis omnibus, Alphabeti,literis,totâ suâ figurâ,differt.*

8\. NUMERUS; ه *Ha,possent quatuordecim,vel etiam plures dici, quorum tamen, usitatissima saltem, &, quorum typi, nobis contigerunt,in sequenti mox,divisione,proponemus.*

9\. DIVISIO; *Dividuntur,* ه *Ha, in plures, quorum nonnulla,in principio,& post illigabiles in medio, ut* ه ه ه. *Quædam in medio tantum,ut* ه ه ه. *Reliqua,* ه ه ه ه ه ه ه ه *in fine solùm, scribuntur. Harum autem aliquæ, secundum punctum essentiale, ex superiori parte in nominibus, suscipiunt,quibus indicatur genus fœmininum, exceptis nominibus cardinalibus, quorum masculina,in hanc literam desinunt,tuncq; sonant,ut litera,* ت *Ta,in quam etiam,cum affixis,transeunt.*

NOTA. Jndicium generis fœminini apud Arabes. Exceptio.

10\. PERMUTATIO; *mutatur hæc litera, frequenter, in aspirationem mediocrem,* ح *Hha: Item in* ت *, ut modò dictum est. Reliquas ejus mutationes,usus docebit.*

XXVII. Litera Vau.

VIGESIMUM SEPTIMUM, Alphabeti Arabici, e-

1\. *lementum, est,* و *Vau,cujus* figura *eadem est, quæ, elementi vicesimi primi,solo eo excepto,quòd omni omninò puncto,careat.*

2\. NOMEN; *hujus elementi, est* واو *Vau, vel cum Avicennâ, addito articulo,* الواو *Alvau.*

3\. ORIGO; *Figuræ,eadem est,quæ fuit figuræ, Elementi vicesimi,& vicesimi primi,exceptis punctis. Nominis, esse potest,radix* وأي*, quæ in Grammaticis, in septimâ Classe, verborum debilium, seu languidorum, explicatur, cujus tamen significata,invenire nondum potuimus. Suspicor quidem, debilitare, supprimere,vel simile quid,significare. Quæ,sono hujus literæ,optimè convenirent. Sed hac*

hac in parte, nihil adhuc certi, affirmo, donec tempore, certiores reddamur.

SIGNIFICATIO; *de hac, nostram jam diximus opinionem.* 4.

POTESTAS; *valet V, Italorum ante I, vel Germanorum, Anglorum, aliorumq́ populorum W. Estq́ secunda litera, quiescentium. De cujus duplici quiete, in elemento XII. tertiæ Classis, sive, in primo puncto servili, agemus.* 5. Secunda litera quiescentium.

ORDO; *Recentioribus Arabibus, hoc elementum, ordine, est vigesimum septimum, Antiquioribus, fuit sextum.* 6.

DISCRIMEN; *Discernitur ab elemento vigesimo, & vigesimo primo, nomine, & punctis essentialibus. A reliquis omnibus, facilè, totâ suâ figurâ, discernitur.* 7.

NUMERUS; و *Vau, duo sunt, quæ mox enumerabuntur.* 8.

DIVISIO; *Rectè,* و *Vau, in duo, dividitur, quorum alterum* و *, in principio, & fine, nec non medio, post illigabiles, alterum* ﻮ *in medio & fine scribitur.* 9.

PERMUTATIO; *Mutatur hæc litera, frequenter in* ا *Aliph, &* ى *Ja, Item in* ف *Pha, ut supra jam diximus. An verò, etiam in alias aliquas mutetur, usus monstrabit.* 10.

VIGESIMUM OCTAVUM, seu ultimum, Alphabeti Arabici, elementum, est ى *Ja. Cujus* figura *facta est, ex secundi elementi, Alphabeti Arabici, figurâ, ablato cornu sinistro, & addito eo, ad dextrum, sursum, dextram versùs. Tandem subjecto, secundo puncto essentiali. Varius autem figuris, in principio, medio, & fine, hæc litera scribitur, sed de his, partim supra, in secundi elementi tractatione, egimus, partim paulò post, in divisione hujus, agemus.* XXVIII 1. Litera Ja.

NOMEN; *hujus elementi est* يآ *Ia, vel cum Avicennâ, addito articulo* اليآ *Aliiai.* 2.

ORIGO; *Figuræ, est, ex secundi elementi figurâ, supposito, secundo puncto essentiali. Nominis, est particula vocandi* يا *Id est: ô. Quòd hujus elementi sono, Arabes, in vocando utantur.* 3.

SIGNIFICATIO; *itaq́ hujus elementi jam constat.* 4.

POTESTAS; *valet, aliarum linguarum i, ante a, ut Jaceo, Jacob, vel e, ut jecit, Jesus. Estq́ tertia litera, quiescentium. De cujus* 5. Tertia litera quiescentium.

cujus duplici quiete, etiam ـــه *in primo puncto servili, dicetur.*

6. ORDO; *hodiè Arabibus, hoc elementum, ordine, est vigesimum octavum, sive ultimum, olim, fuit decimum.*

7. DISCRIMEN; *discernitur à secundo, tertio, quarto, & vigesimo quinto, Alphabeti Arabici, elemento, nomine, & cornu dextro, ac puncto secundo essentiali subjecto. A reliquis, verò, omnibus, facilè, totâ suâ figurâ, discernitur.*

8. NUMERUS; ي *Ia, sex numerari possunt, quæ mox enumerabuntur.*

9. DIVISIO; ي *Ia, benè in sex dividitur, quorum tria* ـيـ ـ *In principio, unum* ـيـ *in medio, & duo* ي ـي *in fine scribuntur. Quorũ ultimum, aliquando, ob loci angustiam, aliquando ob scripturæ elegantiam, ad contrarias, sub dictione partes, in rectam lineam, caudæ suæ, curvitatem explicat, ut in his dictionibus,* ـى فـى شـى حتـى الـى *& ceteris patet, quæ aliàs, ita scriberentur,*

نى فى التى شى حتى على الى .

10. PERMUTATIO; *Mutatur hæc litera, sæpissimè in* ا *Aliph,* و *Vau. An autem, & in alias, mutetur, usus facilè docebit.*

EX Particulari, itaq; hujus primæ Classis, elementorum, tractatione, studiosi, animadvertunt, omnes, Alphabeti Arabici, literarum, figuras, ad quatuor primarias, tanquam matres, unde reliquæ omnes oriantur, reduci posse, quorum hîc, quamlibet, cum suis, quasi filiabus, studiosis ob oculos, ponemus, ut in his describendis, & ruminandis, sese primùm exercere queant. Sunt verò hæ:

Omnes literarum Arabicarum figuræ ad quatuor reduci possũt. Exercitium scriptionis.

ا ب ح ٯ

ا ر ز ط ظ ل

ب ت ث ں ن س ش ص ض ک ن ي

ج ح خ ع غ

و ف ق م ه

PORRO, ex Origine nominum, & significationibus, horũ elementorũ, quàm facilè esset, innumera, & ingẽtia, extorquere, mysteria. Cũ tamen, Romani, aliiq; plures, dicant, nomina literarũ, Arabicarum, nihil, quod mysticum sit, continere. Ne autem Æthiopes insolentissimi, nimiùm glorientur, de Cabalâ, sui Alphabeti, de quâ alibi, pluribus agemus, paucis, ex nostrâ, cujusvis literæ denominatione,

An nomina literarũ Arabicarum nihil mystici contineant.

tione, contextum aliquem, studiosis, proponemus. Ex Nostrâ, dico, denominatione. Arabes enim, his nostris conatibus incitati, proculdubio, hæc exquisitiùs, pensitabunt, hisq; longè meliora, suo tempore, suppeditabunt. Ordine ergò, hæ, sunt literarum Alphabeti Arabici, denominationes, quas literæ majusculæ indicant, reliqua, quæ minusculis exhibentur, explicationis, & continuationis, quasi gratiâ, adjecta sunt.

I. أَزَّ *CONIUNGENDUS, DEUS Jehova ab æterno, ratione essentiæ suæ, quâ bonus est, non potuit se non communicare, cum omne bonum, sit communicativum sui, quâ proprietate, id, quod destituitur, bonum non est. Ideoq;* Contextus ex denominatione literarum Arabicarum.

II. بَدَأَ *INIIT, scilicet rationem, communicandi se, sibi æquali, & absolutè simili. Cujus respectu, communicans, jam Patris, rectè obtinuit naturam, & nomen, cui verò, hic se communicavit, non injuriâ, filii suscepit naturam, & nomen. Unde is etiam* اَلْكَلِمَةُ *λόγος, seu verbum, (quod re ipsâ nihil differt ab animi conceptu, cujus est index,) rectè dicitur. Hi æquales, essentiâ, æquè Omnipotentes, unusq; DEUS, ex se, amorem substantialem, per omnia sibi similem, æqualis essentiæ, ac potentiæ, Spiritum Sanctum, Lumen de lumine suo,*

III. تَجَ *PRODUXIT, ut ita, Sancta, & Individua Trinitas, DEUS unus, Ens entium perfectissimum, & æternum, tribus his literis primis, menti humanæ insinuaretur. Ne autem quis, hanc personarum distinctionem, in tempore cœpisse, falsò existimet. En quarta hujus Alphabeti litera, dicit.*

IV. ثَبَ *MANSIT, id est, unus verus DEUS, communicans, communicatus, & quasi productus, (ita mortalitas hæc nostra, in imperfectione istâ, loqui cogitur) mansit, ab æterno unicus, omnipotens, &c. donec, ex absolutissimâ, & sanctissimâ voluntate, ac potestate, visibilem hunc mundum, ex nihilo, per communicatum, ex se verbum, crearet, tempusq;, hoc est, motus, secundum prius & posterius, inciperet. Cui, opere absoluto, (quoniam ipse, nullius erat indigus,) præfecit, ultimò, à se ad imaginem suam, creatum hominem, huicq;* Tempus quando cœpit.

huicq́ propoſuit in orbe terreno, ſeu ſublunari tanquam an,

Homo ad æternam vitam conditus fuit.

V. جيم *PAROPSIDE, omnia, quibuscunq́ indigere poſſet, tàm ad neceſſitatem, quàm ad hilaritatem, ad æternam, in quam, conditus erat,*

VI. حا *VITAM. Sed ille, non cõtentus, eſſe imaginẽ DEI, Ipſe DEUS, (proh horrendum!,) vel, ſi quid, hoc ſuperius, & majus cogitari potuiſſet, inſolentiſſimâ impietate, eſſe volebat. Quo impio, & nunquam ſatis deteſtando delicto,*

VII. خا *EVACUABAT, omnem ſuam*

VIII. دال *PRÆEMINENTIAM,*

IX. ذال *IGNOMINIA, quam, niſi DEUS, delere poterat nemo,*

X. را *CONSILIUM ex Diaboli, ſerpentis antiquiſſimi ſuaſu,*

XI. زاين *VENUSTUM, ut ipſi videbatur,*

XII. سين *INSTITUENDO, in colloquio illo mutuo. Verùm, hac ſuâ Impietate, inſigniter*

XIII. شين *DETURPABATUR, in omnibus ſuis facultatibus, tàm animalibus, quàm corporeis.*

XIV. صاد *VENANDO, ſuperbiâ, & auſis plus quàm Giganteis,*

XV. ضاد *CONTRARIETATEM, adverſus DEUM Creatorem, & conſervatorem ſuum, ejusq́ mandatum & voluntatem,*

XVI. طا *CONSENSU, cum diabolo, hujus, fidem adhibẽs, mendaciis, & DEI ſui, rejiciens veritatem. Unde*

XVII. ظا *LUX, Jubar, ſeu Claritas omnis*

XVIII. عين *OCULORUM, tàm corporis quàm animæ,*

XIX. غين *OBSCURABATUR, adeò, ut ad omne bonum inpoſterum inſtar talpæ, etiam ad medium Solem, cæcutiret.*

XX. فا *OS, id eſt, Laus DEI, & colloquium cum hoc, ac*

XXI. قاف *CERVIX, per quam omnia, (quòd hac, cuncta ferè*

ferè onera, ferant animalia,) reliqua, totius corporis, subintelliguntur membra.

XXII. *CESSABAT, sive abstinebat, à faciendo officio, ita enim debilis & depravata, hoc lapsu, nunquam satis detestando, fuerat.*

XXIII. *COGEBATUR autem homo, seu genus humanum, ad implorandam gratiam, ac misericordiam divinam.*

XXIV. *FEBRI, Id est, Languoribus, ærumnis, ac miseriis. Donec admirandum Justitiæ, & misericordiæ divinæ temperamentum, ei proponeret, hujus sui lapsus, omniumq; delictorum mundificationem, seu ablutionem, in fonte*

XXV. نون *NUN, in quo Johannes baptizabat, juxta Salim, Joh. 3. vers. 23. Hunc fontem, non malè quis diceret, cum Divo Augustino, juxta Salim, ab uno, è militibus, lanceâ, in latere dextro Salvatoris nostri in cruce pendentis, effossum esse. Ex illo enim, effluens aqua, per baptismum, & sanguis, in cœnâ sacratissimâ, exhibitus, cum corpore, emundat nos ab omnibus peccatis, & liberat nos, ab omnibus miseriis, & calamitatibus.* Fons propè Salim.

XXVI. *ECCE, Illa tanta*

XXVII. *DEBILITAS, ac miseria generis humani, (aut, si quid aliud, radicem significare, suo tempore, nobis innotuerit. Quamvis, non solùm, ob debilem & languidum ejus sonum, sed &, quòd literæ, eam constituentes omnes, languidæ, vel debiles sint, non injuriâ ita à nobis reddatur.)*

XXVIII. *O, quàm mirando modo, sublata, totumq; genus humanum, DEO creatori suo, reconciliatum est.*

HINC studiosi, nemine etiam monente, facilè animadvertunt, an non, integra volumina, de solis nominibus, literarum Alphabeti Arabici, confici queant. Sed longè adhuc plura, de ordine, figurâ, aliisq; accidentibus conscribi possent? Verùm nos, illa, Cabalistis, otiosis vanitatum scrutatoribus, qui nihil, nisi mysterium, semper crepant, relicta volumus. Nam, eorum mysteria, unà cum maledictâ Magiâ, cujus essentia est Cabala, dudum, ad ultima remisimus. Magiæ essentia Cabala.

Magiæ, cur aliquid dari possit temporis.
Verus effectus Magiæ.

mus. Licet aliquando & nos, in impiis, & periculosis istis nugis, non parvam adhibuerimus diligentiam, ut nobis, per illam innotesceret, an aliquid, in illis contineretur veritatis, vel utilitatis, & ut de illorum authoribus, ac studiosis, eò melius judicare possemus. Verùm, diabolicam invenimus falsitatem, animarumq́ periculosissimam illusionem.

ABSOLUTA nunc, Elementorum linguæ Arabicæ, primæ Classis, tractatione, etiam singulari, ad reliquas Classes, properabimus. Et quia, (ut suprà jam monuimus,) singularis tractatio elementorum, secundæ Classis, ad Arithmeticam potiùs, quàm Grammaticam pertinet, ideò, eò, eam remissam volumus.

Tractatio secundæ classis elementorum Arabicorũ, quò pertineat.
Ratio numerandi Arabum.

UNICUM hoc, studiosis, hîc addemus, eandem planè, numerandi rationem, recentiorum Arabum esse, quæ Latinis, Germanis, aliisq́ in Europâ, populis, in tradendâ Arithmeticâ, familiaris est. Exempli gratiâ, sicut hi, quando decem exprimere volunt, numeris, unitati, dextram versùs, addunt cyphram, vel circulum parvum, aut literam o, vel Græcorum, ὁ μικρὸν, 10. Ita illi, hujus loco punctum addunt unicum, quo, (ut etiam suprà jam monuimus,) loco cyphræ utuntur. Cyphra verò, aliarum gentium, Arabibus, quinarium constituit, numerum, ceu ex Schemate patet.

QUAMVIS Romani, in indice Avicennæ loco hujus utantur hac figurâ, ɡ, & cyphram non raro pro puncto ponant, non sine legentis impedimento.

ITAQ; si Arabes, centum exprimere velint, geminant hoc punctum, ١٠٠ si mille, triplicant, ut & aliæ gentes, suam cyphram. Idem etiam, de numeris esto judicium. Præsens enim hic annus, post Salvatoris nostri, in carne humanâ nativitatem, ab aliis ita scribitur 1608. Ab Arabibus autem, sic, ١٦٠٨

Nota.

UBI, Hoc unum, insuper, notent studiosi, ne ut in aliis linguis fit, pũcto illo, adeò liberaliter, vel ornatꝰ, vel distinctiõis, gratiâ, utãtur, cũ in numeris, inde, ingentes oriri possint, in hac linguâ, confusiones.

Quis modꝰ scribendi sit antiquissimus.

FACILE etiam, ex his, quilibet animadvertit, modum scribendi Arabum, Hebræorum, Syrorum, Persarum, &c. esse antiquissimũ, & quasi naturalẽ, à dextrâ, sinistrã versùs, motum primi mobilis, ab oriente in occidẽtem, imitãdo, cùm omnes, ferè, nationes sub sole,

quæ

quæ characteribus numerorum utuntur, semper, à dextrâ sinistram versùs, numeri valorem intendant, necessarioq́, ita scribere, deberent. Sed ista aliò pertinent.

NOMINA numeralia, Cardinalia, & ordinalia, in libro sequenti proponentur.

QVIA verò, ratio numerandi, apud Arabes, mediocri judicio prædito, est facilima. Ratio numerandi Arabum facilima.

IDEOQ; plura nunc non addemus, sed ad Tertiam Elementorum linguæ Arabicæ Classem, quæ puncta continet, accedimus. In illâ autem, quantum fieri poterit, brevitati studebimus. Tertia Classis elementorum linguæ Arabicæ.

QVOD, ut fieri possit, saltem in punctis vocalibus, & Servilibus singulis, decē illa accidentia, seorsim explicabimus. ESSENTIALIA *enim puncta, neq́* nomen, *neq́* Significationem, *vel* Potestatem, numerum, divisionem, *aut* permutationem *patiuntur,* Figura *ipsorum, quoq́ vix datur, cum ex principio figuræ, id est, puncto constent, indeq́ originem, habeant.* Ordinem, *observant, solùm naturalem, quo simplex, semper, præcedit compositum.* Discrimen, *etiam, aliud dari, vix potest, nisi respectu alterius, & ita,* primum; *est simplex punctum, quod unitati additum, aliarum linguarum cyphræ, officio fungitur, Literis verò, vel supra, vel sub, vel impositum, discrimina earum efficit, ne confundantur, Vt ex antea dictis jam patet.* Secundum, *est compositum, ex duobus primis, vel est, primum geminatum, juxtà, mutuò positum. Qvamvis interdum, unum, supra aliud, positum inveniatur, hoc modo:* Tertium, *est itidem ex tribus primis compositum, vel est primum triplicatum, Trianguli modo positum ∴ Hoc, si infra literam ponatur, apicem deorsum versùs, emittit, hoc modo ∵ tunc, literam illam, cui supponitur, fortificat sive geminat, idq́ maximè apud Asiaticos fit, ut ex ب B, faciunt پ P, ex ج G Italico ante i, چ G, illud forte, seu geminatum, Interdum, etiam supra literam ponitur, licet rariùs, quæ aliàs, simplici puncto utitur, ut ex ح Ch, fit, ڂ Chch.*

Punctа essentialia. I. II. III. NOTA.

HVIVS verò officii respectu, hoc punctum, non injuriâ, etiam servile, dici posset, quod tamen, quia neminem hactenus fecisse videmus, neq́ nos, facere voluimus, sed, hoc ejus officium, studiosis, hîc annotare placuit. Tertiū punctum essentiale quomodo possit servile dici.

IN

IN quo verò, à signo - Atteschdidu differat, infrà in discrimine, puncti decimitertii, à nobis dicetur. Neq; nos latet, Paulũ Turcam, inter Arabes, huncusũ, hujus puncti, saltẽ, in dictione پيغمبر *Peighamber, Id est: Propheta, admittere, verùm hoc, usus docebit.*

NOTA. Cur primũ & secundũ punctum essentiale, in manuscriptis sæpè omittantur.

HIC, notent studiosi in manuscriptis exemplaribus, Asiaticis & Africanis, primum, & secundum punctum, essentiale, frequẽtissimè omitti, partim *librariorum ob negligentiam, & festinationem,* partim *quod, nõ nisi doctis Arabibus, illi codices, scribantur, qui ex contextu, & scientiâ rei, de quâ tunc agitur, facilè animo, illa puncta apponere possunt. Quod in antecedentibus jam, etiam monuimus.*

Difficultas transferẽdi scripta Arabum.

HÆC res, ut quilibet, ipso usu videbit, maximè tyroni Europæo, hujus linguæ, magnam infert, in alias linguas, traducendi, scripta Arabum, difficultatem.

Quàm iniqui sint, qui interpretib. Arabum, non debitas reddãt gratias, aut horũ vitia ipsis authoribus Arabibus imputent.

VNDE ille, sceleratissimi, ac ingratissimi ingenii homo, sit necesse est, qui iis, qui hactenus, Arabum doctissima scripta, in multis maximè necessariis, scientiis ac artibus, nobis, Latinâ linguâ, communicarunt, debitas non habeat, reddatq; gratias, etiamsi in paucis, effectus, illorum conatibus, responderit, mireq; scripta ista depravata fuerint, propter hanc, aliasq; longè plures, operis hujus, difficultates.

ILLIS verò, qui vitia illa, Interpretũ, (quæ ut corrigerentur, omnes ingenuè doctos, pro cujuslibet tamen professione, & viribus nullum non lapidem, movere dudum oportuisset,) illis authoribus, Arabibus, elegantissimis, ac exquisitissimis, malitiosè, scurrarumq; in morem, cum scientiarum ac artium illarum, summâ contumeliâ, falsò imputare conati sunt, Illis inquam, nihil unquam quicquam, Sol, vidit injustius. Quâ de re, fortè in Proœmio Avicennæ, fusius à nobis agetur.

HÆCQVE paucis, de tribus punctis essentialibus, sufficiant.

Puncta vocalia.

Nunc ad VOCALIA, *accedemus, quorum tria. IV. V. & X. verè talia sunt, illaq; simplicia, dicunturq; Arabibus,* حَرَكَاتٌ *Harekatun, Id est:* Motiones, *quòd, horum sono, seu voce, literæ consonantes, moveantur, ac interdum quidem,* homogeneæ, *cum videlicet*

Motiones. Homogeneæ.

licet; Alphathu, primæ literæ Alphabeti ا *Aliph, supraponitur, & Dshammu, literæ vigesimæ septimæ,* و *Vau; Alkesru verò ultimæ literæ Alphabeti* ي *Ia, supponitur. Dum verò, aliis literis apponuntur, dicuntur* non homogeneæ. Non homogeneæ.

EX his, totidem fiunt, puncta composita, VI. VII. & IX. quæ, quia in pronunciatione, suscipiunt, literam ن *Nun, dicuntur à Grammaticis* نُونِيَن *Nuvine. Id est: affici literâ Nun, vel suscipere literã Nun, verbo formato, à nomine, literæ vigesimæ quintæ, Alphabeti Arabici. Ex quo verbo, deinde fit, nomen verbale,* تَنوِين Tanvin, *Id est: susceptio literæ* ن *Nun, quod præponitur, horum punctorum nominibus simplicibus, dum composita, nominari debent.* Tanvin.

DE his autem omnibus, fusiùs agetur, in speciali cujusvis tractatione, uti etiam, de puncto, VIII. & IX. Ubi quoq; rationem reddemus, cur, nos, ea, inter puncta vocalia, reposuerimus.

QVARTUM itaq; tertiæ Classis, elementorum linguæ Arabicæ, est, punctum, seu motio, اَلفَتحُ *Alphathhu, vel* فَتحَة *Phathhatun. Cujus* figura, *Orientalibus Arabibus, est, linea deorsum, sinistram versùs, supra literam* ـَ *extensa, quodammodo, accentu acuto Græcorum, similis. Meridionalibus verò Arabibus, est eadem linea, jacens supra literas* ـَ. IV. Punctum seu motio Alphathhu. 1.

NOMEN; *hujus puncti est,* اَلفَتحُ *Alphathhu, vel abjecto articulo,* فَتحُ *Phathhu. Ita vocant Grãmatici, dum de verbo agunt, vel dum hoc punctum, cum primis aut mediis, dictionum, literis, syllabam constituit. Aliàs, dum in ultimis syllabis est, aut illi, de aliis orationis partibus, agunt, appellant* اَلنَّصبُ *Annashbu, Id est, divisio. Neq; nobis placet,* Petri *illius* de Alcala, *rusticas denominationes, hîc repetere, cùm nullus Grammaticorum, illis utatur. Vocat enim, hoc punctum, Minibe.* 2. Alphathhu quando dicatur. Annashbu quando dicatur.

ORIGO; *Figuræ, est lineola parva, nunc in obliquũ erecta, nunc jacens prostrata. Nominis, primi est, à radice* فَتَحَ, *Id est: Aperire, reserare. Quòd, in pronunciatione hujus puncti, labia aperiantur. Secundi, est, à radice* نَصَبَ, *quæ, inter alia, etiam significat, dividere, partiri.* 3.

SIGNI-

SIGNIFICATIO; *itaq; hujus puncti, rectè dicitur esse Apertio, vel divisio.*

POTESTAS; *non malè, dixit* Postellus, *hoc punctum ـَ, per a, Scoticum, ad e, declinans, ambiguo quodam sono, exprimi posse. Quãdo enim, a, clarum sonet, paulò post, & in tractatione puncti sequentis, VIII. & IX. dicetur.*

QVIA verò, Scotica lingua, paucissimis studiosis, nota est, meliùs longè, per æ, Latinorum, vero, & antiquo modo, pronunciatæ exprimi potest. Vero & antiquo modo, pronunciatæ dico, hodierna enim, æ, pronunciatio, recentior est, dum, per e, nudum, diphthongus, æ, effertur, ac si, a, planè non adesset, cũ tamen, diphthongorũ natura, requirat, duarum vocalium, uno sono, vim & pronunciationẽ, id quòd, Poëtarum ai, quo sæpè pro æ, utuntur clarè innuit. Et certè, accuratè consideranti, omne a, inclusum, habere videtur e, hoc saltem, inter se, differunt, quòd a, quasi robustius sit elementum, quàm e.

Omne a, an inclusum habeat, e.

ARABES verò, jure, utramq; hanc vocalem, per ـَ Phathhu, exprimunt, quia, utraq;, apertis labiis, profertur. Aliquando tamen, (ceu inferiùs dicetur,) per a, clarum, efferunt.

A, clarum habent Arabes.

PER, e, verò clarum, vix efferunt, quamvis in fine, pronunciationis, hoc, interdum magis audiatur.

E, clarum vix habent Arabes.

NONNULLI, duas tradunt regulas, quibus docere conantur, quãdo per a, vel e, Phathhu, exprimi debeat: 1. *A sonare ajunt, cùm supra, has, undecim literas, ponitur,* ا ح خ ق ع غ ط ظ ر ض ص, *quibus* Petrus de Alcala, *addit, &,* ج *verùm hoc, cum prima* ا, *utrelibet modo, secundum quosdam, efferri potest. In reliquis verò, Alphabeti literis, e, sonare dicunt. Idemq;, de puncto sequente ـُ, Dshammu, affirmant, quòd nimirum, illud, si jam enumeratis literis superponatur, o sonet, si aliis, u.*

Regula prima.

SED certè, in eo planè errant, ut mox, in tractatione illius, dicemus, semper enim, u, valet, licet interdum, magis clarum, interdum, & plerunq;, cum o commixtum. Idem etiam de hoc puncto, verissimum est. Interdum enim, a, clarum, sonat, ut plurimum autem, a, cũ e, commixtum, nunquam verò, e, clarum. 2. *Regula, minoris, adhuc est, momenti, dicunt enim: In omnibus literis, in quibus, sui nominis, vocalis, fuerit a, proferri a, si e, proferri e.*

Regula secunda.

HVIVS G 2

HVIVS autem regulæ, vilitas, patet, ex ſuprà jam à nobis dictis: Nam, in nullâ, literæ Arabicæ, denominatione e, ſed ſemper, A, pronunciari debet. Accedit, quòd, in non paucis, neq́ a, neq́ e, reperiatur, quæ tamen, frequentiſſimè, Phathhu ſuſcipiunt, ut in ج, Gſim, س Sin, ش Schin, م Mim, ن Nun. In quibus tamen, plerunq́, dum phathhu effertur, in fine, ejus pronunciationis, e, magis, quàm A, auditur.

A, verò clarum, valet, dum ſuper literam ponitur; quam Aliph, immediatè ſequitur, vel quando ſupra Aliph, poſito ء Hamzetu, ſubjicitur, ut in hoc exemplo: مِنْ أَطْرَافِ ٱلسَّمَآءِ *Minathraphiſſemaai. Id eſt: Ab extremitatibus cæli. Ubi tertia, litera* ا *Aliph, habet phathhu, cum hamzetu ſuprapoſitum. Quintam autem literam* ر *Ra, ſequitur* ا *Aliph, Ideoq́ per a, clarum, his in locis, legi debet, Phathhu. Verùm, in penultimâ literâ,* م *Mim, non tantùm per a, clarum, ſed & longum, (quod nos duplici, a a, appoſito, indicavimus,) cum annexione i, breviſſimè, in fine pronunciato, exprimi debet, propter, non ſolùm Aliph inſequens, ſed eo ipſo Maddu ſuprapoſito, & levam versùs, hamzetu, cum Keſru adjecto.* Phathhu quando a, clarum ſonet.

ROMANI *addunt*, a, clarum valere, præcipuè, dum ſuper ultimas, poſita eſt, literas, & ſuper Aliph, & ſuper literam, ſigno teſchdidu, gravatam, & locis etiam quibuſdam, *ſcilicet aliis. Sed hæc, apud nos, parùm valent. Multò autem magis, ea obſervent ſtudioſi, quæ ſupra, à nobis hac de re, dicta ſunt.* Phathhu quando Romanis, a, clarum valeat.

NVLLAM enim video rationem, cur locus literarum, vel geminatio, ipſius Phathhu, ſonum, emendare poſſit, ideoq́ ipſi etiam ſubjungunt, Phathhu ſonum, melius uſu, quàm regulis addiſci.

NOTENT porrò hic, etiam ſtudioſi, quando nos, Latinis literis, dictiones Arabicas, exprimimus, &, e, vident à nobis poſitum, ne e, clarum legant, ſed, a, cum e, miſto quodammodo ſono, ita tamen, ut in fine pronunciationis, magis e, quàm a, audiatur. NOTA.

ORDO; *Nobis placuit, inter vocalia puncta, hoc, ut ſimpliciſſimum, quòd ſupra literas ponatur, ordine, primùm ponere.* 6.

DISCRIMEN; *diſcernitur, à ſequente puncto decimo, nomine, & ſolo* 7.

& ſolo loco, ſituve, non autem figurâ. Phathhu enim, ſupra literas, ſaltem collocatur. Keſru verò, infrà tantùm. A reliquis, facilè diſcernitur.

8. NUMERUS; *unicum, numero eſt Phathhu.*

9. DIVISIO; *hujus puncti, nulla eſt, niſi quis, ratione poteſtatis, ſive ſoni, diviſionem inſtituere velit, de quâ paulò ante, in poteſtate, egimus.*

10. PERMUTATIO; *variè hæc puncta, ſæpè in Grāmaticis, mutuò permutantur, quod in ſequentibus, & ipſo uſu, optimè animadvertent, ſtudioſi.*

V. *ELEMENTORUM, linguæ Arabicæ, tertiæ Claßis, Quintum, eſt, punctum ſeu motio* ـُ أَلضَّمُّ *Adshdshammu* ـُ *vel* ضَمَّةٌ *Dshammetun. Cujus figura, ferè, eadem eſt, ſed longè minor, quæ eſt literæ penultimæ, ſeu vigeſimæ ſeptimæ,* و *Vau*

Punctū ſeu motio Dſhdſhammu.

1.

2. NOMEN; *hujus puncti, eſt,* أَلضَّمُّ *Adshdshammu, vel abjecto articulo* ضَمٌّ *Dshdshammu, Id eſt: Collectio. Alio autem nomine, à Grammaticis, etiam dicitur,* أَلرَّفْعُ *Arraphau, Id eſt: Elevatio. Quando verò, hoc, vel illo nomine, Grammatici utantur, in puncti præcedentis nomine, jam diximus.*

3. ORIGO; *Figuræ, eadem eſt, quæ literæ vigeſimæ ſeptimæ, quam, inde repetere poterunt ſtudioſi. Nominis primi, eſt, à radice* ضمم*, colligere, contrahere, conſtringere, conjungere, obturare, obſtruere. Quòd in ejus pronunciatione, labia colligantur, contrahantur, &c. Secundi, à radice,* رفع*, Id eſt, elevare, attollere, exaltare, &c.*

4. SIGNIFICATIO; *Itaq́, hujus puncti, jam patet.*

Dſhdſhammu quando u, clarum valeat. POTESTAS; *valet hoc punctum, u, vocalem Latinorum ſemper, Interdum tamen, u, clarum, ſive longum, utpote, cùm ſupra literam* و *Vau, aut ſupra literam, quam mox ſequatur litera* و *Vau, quieſcens, ponitur; ſæpißimè autem, u, cum, o, commixtum, ferè ut antiquorum Romanorum ou. O verò clarum, nunquam, ne ipſis, quidem Turcis, ſonat. Hi enim in proverbio ſuo,* دَامْلَهْ بَدَامْلَهْ كُولْ أُولُورْ*, quod Arabs ita legeret, Damleh bedamleh Kuul auuluur*

Quando u, cum o, cōmixtum. O, clarum Arabes non habent. Proverbiū Turcicum.

auuluur ankleh. Ipsi tamen, loco u, semper legunt, ou. Est autem, hoc proverbium, ad verbum tale, Gutta cum guttâ, lacum facit.

HOC rectè, etiam Paulus Turca notavit, in Regulâ suâ nonâ, de colligendis syllabis, sed ipse tamen, usu, malè observavit.

QVANDO itaq; nos, in exprimendis vocabulis Arabicis, per literas Latinas, simplici u, utemur, per sonum mistum inter o & u, efferri debet, noluimus per o, quia hoc nunquam in fine, pronunciationis, auditur. Quando verò u, clarum, legendum erit, nos duplex u u, propter و Vau, & Dshdshammu, ponemus. (luimus. Nota.

ORDO; *hoc punctum, inter vocalia puncta, secundum esse, vo-* 6.

DISCRIMEN; *facilè, à reliquis omnibus punctis, discernitur, nisi quis, figurâ, ferè cum sequenti decimo quarto, convenire, dicat. Sed, sine negotio, situ, (quòd hoc, literæ, non solùm superponatur, sed eidem etiam adhæreat,) & capite suo, nec non ipsâ caudâ, discernitur, ut cuilibet patet.* 7.

NUMERUS; DIVISIO; PERMUTATIO; *De his, eadem, quæ in puncto præcedente, de iis diximus, notanda sunt.* 8. 9. 10.

SEXTUM, elementorum linguæ Arabicæ, tertiæ Classis, est punctum, ex duplici Phathhu, compositum ً, *Tanvinulphathhi. Cujus* figurâ, *planè nihil differt, à figurâ Phathhu, nisi quòd, geminata sit.* VI. Punctum Tanvinulphathhi. 1.

NOMEN; *hujus puncti, est* تَنْوِينُ ٱلْفَتْحِ *Tanvinulphathhi.* 2.

ORIGO; *Figuræ, est phathhu, geminatum, juxtà positum. Nominis, est, ex jam dictis, manifesta.* 3.

SIGNIFICATIO; *hujus puncti, est susceptio, literæ* ن *Nun, ad phathhu. Hæc verò litera, addita quòd sit, significatur per geminationem figuræ, motionis phathhu.* 4.

POTESTAS; *eadem est, quæ ipsius Phathhu, addita solâ consonante* ن *Nun. Ponitur autem, hoc punctum, non nisi, supra ultimas nominum literas, nec tamen semper, sed in literis* ة *Ta, & signo* ء *hamzetu, vel in omnibus, si sequatur in fine dictionis, litera* ا *Aliph, aut* ى *Ia, quiescens, de quâ ratione, & legibus, fortè plura, in sequenti libro, dicentur.* 5. Ubi hoc punctū ponatur.

ORDO; *Inter vocalia puncta, tertium esse voluimus.* 6.

DISCRI-

7. DISCRIMEN; *à ſequente puncto undecimo, ſolo loco, ſituve, ut & Phathhu, à decimo, à reliquis verò, facilè diſcernitur.*

8. 9. 10. NUMERUS; DIVISIO; PERMUTATIO; *eadem eſt, hujus puncti, quæ fuit, ipſius Phathhu.*

VII. Punctum tanvinudshdshammi. *SEPTIMUM, elementorum linguæ Arabicæ, tertiæ Claſſis, eſt punctum, ex duplici Dshdshammu, compoſitum,* ٌ *Tanvinudshdshammi. Cujus* figura, *eadem eſt, quæ ipſius Dshdshammu, geminata, ſed non, ut in Tanvinulphathhu, præcedente, juxta poſita, ſed illâ ſiniſtram versùs, planè inversâ, caudâ ſurſum porrectâ, capite deorſum, dextram versùs.*

1. *IN Manuſcriptis Evangeliſtis, ſæpè, ita pictum,* ‛› *invenimus, quaſi ex Dshdshammu, & phathhû compoſitum. At librarii fortè, conſuetudine ſaltem.*

2. NOMEN; *hujus puncti, eſt* تَنْوِينُ ٱلضَّمِّ. *Tanvinudshdshammi.*

3. ORIGO; *Figuræ, eſt, Dshdshammu, geminatum, ſiniſtro, planè inverſo, ad dextrum, rectè ſituatum, appoſito. Nominis, ex jam dictis, conſtat.*

4. SIGNIFICATIO; *hujus puncti, eſt ſuſceptio literæ* ن *Nun, ad Dshdshammu, cujus rei, index eſt, Dshdshammu inverſum, recto, ſiniſtram versùs, appoſito.*

5. Ubi hoc punctum locum habeat. POTESTAS; *ejus eadem eſt, quæ ipſius Dshdshammu, additâ ſolâ conſonante* ن *Nun. Poteſt q; hoc punctum, in omnibus, ultimis, nominum literis, locum habere: ſi eis, non ſit præfixus, articulus* ال *Al. Id quod, uſus monſtrabit.*

6. ORDO; *Inter vocalia puncta, quartum eſſe voluimus.*

7. DISCRIMEN; *diſcernitur facilè, à reliquis punctis omnibus.*

8. 9. 10. NUMERUS; DIVISIO; PERMUTATIO; *de his, repetant ſtudioſi, illa, quæ in Phathhu, de his diximus.*

VIII. Punctum Meddu. 1. *OCTAVUM, linguæ Arabicæ, elementorum tertiæ Claſſis, eſt punctum,* ٓ *Meddu. Cujus* figura, *eſt linea parva, tenui ductu declivi, à dextrâ, ſiniſtram versùs, mox in corpus, aliquantò craſſius, ſurſum, viciſſim, in tantùm aſcendens, in quantùm, deſcenderat.*

NOMEN; *hujus puncti, est,* أَلْمَدُّ *Almeddu, vel abjecto articulo,* مَدُّ *Meddu. Item,* مَدَّةٌ *Meddetun.* 2.

ORIGO; *Figuræ, est, ex lineâ parvâ, jam descriptâ. Nominis, à radice,* مدد *, vel* مَدَّ *, Id est: Extendere, producere, protrahere.* 3.

SIGNIFICATIO; *itaq; hujus puncti, est productio, protractio, extensio.* 4.

POTESTAS, *hujus puncti, propria, est, literas* ا و ي *Aliph, Vau, Ia, debiles, producere, sive longas facere. Frequentiùs tamen, ipsi Aliph, superscribitur. Unde etiam* Romani, *solius hujus literæ, propriùm hoc punctum, fecerunt. Et* Postellus, *illud Phathhu magnum, sive, a, clarum, vocat.* 5.

PROPORTIONE autem, suæ potestatis, ferè respondet, puncto sequenti, decimo tertio, vel puncto servili secundo, quòd reliquarum literarum, quibus imponitur, sonum geminet, ut paulò post dicetur. Quia verò ا *Aliph, propter tenuitatem sui sonus, vix capax sit, illius puncti, ejus loco, hoc punctum Meddu, suscipit, quod sonum illius, saltem producit, qui, quod, a, vocali Latinorum respondeat, ideoq; nos, cum Paulo Turca, hoc punctum, inter vocalia, reposuimus.* Cur hoc punctum inter vocalia hîc repositum sit.

ORDO; *Inter vocalia puncta, quintum, esse voluimus.* 6.

DISCRIMEN; *facilè, nomine, & totâ suâ figurâ, à reliquis omnibus punctis, discernitur.* 7.

NUMERUS; DIVISIO; PERMUTATIO; *Non est, quod hîc, aliud quid, de his, quàm, quæ de Phathhu, de iisdem diximus, in medium proferamus.* 8. 9. 10.

NONUM, elementorum, linguæ Arabicæ tertiæ Classis, est, punctum, sive nota ء *Alhemzetu. Cujus* figura, *ex Phathhu figurâ, cui lineola curva, sive semicirculus parvus, ex superiori parte annexus sit,* ء *, constare videtur.* IX. Punctū Alhemzetu. 1.

NOMEN; *hujus puncti, est,* أَلْهَمْزَةُ *Alhemzetu, vel sine articulo* هَمْزَةٌ *Hemzetu. Quo nomine, etiam prima litera Alphabeti, sæpè appellatur.* 2.

ORIGO;

3. ORIGO; *Figuræ,jam dicta est. Nominis, est à radice,* نخز*, Pungere,calcari,seu fodere.*

4. SIGNIFICATIO;*ergò,hujus puncti,est punctio.*

5. POTESTAS; *Idem valet,quod prima litera, Alphabeti Arabici,* ا *Aliph, quam ob causam, etiam, nonnulli, pro peculiari literâ Alphabeti, numerarunt, aliqui verò, semper primam illam literam, denotare statuerunt. Sed quamvis interdum, hoc punctum, sit quasi vicarius ipsius* ا *Aliph, tamen sæpissimè, ministrat saltem, literis lenibus* ا و ي *Aliph, Vau, Ia, vicemq́ gerit, Calonis, in portandis, earum quietis, & motionum signis, illisq́ quodammodo, calcar addit, sive fortiorem, vel morosiorem earum sonum efficit.*

An hoc punctum sit peculiaris litera Alphabeti, nec ne.

RARIUS etiam reperitur, sub litera ج *&* ح. *Aliàs, nunc suprà, nunc infrà, nunc juxta literas ponitur, prout res postulaverit. Hancq́ ob causam, nos, in Schemate, hoc punctum, non supra, vel infra lineam, sed in medio ejus, collocavimus. Et, cùm ita positum est, ostendit, literam illam, non quiescere, sed peculiarem syllabam, constituere vel inchoare. Unde Aliph, cui frequentiùs adjungitur, tunc dicitur,* قطع *Cathaun, Id est: scissionis, à radice* قطع*, Id est: scindere, &c. quòd, dictio, in cujus principio ponitur, à præcedente, quasi abscindatur. Quando autem Aliph, hoc puncto destituitur, dicitur,* وصل *veshlun, Id est: consecutionis. De quâ re, infrà, in tractatione, puncti decimi quarti, agemus.*

Cur hoc punctū, non supra vel infra lineam positum sit.

Aliph scissionis.

Aliph consecutionis.

6. ORDO; *inter vocalia puncta, sextum esse voluimus.*

7. DISCRIMEN; *ab aliis punctis facilè nomine, & totâ figurâ, discernitur. Ab* ا *Aliph verò, solâ figurâ, & nomine Aliph, quo nomine, nunquam apellatur. Aliph verò, sæpissimè, ipsius nomine, Hemzetu, indigitatur.*

8. 10. 9. NUMERUS; DIVISIO; PERMUTATIO; *Eadem hîc, de his, dici possunt, quæ de ipsis, in Phathhu diximus.*

X. *DECIMUM, linguæ Arabicæ, tertiæ Classis elementorum, est, punctum, seu motio* ـِ *Alkesru. Cujus* figura *illa ipsa est, quæ fuit, primi puncti Phathhu, sub literā posita, nunc dextram versùs, in obliqvum, erecta, nunc jacens prostrata* ـِ *Interdum etiam inversâ Phathhu figurâ, in manuscriptis exemplaribus, maximè Evāgelistarum,*

Punctum seu motio Alkesru.

1.

listarum, ob loci angustiam, ita scribitur ـِ, *sinistram versùs, in obliquum, erecta.*

NOMEN; *hujus puncti, est* اَلْكَسْرُ *Alkesru, vel abjecto articulo,* كَسْرٌ *Kesru, Id est: Fractio. Alio verò etiam nomine, à Grammaticis, dicitur* اَلْجَرُّ *Algerru, Id est: Contractio. Quando autem, hoc, vel illo nomine utantur, suprà, in puncto Phathhu, dictum est.* 2.

ORIGO; *Figuræ, eadem est, quæ figuræ, Phathhu. Nominis, prioris, est, radix,* كسر *Id est: Frangere, confringere, quòd, labia quasi frangi videantur, dum pronunciatur, hoc punctum. Posterioris, verò, est radix* جرّ *vel* جر *Id est: Attraxit, quòd labia, aliqualiter attrahantur, dum quasi franguntur, licet non colligantur, ut in Dshdshammu.* 3.

SIGNIFICATIO; *itaq; hujus puncti, est fractio, vel Attractio.* 4.

POTESTAS; *valet hoc punctum, i, vocalem Latinorum, semper, Interdum tamen, i clarum, sive longum, ut, dum sub literâ* ى *Ja, aut sub literâ, quam sequitur, mox, litera* ي *Ia, quiescens, ponitur.* Romani *quidem, addunt etiam, si sub ultimis, dictionum literis, ponatur, quod tamen apud nos, parum habet momenti. Interdum verò, idq; sæpissimè, Latinorum diphthongum ei, sive sonum, ex e, & i, mistum, ita tamen, ut in fine, pronuntiationis, semper, magis, sonus vocalis i, audiatur.* 5. Kesru quando i, clarum valeat.

ORDO; *Inter vocalia puncta, septimum esse volumus.* 6.

DISCRIMEN; *hujus, & primi puncti vocalis Phathhu, est, in nomine, & solo loco, situve, non autem, figurâ, ut ibi jam diximus.* 7.

NUMERUS; DIVISIO; PERMUTATIO; *de his, in jam dicto puncto Phathhu, notata repetantur. Nisi quis tria, velit esse Kesru, unum, in obliquum, dextram versùs, erectum, alterum, sinistram versùs, tertium, prostratum jacens.* 8. 10. 9.

VNDECIMVM, elementorum, linguæ Arabicæ tertiæ Classis, est, tertium punctum compositum, ex geminato Kesru ـٍ, *Tanvinul Kesri. Cujus* figura *planè eadem est, quæ fuit, ipsius Tanvinulphathhi, solo loco, posituve, ab eo, differens.* XI. Punctum Tanvinul Kesri. 1.

NOMEN; *hujus puncti, est* تَنْوِينُ اَلْكَسْرِ *Tanvinul Kesri.*

ORIGO;

3. ORIGO; *Figuræ; jam dicta est. Nominis, etiam, ex antè dictis, jam patet.*

4. SIGNIFICATIO; *hujus puncti, est susceptio, literæ,* ن *Nun, ad Kesru, & hanc literā, additam esse, indicat gemina figura Kesru.*

5. Ubi hoc punctum locū habeat POTESTAS; *ejus, eadem est, quæ ipsius Kesru, solâ consonante* ن *Nun, additâ. Potestq; hoc punctum, in ultimis omnibus nominum literis, locum habere, si eis non sit, præfixus articulus* ال *Al, ceu usus docebit.*

6. ORDO; *inter vocalia puncta, Octavum esse voluimus.*

7. DISCRIMEN; *ab aliis omnibus punctis, facilè, nomine, & figurâ discernitur. A puncto, verò sexto, vel tertiò, vocali, solo nomine, & loco, seu positu. Hoc enim punctum, semper subtus, nunquam suprà literam, ponitur.*

8. 9. 10. NUMERUS; DIVISIO; PERMUTATIO; *Hæc, in hoc puncto, aliter, considerari non possunt, quàm in primo puncto vocali, Phathhu, consideravimus. Eò, itaq; studiosos, remittimus.*

Puncta servilia. *ABSOLUTIS igitur nunc, punctis etiam vocalibus. Ad puncta* SERVILIA, *accedimus.*

XII. Punctum Gezmu. *DUODECIMUM, elementorum, linguæ Arabicæ, tertiæ Classis, est, primum punctum, servile,* ° *Gezmu. Cujus* figura, *est*

1. *Orbicularis, instar circuli parvi, nunc perfecti, qualis est* ὀμίκρον *Græcorum; nunc imperfecti, cui aliquid desit, ad perfectam rotunditatem.*

2. Gezmu. NOMEN; *hujus puncti, est* أَلْجَزْمُ *Algezmu, Id est: Resectio, & hoc nomine, utuntur Grammatici, speciatim, dum de verbo, agunt.*

Vacphu. *Dum verò, de aliâ, orationis parte loquuntur, vocant* أَلْوَقْفُ *Alvacphu, Id est: Statio, mora. Quidam verò Grammatici, etiam*

Sekunu. سُكُونٌ *Sekunu, Id est: Quietem, nominant.*

3. ORIGO; *Figuræ; est punctum orbiculare, vel circulus parvus, perfectus, aut imperfectus, ut jam diximus. Nominis primi, est radix,* جزم*, Id est: decidere, resecare. Cujus Etymon, notat* حذف*, Id est: Apocopē, Syncopē, & Aphæresin, à verbo* حذف *Id est: removere, supprimere, omittere, subtrahere, negligere, &c, quòd, hoc punctū, indicet,*

indicet, literam, vel motionem, quæ adesse debüerat, resectam, & loco motam, esse. Secundi nominis, est radix, وقف *Id est: stare, consistere, morari. Quòd, literæ, quibus suprapositum est, hoc punctum, stent, sive nō moveantur, vel pronuncientur. Tertii, est radix* سكن *quæ inter alia, quiescere significat, quòd, litera, supra quam, ponitur hoc punctum, quiescere videatur. Et, ex hoc nomine, cujus tamen* Romani, *non meminerunt, hoc punctum,* Quies, *dicitur.*

SIGNIFICATIO; *igitur, hujus puncti, est, Resectio, Statio; sive Quies, literæ, cui supraponitur.* 4.

POTESTAS, *Officium itaq; hujus puncti, est* (Primò,) *indicare, ab illâ literâ, cui superpositum est, motionem, seu punctum vocale, quod adesse debebat, resectum esse,* (Secundò,) *eamq; proprium sonum retinentem, ad syllabam præcedentem, colligi, quæ litera, si fuerit, ex tribus literis quiescentibus,* ويا *Aliph, Vau, Ja,* (Tertiò,) *denotat, eam vocali simul, & proprio sono omninò destitutam, ac si non adesset, quiescere, velutq; personam mutam, in Comœdiâ; stare.* 5.

TRIPLEX hoc officium, hujus puncti, in hoc exemplo, unius verbi, videri potest, يدعوا *Jedɑuu, Id est: Invocabunt. In secunda enim litera* د *Dal, positum hoc punctum, indicat, abesse punctum vocale, sive motionem, ideoq; hanc literam, proprium saltem retinentem sonum, recolligi debere, ad syllabam præcedentem, legendumq; esse* يد *Ied, non verò* يد *Jede, vel* يد *Jedi, aut* يد *Iedu. Deinde, supra quartam literam* و *Vau, positum indicat, eam, & vocali destitutam, & proprio, licet tenui, sono retento, ad præcedentem syllabam* ع *ɑu, contrahi, cujus u, reddit clarum, & longum, ceu suprà jam diximus. Ultima verò litera, seu* ا *Aliph, omni omninò, & vocali, & sono destituta, in totum quiescit; Unde, hoc verbum, saltem fit dissyllabum, scilicet,* يدعوا *Jedɑuu.*

EX his patet, literarum Arabicarum, quietem esse duplicem: Unam, quâ, omnes literæ motione suâ, seu puncto vocali, tantùm; Alteram, quâ, non solùm hac, sed & proprio sono, destitui, videntur. Quæ posterior quies, saltem tribus literis ويا *Aliph, Vau, Ja, accidit, Unde etiam, hæ solæ, propriè, & principaliter quiescentes, vocatæ sunt.*

Quies literarum Arabicarum est duplex.

Literæ quiescentes quæ, & cur sic dictæ.

POSSUNT

POSSUNT tamen, & hæ, primâ quiete quiescere, ut in hoc
NOTA. *exemplo, litera* و *Vau, quievit. In quâ quiete, non rarò in plerisq; codicibus, hoc punctum, non exprimitur, sed subintelligitur, id quod hic etiam, in alterâ quiete, in litera* ا *Aliph, factum est.*

6. ORDO; *hoc punctum, ut inter servilia simplicissimum, ordine primum esse voluimus.*

7. DISCRIMEN; *sine negotio, ab aliis omnibus punctis, discernitur. Quoad figuram suam primam, convenit quidem, planè, cum elemento quinto, secundæ Classis, sed loco, posituve differt. Semper enim hoc, supra literam ponitur. Illud verò, seorsim, quinarium numerum, denotat, vel cum aliis numeris conjungitur.*

8. NUMERUS; *duo sunt Gezmu, quæ mox in divisione enumerabuntur.*

9. DIVISIO; *Rectè Gezmu, in duo dividitur, quorum primum, perfecti circuli formam, repræsentat* ◦ *, secundum, imperfecti* ◦. *De quibus jam suprà, in figurâ diximus.*

10. PERMUTATIO; *vix mutatur hoc punctum, in aliud, nisi quis dicat mutari, dum in variis vocum flexionibus, interdum, hoc abjicitur, & in ejus locum, vel punctum vocale, vel aliud, substituitur.*

XIII. *DECIMUM TERTIUM, elementorum linguæ Arabicæ, tertiæ Classis, est punctum* ّ *Teschdidu. Cujus figurâ, à literæ*
Punctum Teschdidu.
1. *Alphabeti duodecimæ figurâ, solâ quantitate, abjectâ tamen in totum caudâ, differt, vel est similis, literæ ωμέγα, Græcorum.*

NOTA. *IN quibusdam tamen codicibus, loco hujus puncti, supra literam talis figura* ّ *, & infrà talis* ِّ *reperitur, omisso etiam illo puncto vocali, quod adesse debuerat.*

2. NOMEN; *ejus, est* اَلتَّشْدِيدُ *Atteschdidu, vel abjecto articulo* تَشْدِيدُ *Teschdidu, Id est: Fortificatio, constrictio, vel, ut quibusdam placet,* شِدَّةٌ *Schiddetun, Id est: Pressura, strictura, &c. Vocatur etiam* اَلتَّثْقِيلُ *Attetsqilu, Id est: Gravitas. Quando autem dictio, omninò hoc puncto caret, dicitur, hujus puncti absentia*

tia خفيف التّخفيف *Attechphiphu, Idest: Levitas, scilicet pronunciationis, quia nulla litera, ejus dictionis, hoc puncto gravata est.* Romani, *non per,* خ *Cha, sed per* ح *Hba, hanc dictionem scribunt. Verùm nos, aliàs, ubiq; adhuc, per,* خ *Cha, scriptam invenimus.*

ORIGO; *Figuræ est, ex figurâ, literæ Alphabeti Arabici duodecimæ. Nominis, primi & secundi, est à radice,* شدد, *Id est: confortare, stringere, confirmare, &c. quòd hoc punctum, literam illam, cui superponitur, confortet, & quasi geminatione corroboret, sive stricturâ quasi confirmet. Tertii, verò à radice,* ثقل, *Idest, gravavit, &c. quòd ejus literæ, cui hoc punctum superponitur, pronunciatio, gravior, & quasi onerata sit. Absentiæ autem, hujus puncti, nominis, est, à radice,* خفف, *Id est: Levem facere, alleviare, quòd in nullâ illius dictionis literâ, punctum fortificationis, seu gravitatis, inveniatur, sed omnes, naturali suâ levitate, pronuncientur.* 5.

SIGNIFICATIO; *igitur, hujus puncti, est fortificatio, vel corroboratio, sive stricturâ quasi confirmatio, nec non gravitas, literæ illius, quæ, hoc punctum, suprapositum gerit.* 4.

POTESTAS; *hujus puncti, est, defectum literæ, supplere, aut literam geminare quasi, ceu in mediis, & ultimis syllabis, frequentissimum est, ut quando pro* شدد *Schedede, dicitur* شدّ *Schedde; vel fortificare, aut gravare, sive acriorem reddere, literæ, cui supraponitur, pronunciationem, id quod, in omnibus, etiam primis, fieri potest syllabis, ut* رُحِّيمٌ *Rrehbhiimun, &c. nec non, in omnibus literis, exceptâ secundum* Romanos, *solâ* ا *Aliph, secundum alios, etiam* ع *Ain, &* ح *Hba. Literæ, autem, debiles reliquæ, saltem recipiunt, hoc punctum, cum proprietas aliqua Grammatices, postulat. Præ cæteris verò omnibus literis,* ر *Ra, maximè hoc puncto afficitur, ideoq; Arabibus, dicitur hæc litera* المُكَرَّرُ *Almukerrerun, Idest: repetita, quòd cum hoc puncto veluti duplex rr, sonet.* 1.

Quibus literis hoc punctum imponi non possit.

Ra litera quomodo Arabibus peculiariter dicatur.

QVANDO autem, excepto ذ *Dsal, ut mox dicemus, Solares literas, & literā* ل *Lam præcedit, articulus* ال *Al, tunc semper hoc pūcto afficiuntur, atq; hinc,* ل *Lā patitur, ut loquūtur Arabes* ادغام, *id est: infarctū, seu insitionē, quâ voce, indicāt,* ل *Lam, præcedētē, absorberi,*

Nota. Lam litera quando patiatur infarctum seu insitionem.

ſorberi, & coaleſcere, in literam ſequentem, quæ afficitur teſchdidu, amitterequé ſonum ſuum proprium, ut أَلثَّابِتُ *Atſtſabitu,* أَلشَّمَاءِ *Aſſemai, &c. Quando verò, & altera hujus articuli, litera* ا *Aliph, acſi non adeſſet, omittatur, infrà, in tractatione puncti ſequentis, dicetur.*

6. ORDO; *hoc punctum, inter ſervilia, ordine ſecundum, eſſe voluimus.*

7. DISCRIMEN; *Diſcernitur, à figurâ, elementi duodecimi, primæ Claſſis, quantitate, & caudâ, ut jam diximus. A reliquis omnibus, facilè, totâ ſuâ figurâ, diſcernitur.*

8. 9, 10. NUMERUS; DIVISIO; PERMUTATIO; *De his, repetant ſtudioſi, quæ de illis, in primo puncto vocali, diximus. Niſi quis, duas velit numerare, ac dividere, invicemq́ permutare, hujus puncti figuras, de quibus, jam diximus. Poſterior autem ſive tertia, quia rariſsima eſt, ideoq́ à nobis, obiter ſaltem quaſi, annotata fuit.*

XIV. Punctum Vashlu. *DECIMUM QUARTUM, elementorum, linguæ Arabicæ, tertiæ Claſsis, eſt punctum* ~ *Vashlu. Cujus* figura, *à puncti*

1. *præcedentis octavi, figurâ, ſolâ quantitate, & cauda dextram verſùs differt, vel, eſt ſimilis, figuræ, regii accentus, Hebræorum,* זַרְקָא *Zarca.*

2. NOMEN; *hujus puncti, eſt* أَلْوَصْلُ *Alveshlu, vel abjecto articulo,* وَصْلُ *Veshlu, Id eſt: Junctura, compages, conſecutio, vel ùnio.*

3. ORIGO; *figuræ, eſt, ex figurâ puncti præcedentis octavi, ſolâ quantitate, & caudâ dextrâ, varians. Hæc enim cauda, in hoc puncto, formam obtinet, orbicularem, ceu cuilibet patet. Nominis, eſt, à radice* وصل*, quæ inter alia, pervenire, accedere, ſe adjungere, conſequi, &c. ſignificat: quod litera,* ٱ *Aliph, cui ſoli, hoc punctum*

NOTA. *ſupraponitur, tunc jungatur, & copuletur, ſive contrahatur, ac recolligatur, cum ſyllabâ, (ſi modò hæc non finiatur in Gezmu,) præcedentis dictionis, & nullum punctum vocale, ſeu motionem ullam, ſuſcipiat. Imò nec prorsùs proferatur, ac ſi non adeſſet, & litera, hâc* ٱ *Aliph, mox inſequens, omni vocali, deſtituta, proprio tantùm ſono, pronun-*

Exceptio.

pronuncietur, atq; ad jam dictam syllabam, antecedentis dictionis, ultimam, quasi ad eam pertinens, contrahatur & copuletur. Si autem, hæc litera sit ل *Lam, articuli* ال *Al, qui præponitur nomini, & litera nominis, prima sit una, ex solaribus, quiescit tunc, articulus totus* ال *Al, nec legitur omninò, & litera illa, Solaris, gravatur puncto* اَلتَّشْدِيدُ *Atteschdidu, & geminatur, contrahiturq;, altera ejus pars, ad syllabam, jam dictam, præcedentem ultimam; altera verò, remanet, in syllabâ propriâ, ut paulò pòst, in exemplo declarabitur.* Regula.

VOCATUR tunc ٱ *Aliph litera, quæ hoc punctum gestat, Aliph vesbli, vel* هَمْزَةُ الْوَصْلِ *Hemzetulveshli. Hic videant, studiosi, quæ* Romani, *de superstitiosâ & periculosâ quorundam Arabum lectione dicant, pag. 24. his verbis:* Hoc loco animadvertendum venit, esse aliquos ex Arabum Grammaticis, qui dictiones duas, vel tres etiam, vel quatuor, vel plures adhuc, quotquot scilicet contingant esse, quæ vi, hujusmodi Aliph unionis invicem coalescant, uno spiritu omnes, etiamsi animam efflare oporteret, pronunciandas esse, nimis superstitiosè, nimisq; pertinaciter, contendunt: Aliquos autem, & judicio quidem saniores, qui naturam imitantes, quòd non minus absq; vocis obscuritate, vel oris, alteriusve membri gestus turpitudine, quàm mortis periculo, enunciari possunt, tot, uno spiritu, tantummodò, ex hujus generis dictionibus pronunciandas esse volunt, quot, scilicet, homo, commodè efferre, semel potest. Superstitiosa Arabum pronunciatio.

SIGNIFICATIO, *itaq; hujus puncti, est, consecutio, junctura, seu unio, accessio, &c.* 4.

POTESTAS, *itaq; hujus puncti, est, duplex,* Primò, *Indicare,* ٱ *Aliph, quæ gerit, hoc punctum, planè non legi, ac si non adesset, & literam sequentem, omni vocali destitutam, ad syllabam, præcedentis dictionis, ultimam contrahi, ac si, ad illam pertineret, ut in hoc exemplo* مَنِ ٱفْتَخَرَ *Meniphtechere, Id est: qui gloriatur. Ubi* ٱ *Aliph, hæc, planè non legitur, &* ف *Pha, litera, omni vocali destituta, ad præcedentis dictionis, syllabâ ultimâ* نِ *Ni, jungitur, ac si, ad eam, pertineret, & legitur, Meniph, &c.* Secundò, *Indicare, non solùm, hoc* ٱ *Aliph, sed &* ل *Lam, literam, si articulus, sit nomini appositus, & no-* 5.

NB. Regula. *& nomen, à literâ solari incipiat, ac si non adesset, inter legendum, omittendam esse. Quod diligenter observandum est.*

ATQVE ita, vident studiosi, quàm necessarium sit, distinctiones literarum, hujus linguæ, suprà traditas, nosse. Nunquam enim, Necessariũ requisitum ad rectam lectionem Arabicam. *rectè leget, qui divisionem, literarum lunarium, & Solarium non probè calluerit.*

REPETANT itaq; studiosi, ea, quæ suprà de voce تَدَرَسَّطِن *Tedereseshathin, à nobis memoriæ gratiâ, efficta, diximus. Hujus autem potestatis, exempla, in principio, Orationis Dominicæ Arabicæ, ilicò occurrunt, ita enim sonat:* Abuunalledsi أَبُونَا ٱلَّذِى Quæstio. في ٱلسَّمَوَات *Phissemevati. Ubi primò, probè notandum, cur in secundâ dictione,* ٱلَّذِى, ل *Lam, puncto, teschdidu afficiatur, & phathhu insuper gerat, cùm tamen sequatur litera Solaris,* ذ *Dsal, & præcedat,* ا *Aliph Vashli. Cùm, juxta jam dicta, hæc litera Solaris, puncto teschdidu gravari, & totus articulus,* ال *Al, ac si non adesset, quiescere deberet. Legiq; potiùs debeat,* أَبُونَا ٱلَّذِى *Abuunadsdsi, quàm Abuunalledsi.*

Solutio quæstionis. *SED, ingenuè fateor, rationem video nullam, nisi quòd, exceptionem, fecerit usus, à jam dictis regulis, aut litera* ذ *Dsal, contra omnium consensum, non sit solaris, vel si alia subest ratio, cupimus, tempore edoceri. Ita autem, Abunalledsi, legunt Romani, & Præceptor meus. Ita etiam, omnibus in libris, scriptum invenio, maximè in* Ex Alkorano lingua Arabica cũ omnibus pũctis haurienda est. *Alkorano, ex quo uno libro, vera lingua Arabica, cum omnibus punctis, haurienda est. Reliqui enim libri, plerumq; sine punctis, scripti sunt.*

IN aliis verò dictionibus, exemplum, de quiete totius articuli ال *Al, clarè apparet. Nam, legitur* في ٱلسَّمَاء *nõ Phialssemaai, neq; Philssemai, sed Phissemaai, ac si totus articulus* ال *Al, abesset.*

Cur punctũ vashlu rarò in Alkorano appareat. *IN manuscriptis verò exemplaribus, non semper apponitur, hoc punctum* ـٱ*, sed saltem subintelligitur, maximè in Alkorano, ubi rarò apparet, fortè quòd usu, omnibus Arabibus, hæc lectio, jam sit*

sit facta familiarissima. Qui usus solus, etiam hujus rei, facit artifices, ad quem studiosos, nunc ablegatos, volumus.

ORDO; *inter servilia puncta, hoc ordine, tertium posuimus.* 6.

DISCRIMEN; *hujus puncti, à præcedente octavo, est, præter alia, in quantitate, & caudâ, dextram versùs, ut suprà in origine, & figurâ jam diximus.* 7.

NUMERUS; DIVISIO; & PERMUTATIO; *De his eadem, quæ in puncto præcedente, de illis repetierunt, studiosi, observent.* 8. 9. 10.

DECIMUM QUINTUM, elementum, linguæ Arabicæ, tertiæ Classis, est, punctum hoc, ٠~. *Cujus* figura *ferè, similis est, figuræ elementi septimi, secundæ Classis, quamvis, ab amanuensibus, variè pingatur, tamen frequenter, saltem negligentiùs, hac figurâ ~ effictum reperitur, ceu in secundâ figurâ, adumbravimus. Ponitur suprâ, & infrà literas has* ح د ر س ص ط ع *sed frequentiùs, super nonnullas, ut* د *Dal &* ر *Râ, super alias, minùs frequenter, ut è lectione quotidianâ, apparebit.* XV. Punctum ٠~ Index vel custos. 1.

HUJUS autem puncti vicem, non rarò, obeunt literarum harũ figuræ, sed quantitate, longè minores, hoc modo: ع س ح ص ط. *Ut indicetur, puncta essentialia, non negligentiâ, sive incuriâ, scribentium, vel casu quovis alio, abesse, sed datâ operâ, addita, non esse, ne pro his literis, aliæ, legantur, & sensus orationis, planè reddatur diversus. Idem etiam, in litera* ة *, non rarò occurrit, cui supraponũt aliam, ejusdem figuræ, sed minoris longè quantitatis, hoc modo,* ة ة *, ne quis putet, abesse, duo puncta, quæ huic literæ, superponuntur, dum ut plurimùm, nota est, generis fœminini, & pronuntiatione, respondet, literæ* ت *Ta, ut suprà jam diximus. Exempla modo dictorum, hæc sunto:*

وَٱلرَّبُّ يَرْعَانِي فَلَا شَيْءَ يُعْوِزُنِي وَعَلَى ٱلْمَرْجِ ٱلْخَصِيبِ أَحَلَّنِي

Varrebbu jerâani phela scheiie iuâvizuni, veâleilmergilchashiibi ahhalleni. Id est: Et Domin⁹ pascit me, & nõ res, (vel quitquã,) deerit mihi, & super pratum abundans collocavit me. Item:

أُسْجُدُوا لِلرَّبِّ فِي مَحْفِلِ قُدْسِهِ

Ausguduu

Ausguduu lilrebbi phi mehhalli cudsihi. Id est: Adorate, ad Dominum, in atrio sancto ejus. Ita etiam, de litera ى *cur in sinu parvam, sui referat quasi imaginem, in ejus tractatione, jam dictum est.*

NOTA. *INVENIENT studiosi quoq; in quibusdam Alkorani exemplaribus, harum literarum, figuras quasdam, imò & ipsius* لا *Lam Aliph, ad finem dictionum, in medio textu, supra lineam, rubricâ, nonnunquam, adscriptas, quarum usum, nos esse conjicimus, membra orationis distinguere. Sed tamen nihil adhuc certi, affirmare volumus, cum* Romani *in suo Alphabeto, dicant,* Signa, quæ à Græcis, Latinis, aliisq; aliarum linguarum scriptoribus, pro distinctione membrorum orationis notari solent, aliâ ratione, dignosci, apud Arabes, de quibus omnibus, in Grammaticis abundè, se dicturos promiserunt. *Verùm, an his, & aliis, quàmplurimis suis promissis, steterint, nobis, nondum liquet.*

2. NOMEN; *huic puncto, non imposuerunt Arabes, posset tamen dici,* Index, *quia indicat, puncta essentialia, omninò abesse debere, vel* Custos, *quòd custodiat, ne aliquod punctum essentiale, illi literæ, adscribatur, cui hoc punctum, (vel ejus vicariæ, literarum, parvæ figuræ,) appositum est.*

3. ORIGO; *figuræ, & nominis, ex jam dictis, constat, sicut & hujus puncti,*

4, 5. SIGNIFICATIO; & POTESTAS.

6. ORDO; *nos inter servilia, quartum, hoc punctum, esse voluimus.*

7. DISCRIMEN; *discernitur, ab elemento secundæ Classis, septimo, solo positu, seu loco. Supra enim, vel infra literas, ponitur, illud verò, aut juxtà alias numerorum figuras, aut juxtà literas, in ipsâ lineâ.*

8. NUMERUS; *si quis, duo, velit dicere, hujusmodi puncta, per nos licet, modò sciat, saltem exquisitâ sui formatione, differre, si tamen plura, computatis simul, novem illis literarum exiguis figuris, neq; ita cum eo, litigabimus.*

9. DIVISIO; *poterit, pro arbitrio, ex numero, hoc punctum dividi.*

PERMUTATIO; *vix permutatur hoc punctum, nisi omißione tollatur.* 10.

ATQUE ita, etiam puncta Servilia absolvimus, in quorum numero, possent, quoq; sequentia puncta, FINALIA. *computari, quia orationi, distinguendæ, inserviant, ut & alia signa, διακριτικὰ, de quibus* Romanorum *promißionem, expectabimus.* Puncta finalia.

FINALIA verò hæc, quòd frequentiùs occurrant, studiosis proponere interim voluimus, neq; tamen, multa verba de his facere, cum amanuensium, sint quasi arbitraria, & quilibet, pro libitu, sibi fingere poßit.

DE decimo septimo, tamen, hujus Claßis elemento, sciant studiosi, esse elementum primæ Claßis, Vigesimum sextum, & *Ha. Arabes tamen, interdum, eo utuntur, pro puncto finali.*

DE Vigesimo *quoq; hujus tertiæ Claßis, elemento, notent studiosi, illud, in manuscriptis Evangelistis, & aliis, interdum, quasi κῶλον, vel duo puncta, Imò & Comma, Latinorum repræsentare, interdum autem, verè esse finale. Reliqua, quilibet, pro libitu, examinet.*

UNUM *adhuc, notatu dignum est, Arabes, dictiones suas, in scribendo, non, more Latinorum, Græcorum, Ægyptiorum, Æthyopum, Armeniorum, ac Indorum plurimorum, dividere, ita, ut partem earum, in unâ, alteram verò partem, in aliâ, collocent lineâ, vel Hebræorum more, aliquot literis lineæ præcedenti, ad calcem adscriptis, indicare, dictionem sequentis lineæ, sed, quamvis lineam, integrâ dictione complere. Si autem, plus spatii, remaneat, ne termini linearum, sint hiulci, & inæquales, quasdam, eò usq; producere literas, donec illum terminum, per reliquam, vel reliquas literas attigerint, id quod etiam elegantiores Hebræorum, in quibusdam literis, facere solent. Ut,* Arabes in distinguendis lineis non dividere dictiones.

لم آت لادعوا الابرار بل الخطاة للتوبـــــــــــــــة ❀

Lam ati liadeava alabrar bel alchathat liltuubete. Id est: Non veni, ut vocarem justos, sed peccatores, ad pœnitentiam. Interdum autem, & in medio hoc faciunt, nullâ neceßitate adducti, etiam in dictionibus lineam non terminantibus, maximè verò, in dictio-

in dictione, بِسْمِ, *quam omnibus suis scriptis, & omnibus Alkorani* سُورَةٌ *Suuretu, hoc modo præponere solent:*

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

Bismillehir rehhmenirrèhhimi. Id est: In nomine DEI misericordis, miseratoris. Imò interdum, mox à principio, ita hæc scribunt:

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

Vocabulum الله quomodo cum pũctis scribẽdum.

DIVERSIMODE autem, punctis, secundum الله *vocabulum, in diversis codicibus insignitum, invenimus. Nam* ا *Aliph vashli, nemo præter* Romanos, *habet.*

QUÆDAM, Alkorani exemplaria, ita habent, أَللّٰه, *alia* أَللّٰه, *alia* ٱللّٰه.

AT nos, cum Romanis, nunc legimus, etiamsi, ل *Lam litera, articulum insequens non sit solaris, unde ultimæ scriptionis, lectio, etiam valdè conveniens, videtur.*

VERUM plura, de his addere, non placet: Sed ad quartam elementorum, linguæ Arabicæ, classem progredimur, eamq́ paucissimis, absolvemus.

Abbreviationes frequentiores Arabum.

CONTINET hæc classis, quinq́ frequentiores abbreviationes, è quibus, prima, *omnium, est maximè notanda, ob variam ejus formationem, ceu in Schemate, quilibet videre, proprio marte potest. Ibi enim adjecimus, resolutionem non solùm hujus, sed & reliquorum quatuor, nominaq́ literarum, Latinis & Arabicis characteribus, è quibus formantur.*

Prima abbreviatio, an sit litera Alphabeti.

PORRO, malè, quidam, primam, pro literâ Alphabeti Arabici, penultimâ, posuerunt. Ex duplici enim literâ, constat. Verùm, in his hærere velle, cùm adeò sint facilia, hominis esset, otio abutentis.

HÆC itaq́, de explicatione Schematis, sufficienter dicta sunto.

ANTEQUAM autem, ad exercitationem, lectionis, progrediamur, pauca quædam, de secundâ Gramatices parte, sive de PROSODIA, *Arabum, addemus.*

HÆC H 5

HÆC verò, de syllabis agit, & harum docet accentus, cujus ratio, apud Arabes, est brevissima. Nam, plerumq́, in verborum tertiâ personâ, accentus in syllabâ mediâ, ponitur, ut, فَعَلَ, *Id est: operatus est, nisi, adsit aliqua, ex literis* مدّ *Meddetun, ociosa, vel Aliph breviatum, tunc enim accentus, erit in syllabâ præcedente. Quòd si fuerit Gezmu, & litera ociosa, in eâdem dictione, tunc multò magis illa erit ociosa.* Accentus ratio apud Arabes est brevissima.

DE tonis frustrà, hîc plura adderemus, uti & de quantitate syllabarum. Iisdem de causis, quibus Grammatici, aliarum linguarum, ad peculiarem tractatum, hæc rejecerunt, nos quoq́ aliò, ea, in præsentiâ, rejecta volumus. De tonis & quantiate syllabarum, cur hîc non agatur.

EX supradictis verò, jam constat, quando ؤ ي و *faciant syllabā longam, & quando Aliph abbreviatum, faciat brevem. Sic, de ratione versuum componendorum, apud Arabes, in jam dicto tractatu, suo tempore, fusiùs dicetur.* De ratione versuum apud Arabes ubi agetur.

HOC tamen, interim, sciant studiosi, Arabes, maximâ ex parte, rythmis delectari, etiam in proverbiis suis, idq́ nunc exactè *numerum syllabarum observantes; Ut in longo illo cantico, quod ex quinquaginta, meris epithetis DEI, confecerunt, patet, cujus hoc est initium.* Arabes rythmis delectantur. Canticum ex quinquaginta meris epithetis DEI, confectum.

Id est:

ô DEVS ô misericors. *Ja llehu Ja rehhmenu.*	يَاأَللَّهُ يَارَحْمَنُ
ô DEVS ô miserator. *Ja llehu Ja rehhiimu.*	يَاأَللَّهُ يَارَحِيمُ
ô DEVS ô Gloriose. *Ja llehu Ja geliilu.*	يَاأَللَّهُ يَاجَلِيلُ
ô DEVS ô Speciose. *Ja llehu Ja gemiilu.*	يَاأَللَّهُ يَاجَمِيلُ

ET sic, per reliqua quadraginta sex, epitheta. Nec non ex aliis similibus cantionibus, quàm plurimis; Nunc minùs exactè, *ut ex his tribus patet. Men mat ghariibe.* مَنْ مَاتَ غَرِيبً Proverbiū Arabicum.

Cad maate schaahide. قَدْ مَاتَ شَاهِدً 1.

ID

ID est: de verbo ad verbum, Qui moritur peregrinus, jam moritur martyr. Quasi dicerent, hoc solatii, habent illi, qui virtutis gratiâ, in exteras, proficiscuntur regiones, quòd, etiamsi in itinere moriantur, ipso actu moriendi, piè, (si aliàs, piam duxerint vitam,) instar martyrum, ærumnosæ huic mortalitati valedicant.

UTUNTUR, *etiam pii Arabes, his proverbiis:*

2. *Aldun iaaun adselmin adselil.* — اَلدُّنْيَا أَذَلُّ مِنَ ٱلذَّلِيلْ ۞
Vethaa libuuhaa aqel min alqaalil. — وَطَالِبُوهَا أَقَلُّ مِنَ ٱلْقَالِيلْ ۞

ID est: Mundus, sive orbis hic terrenus, (scilicet est,) minimũ, de minimo. Et quærentes eum, minus, (scilicet adhuc sunt,) de minimo. Quo proverbio, se mutuò, à terrenis hisce, avocant, & ad cœlestia invitant. Si verò, à posteriori versu, abstuleris, primam syllabam وَ *Ve, copulativam scilicet illam, particulam. Habes rythmos elegantes ac convenientes, in numero syllabarum, & ferè exactè, sono omnium syllabarum, sibi mutuò respondentes.*

QVOD sequitur proverbium, tribus constat versibus, quorum priores duo, sunt rythmi, posterior, solus relinquitur. Quod genus carminis, etiam in aliis linguis est usitatissimum.

3. *Leu kaanu albehhaaru Amdaadan.* — لَوْ كَانَ ٱلْبَحَارُ أَمْدَادًا ۞
Ve alaschgeretun aclaman. — وَٱلْأَشْجَرَةُ أَقْلَامًا ۞
La iuchaalishu kelaamullehi. — لَا يُخَالِصُ كَلَامُ ٱللَّهِ ۞

ID est: Si esset mare atramentum,
ET arbores (scilicet omnes,) calami,
NON absolveretur (scilicet scribendo,) verbum DEI.

SED in his, diutiùs, non placet immorari. Ubi ex professo, ratio carminum, apud Arabes tractabitur, plura tradentur.

Exercitium lectionis. *NUNC itaq; ex literis, & punctis vocalibus, sive motionibus, exercitii ergò, aliquot syllabarum lineas proponemus, neq; tot chartarum syllabis, studiosos onerabimus, quot* Romani *in suo illud fecerunt, Alphabeto; sed cum quilibet, mutando saltem literas,*

literas, in infinitum, quasi, sibi fingere possit syllabas, id cujusvis industriæ, ac diligentiæ propriæ, relictum volumus. Ita enim, & in scribendo, & in legendo, eò majores, eoq; citiùs, faciet progressus. Exercitium igitur hoc esto.

أَ أُ إِ أً أٌ إٍ بَ بُ بِ بًا بٌ بٍ — Syllabæ.

bin bun ban bi bu be ain aun an ai au a

ET ita, observatis illis, quæ suprà diximus, studiosus, omnia, primæ Classis elementa, subjiciat, loco literæ ب *ba, & similiter motiones, sive puncta vocalia, sub vel superponat, & retinendo proprio, literæ cujusvis, sono, additâ vocali, syllabas pronunciet. Cur autem in antepenultimâ syllabâ, additum sit Aliph, ex supradictis, in Tanvinulphathbhu, jam constat. Idem de combinatione syllabarum, dicendùm est.* — Syllabarum collectio.

بَبَ بَبُ بَبِ بَبًا بَبٌ بَبٍ بَبْ..

beb bebin bebun beban bebi bebu bebe

ET ita ordine, per totum Alphabetum, transeat studiosus.

QVIA verò omnia, hactenus dicta, meliùs non possunt, memoriæ mandari, aut repeti, nisi per usum, qui optimus est artium magister. Ideoq; exercitationis gratiâ, Orationem dominicam proponemus, ut in textu Arabico, sancti Matthæi habetur, & quemlibet illius versum, latinis literis exprimemus, quasiq; manu, tyronem hujus linguæ, ad veram, legendi rationem, deducemus. Explicationem autem rerum, hujus orationis, Theologis relinquemus. Nam in quibus differat hæc oratio, in hac linguâ, ab aliis linguis, diximus in notis nostris, in Evangelium S. Matthæi, quas ex collatione textuum, *Ara-*bici, Hebræi, Syriaci, Græcorum, ac versionum Latinarum, *ut suprà diximus, non parvo cum labore, nuper conscripsimus, quæ forsan suo tempore, etiam, DEO volente, publici fient juris.* — Collatio Textus S. Matthæi.

AT, plura hîc, exercitationis ergò, non addemus, quòd constituerimus, σὺν Θεῷ, Ad Augustissimum Rudolphum II. Imperatorem vitas quatuor Evangelistarum, *ex antiquissimo codice, Manuscripto Arabico, (quem Bibliothecæ Cæsareæ Viennensi, ejusdem curator Humanissimus vir Dn. Sebastianus Tengnagel, si quid ipsi fatale,* — Vitæ quatuor Evangelistarum.

tale, evenerit, dedit, legavit,) pro virili, à nobis latinè conſcriptas, & Arabicè, typis fideliſſimè tranſcriptas, toti mundo divulgandas, tranſmittere.

Cur ex ſolo Alkorâno, vera ratio linguam Arabicam, rectè ſcribendi haurienda ſit.

QVIA verò hæ, non admodum diligenter ſcriptæ, neq; omnibus punctis, exactè ornatæ ſunt, inſequetur brevi, Alkorani prima pars, *quia ex hoc libro ferè ſolo, ut ſuprà etiam diximus, vera, linguam Arabicam, cum punctis rectè ſcribendi, ratio, haurienda eſt. Exquiſitè enim & elegantiſſimè, illa omnia appoſita habet.*

HOS noſtros conatus, ſi viri boni, ſuſceperint, & pro virili juverint, quidq; ipſis, in his noſtris laboribus probetur, vel improbetur, ſignificaverint: Næ ad alia, longeq; his majora, nos accingemus. In modò dictis itaq; interim, ſtudioſi, ſatis amplam habebunt, ſeſe exercendi, in hac linguâ, materiam.

Coronis hujus libri.

PRO Coronide ergò, hujus libri, Orationem dominicam adſcribemus.

أُلصَّلَاةُ ٱلرَّبَّانِيَّةُ ❁

Ashshala turrebaniietu.

Oratio Dominica.

Oratio Dominica.

Matth. cap. 6, v. 9.

أَبُونَا ٱلَّذِي فِي ٱلسَّمَوَاتِ لِيَتَقَدَّسْ إِسْمُــــــــكَ ❁

Abunalledſi phiſſemevaati lijute qeddes aiſmuke.

PATER noſter, qui in cœlis (ſcilicet es,) ut ſanctificetur nomen tuum, (ſubintellige, guberna nos, largire, concede, vel ſimile quid. Ita enim verbum de verbo, & particulam de particulâ, reddere voluimus, quamvis vulgares interpretes, hoc non obſervaverint. Nos enim, ipſum textum Arabicum, tradimus, non verſionem, quæ ſenſum ſaltem reſpicit.)

Verſ. 10.

لِتَأْتِ مَلَكُوتُكَ لِتَكُنْ مَشِيئَتُكَ كَمَا فِي ٱلسَّمَآءِ وَعَلَى ٱلْأَرْضِ ❁

Litati mele kuutuke litekun meſchiituke kema phiſſemaai vealailardshi. Ut adveniat, (eadem ſubintelligendo, quæ in verſiculo præcedente,) regnum tuum. Ut fiat voluntas tua, ſicut in cœlo & ſuper terram.

Verſ. 11.

خُبْزَنَا كَفَافَنَا أَعْطِنَا فِي ٱلْيَوْمِ ❁

Chubzena

Chubzena Kephaphena aathina philieumi.
PANEM nostrum sufficientem nobis, da nobis indiem.

وَٱغْفِرْ لَنَا خَطَايَانَا كَمَا نَغْفِرُ نَحْنُ لِمَنْ أَخْطَا إِلَيْنَا ❋ Vers. 12.

Vaghpher lena chathaaiaanaa kemaa neghpheru nehhnu limen achthaa aileinaa.
ET dimitte ad nos, peccata nostra, sicut dimittimus nos, ad (scilicet eos,) qui peccaverunt in nos.

وَلَا تُدْخِلْنَا ٱلتَّجَارِبَ لَكِنْ نَجِّنَا مِنَ ٱلشِّرِّيرِ ❋ Vers. 13.

Vela tudachilnattegsaa rebe leken negginaa mineschscheriiri.
ET non inducas nos, tentationem; Sed libera nos à malo.

DoMIne ChrIste VenI.

Finis primi Libri Grammatices Arabicæ, PETRI KIRSTENI Philosophiæ & Medicinæ, Doctoris. VratisL.

EPIGRAMMA

MATTHAEI ZUBERI BAVARI, Poetæ Laur. ad Lectores.

Μελοικίην γλώσσης μενοινᾶς Αραβικῆς
Ες Σιλεσίην, τεὴν Ενεγκοῦσαν φίλην,
Πᾶσάν, τε τὴν Αλεμανίην, γῆν ἀνδρικὴν,
Φιλόσοφε καὶ ἰητρὲ ὁμοῦ ΚΙΡΣΤΕΝΙΕ,
Ως σπείρεται λόγος, διδάξων ὠὐτός.
Ει χρημάτων δοίη τόσον, ὅσον κυδέων,
Κεῖνος πόνος πάγχρυσος, ὁ Ζεὺς ὑψόθεν.
Τίς ἔσαι ἀνδρῶν πλουσιώτερος σέθεν.

Aliud

Aliud ejuſdem.

KIRSTENIUS patriæ Phœbus, gravis ille Latinus,
Chaldæus, Syrus eſt, Græcus, Hebræus, Arabs.
Quot callet linguas, ſtatuas tot, & alta meretur
Templa: ſed has ſtatuas, altaq; templa ſibi
Debita, perpetuis monumentis vincit, & æquat
Pyramide ingenii ſidera celſa poli.
Hunc cole, quiſquis eris, quicunq; hæc ſcripta revolves
Publica, quâ potuit, te quia juvit ope.
Vix iſthæc ſcripſi: concurrunt undiq; docti,
Et ſe facturos unanimi ore docent.
Inſtinctu Phœbi ſeſe tibi ſubjicit Orbis.
KIRSTENI, ô quanto vivus honore cluis!
Laus immortalis terram diffuſa per omnem
Immortali animæ gaudia vera creat.

Ad Lectorem.

PETIIT Typoglyptes noſter, Lector amice, ne ægrè feras quoſdam typos, nondum exactè elaboratos eſſe, in re enim ſubitâ, hiſq; in principiis, omnia elaborari nondum potuerunt, ſed ex his, maximè ex Schemate, apparebat primùm, quæ deeſſent, aut quæ corrigere, vel immutare oporteat, in quibus nunc indies occupatus eſt. Judicium itaq; feras, ut de principiis tantarum rerum, ferre æquum eſt, leviaq; hæc commiſſa, tempori potiùs, & feſtinationi, quàm ſtudio & conatibus hiſce tribuenda putes. Vale.

Classis III. Punctorum.	Classis II. Numerorum. Numerus Latin.	Arab.	Classis I. Literarum Alphabeti Arabici. Poteſtas.	Appellatio Latinæ	Arabicæ	Figura in Fine.	Medio.	Principio.
Puncta alia ſunt:	.I.	١	*A.*	*Aliph.*	اِلِف	ا	ـا	ـا ا
Eſſentialia. I. ·	.II.	٢	*B.*	*Ba.*	بَا	ب ب	ـب	ـبـ بـ
II. ‥ III. ∴	.III.	٣	*T.*	*Ta.*	تَا	ت ت	ـت	ـتـ تـ
Vocalia.	.IV.	٤	*C* ante i vel e. ſive tſ.	*Tſa.*	ثَا	ث ث	ـث	ـثـ ثـ
a. 7. 6. 5. 4.	.V.	٥	*G* Italorum ante i vel e.	*Gſim.*	جِيم	ج	ـج	ـجـ جـ
9. 8. 11. 10.	.VI.	٦	*Hh.*	*Hha.*	حَا	ح	ـح	ـحـ حـ
Servilia.	.VII.	٧	*Ch.*	*Cha.*	خَا	خ	ـخ	ـخـ خـ
XII. XIII.	.VIII.	٨	*D.*	*Dal.*	دَال	د	ـد	ـد د
XIV. XV.	.IX.	٩	*Dſ.*	*Dſal.*	ذَال	ذ	ـذ	ـذ ذ
Et novem harum literarū	.X.	١٠	*R.*	*Ra.*	رَا	ر	ـر	ـر ر
figuræ.	.XI.	١١	*Z.*	*Zain.*	زَاين	ز	ـز	ـز ز
ح د ر س ط ع ى ج	.XII.	١٢	*S.*	*Sin.*	سِين	س	ـس	ـسـ سـ
Finalia.	.XIII.	١٣	*Sch.*	*Schin.*	شِين	ش	ـش	ـشـ شـ
XVI.	.XIV.	١٤	*Sh.*	*Shad.*	صَاد	ص	ـص	ـصـ صـ
XVII. XVIII.	.XV.	١٥	*Dſh.*	*Dſhad.*	ضَاد	ض	ـض	ـضـ ضـ
XIX.	.XVI.	١٦	*Th.* fine ſibilo	*Tha.*	طَا	ط	ـط	ـطـ طـ
XX.	.XVII.	١٧	*Thdſ.*	*Thdſa.*	ظَا	ظ	ـظ	ـظـ ظـ
XXI. XXII.	.XVIII.	١٨	*Ai.*	*Ain.*	عَين	ع	ـع	ـعـ عـ
XXIII.	.XIX.	١٩	*Ghai.*	*Ghain.*	غَين	غ	ـغ	ـغـ غـ
XXIV.	.XX.	٢٠	*Ph.* vel f.	*Pha.*	فَا	ف	ـف	ـفـ فـ
XXV.	.XXI.	٢١	*C.* ante a vel q.	*Caph.*	قَاف	ق	ـق	ـقـ قـ
XXVI	.XXII.	٢٢	*K.*	*Kaph.*	كَاف	ك	ـك	ـكـ كـ
XXVII.	.XXIII.	٢٣	*L.*	*Lam.*	لَام	ل	ـل	ـلـ لـ
XXVIII.	.XXIV.	٢٤	*M.*	*Mim.*	مِيم	م	ـم	ـمـ مـ
Et aliæ plures, quas qui-	.XXV.	٢٥	*N.*	*Nun.*	نُون	ن	ـن	ـنـ نـ
libet ſibi fingere, & ab a-	.XXVI.	٢٦	*H.*	*Ha.*	هَا	ه	ـه	ـهـ هـ
lijs colligere poteſt.	.XXVII.	٢٧	*V.* vel w.	*Vau.*	وَاو	و	ـو	ـو و
	.XXVIII.	٢٨	*I.* ante a. vel e.	*Ja.*	يَا	ى ي	ـي	ـيـ يـ

CLASSIS IV. ABBREVIATIONUM.

Abbreviationes frequentiores Arabicæ.

	Resolutio.	Poteſtas.	Appellatio.	Figura.
I.	ا & ل	*La.*	*Lam Aliph*	لَامْ أَلِفْ لا لا
II.	ي & ف	*Phi.*	*Pha Ja.*	فَا يَا في في
III.	ي & ل	*Li.*	*Lam Ja.*	لَامْ يَا لي لي
IV.	م & ل	*Lam.*	*Lam Mim.*	لَامْ مِيمْ لم
V.	م & ث	*Tſum.*	*Tſa Mim.*	ثَا مِيمْ ثم

Et aliæ literæ quæ hac ء virgulâ, ſeu lineâ rectâ – notantur, ut ئ ي *Ia,* ـ ؛ ت *Ta,* ـ ؛ ن *Nun,* ـ ؛ ب *Ba,* ـ ؛ ث *Tſa.*

QVIA amicis quibuſdam noſtris placuit, ut Schema hoc, figuras elementorum linguæ Arabicæ continens, non ſaltem ipſo libro inſertum typis transſcriberetur, ſed etiam in gratiam ſtudioſorum, peculiari chartæ impreſſum, cuilibet exemplari, adjungeretur; Ita enim futurum, ut minori cum tædio, quicunq; ex hiſce noſtris laboribus, huic linguæ operam dare velint, in hoc libro verſentur. Non enim toties ad hoc Schema, libro ſaltem inſertum, recurrere opus erit, ſed extra librum eo propoſito, vel tabulæ aut parieti affixo, majori cum jucunditate & utilitate, reliqua hujus libri legere, iiſq; frui concedetur. Huic itaq;, tam æquæ petitioni, occaſione ſic ferente, nunc locum dare decrevimus, atq; cuilibet exemplari hujus libri, duplex Schema, ut adderetur mandavimus, quo, ut feliciter ſtudioſi hujus linguæ uti poſſint, DEUM oramus, &c. ne quis hoſce noſtros conatus perdifficiles, ſiniſtrè interpretari, ſed benignè ſuſcipere, atq; pro virili juvare velit, etiam atq; etiam rogamus.